

Jēzus Kristus un mūžīgais evaņģēlijs

Skolotāja rokasgrāmata
Reliģija 250

Pamatkurss

Jēzus Kristus un mūžīgais evaņģēlijs: skolotāja rokasgrāmata

Reliģija 250

Izdevusi
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca
Soltleiksitijā, Jūtas štatā

Būsim pateicīgi par atsauksmēm un labojumiem. Lūdzu, sūtiet atsauksmes, tai skaitā kļūdas, uz:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E. North Temple St., Floor 8

Salt Lake City, Utah 84150-0008

USA

E-pasts: ces-manuals@ldschurch.org

Lūdzu, norādiet savu vārdu, adresi, bīskapiju un stabu.

Neaizmirstiet minēt rokasgrāmatas nosaukumu. Tad sniedziet savas atsauksmes.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc.

Visas tiesības aizsargātas.

Iespiests Amerikas Savienotajās Valstīs

Anġļu. val. teksta apstiprinājums: 8/14

Tulkojuma apstiprinājums: 8/14

Jesus Christ and the Everlasting Gospel Teacher Manual tulkojums.

Latvian

PD10052296 153

Updated April 1, 2015

Ievads skolotāja rokasgrāmatā: Jēzus Kristus un mūžīgais evaņģēlijs (Reliģija 250)

Kas tiek sagaidīts no reliģijas pasniedzēja?

Gatavojoties mācīt, jums ir svarīgi saprast Reliģijas semināru un institūtu mērķi:

„Mūsu mērķis ir palīdzēt jauniešiem un jaunajiem pieaugušajiem izprast Jēzus Kristus mācības un Viņa veikto Izpirkšanu un pašauties uz to, sagatavoties tempļa svētībām un sagatavot sevi, savu ģimeni un citus mūžīgajai dzīvei kopā ar Debesu Tēvu” (*Evaņģēlija mācīšana un mācīšanās: rokasgrāmata Reliģijas semināru un institūtu skolotājiem un vadītājiem* [2012], x lpp.).

Jūs varat sasniegt šo mērķi, dzīvojot saskaņā ar evaņģēliju, efektīvi mācot evaņģēliju saviem studentiem un pienācīgi vadot savu klasi vai programmu. Kad jūs gatavosities un mācīsiet evaņģēliju šādos veidos, jūs būsiet gatavi sajūst Svētā Gara ietekmi.

Jums ir iespēja palīdzēt studentiem mācīties ar Garu, lai viņi varētu stiprināt savu ticību un padziļināt savu pievēršanos ticībai. Jūs varat palīdzēt studentiem sasniegt šo mērķi, vadot viņus un palīdzot viņiem noteikt, saprast un sajūst nozīmīgu Jēzus Kristus evaņģēlija doktrīnu un principu patiesumu un svarīgumu, kā arī palīdzot viņiem sagatavoties pielietot šīs doktrīnas un principus.

Evaņģēlija mācīšanas un mācīšanās rokasgrāmata ir būtisks resurss mācību procesa saprašanai un tam, kā kļūt par veiksmīgu skolotāju. Bieži meklējiet uzziņas šajā rokasgrāmatā.

Kādi ir šī kursa mērķi?

Šis kurss, *Jēzus Kristus un mūžīgais evaņģēlijs* (Reliģija 250), dod studentiem iespēju studēt Jēzus Kristus mūžīgo kalpošanu, vērst uz uzmanību uz Viņa dievišķajām lomām visā Viņa pirmstīgajā, mirstīgajā un pēcmirstīgajā dzīvē. Kā iedvesmoti resursi, šajā kursā tiek lietoti pamatdarbi, mūsdienu praviešu vārdi un dokuments ar nosaukumu „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība” (*Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2.–3. lpp.). Elders Ričards G. Skots no Divpadsmit apustuļu kворuma ir uzsvēris, cik svarīgi ir studēt Jēzus Kristus dzīvi un misiju:

77. lpp.).

„Es neatlaidīgi mudinu jūs izveidot savu studiju plānu, lai labāk saprastu un novērtētu nesalīdzināmās, mūžīgās un bezgalīgās sekas tam, ka Jēzus Kristus pilnībā izpildīja Savu dievišķo aicinājumu, būdams mūsu Glābējs un Pestītājs. Svēto Rakstu dziļdomīga pētīšana, ko pavada sirsnīga lūgšana, nostiprinās jūsu izpratni par Viņa nenovērtējamo Izpirkšanu” („He Lives! All Glory to His Name!” *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. maijs,

Kad studenti sāks saprast un novērtēt Glābēja dievišķā aicinājuma nozīmīgumu un ietekmi, kas Viņam ir viņu dzīvē, viņi tiks stiprināti pret dzīves izaicinājumiem un jutīsies labāk sagatavoti pārrunāt Glābēja dievišķās lomas glābšanas iecerē, ar ko viņu personīgā dzīve ir nedalāmi saistīta.

Kas tiek sagaidīts no studentiem?

Studentiem būtu jāizlasa Svēto Rakstu rakstvietas un pravietiskās runas, kas uzskaitītas katras stundas sadaļā „Studentu lasāmviela”. Studentiem būtu arī jāizpilda apmeklētības prasības un jāparāda, ka viņi pārzina kursa materiālus.

Kā stundas ir strukturētas šajā rokasgrāmatā?

Šis kurss ir veidots vienam semestrim un satur 28 stundas, kas paredzētas 50 minūšu ilgām klašu nodarbībām. Ja jūsu klase tiekas divreiz nedēļā, māciet vienu stundu katrā klases nodarbībā. Ja jūsu klase tiekas tikai reizi nedēļā uz 90–100 minūtēm, apvienojiet un māciet divas stundas katrā klases nodarbībā. Katras stundas izklāsts sastāv no četrām daļām:

- Ievads
- Papildu lasāmviela
- Ieteikumi stundas pasniegšanai
- Studentu lasāmviela

Ievads

Šajā daļā ir sniegts īss ievads stundas tēmās un mērķos.

Papildu lasāmviela

Šajā daļā ir ieteikti resursi, tādi kā mūsdienu praviešu vēstījumi, kas var jums palīdzēt labāk saprast stundas izklāstā minētās doktrīnas, principus un evaņģēlija patiesības.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Daļā „Ieteikumi stundas pasniegšanai” ir ietverti materiāli, lai palīdzētu jums zināt, *ko* mācīt un *kā* to mācīt (skat. arī 4.3.3. un 4.3.4. sadaļu *Evaņģēlija mācīšanas un mācīšanās rokasgrāmatā*). Ieteiktās mācību aktivitātes ir veidotas, lai palīdzētu studentiem noteikt, saprast un pielietot svētās patiesības. Jūs varat izvēlēties lietot tikai dažus vai arī visus ieteikumus, kad pielāgojat tos savam mācīšanas stilam un savu studentu vajadzībām un apstākļiem. Kad apsverat, kā pielāgot stundas materiālus, rīkojieties saskaņā ar ieteikumu, ko devis elders Dalins H. Oukss no Divpadsmit apustuļu kvoruma:

„Prezidents Pekers bieži ir mācījis, man klātesot, ka mēs vispirms pieņemam (apgūstam), tad pielāgojam. Ja mēs pilnībā pamatojamies uz noteikto stundu, kas mums ir jāpasniedz, tad mēs varam sekot Garam, lai šo stundu pielāgotu. Taču pastāv kārdinājums, kad runājam par šo pielāgojamību, sākt ar stundas pielāgošanu, nevis pieņemšanu (apgūšanu). Ir jāmeklē līdzsvars. Tas ir nepārtraukts izaicinājums. Taču papēmiens, kad mēs vispirms pieņemam (apgūstam) un tad pielāgojam, ir labs veids, kā palikt uz droša pamata” („A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks” [Reliģijas semināru un institūtu satelīta pārraide, 2012. g. 7. aug.]; si.lds.org).

Daļā „Ieteikumi stundas pasniegšanai” ir vismaz viena doktrīna vai princips, kas izcelts treknrakstā. Kad studenti atklāj šīs doktrīnas un principus un dalās tajā, ko ir apguvuši, viņu teiktais var atšķirties no tā, kas rakstīts rokasgrāmatā. Kad tā notiek, esiet uzmanīgi, lai neliktu viņiem domāt, ka viņu atbildes ir nepareizas. Tomēr, ja apgalvojumu var precizēt, uzmanīgi palīdziet veicināt sapratni.

Lai palīdzētu studentiem turpināt studēt Svētos Rakstus visa mūža garumā, māciet viņiem, kā lietot studēšanas palīgīdzekļus pēdējo dienu svēto Svēto Rakstu izdevumos.

Izmantojiet izdevības stundās palīdzēt studentiem attīstīt un pielietot Svēto Rakstu studēšanas prasmes un metodes (skat. *Evaņģēlija mācīšana un mācīšanās*, 20.–23. lpp.). Tā darot, studenti stiprāk iemilēs Svētos Rakstus, spēs atrast atbildes uz saviem jautājumiem un mācīsies būt vadīti ar Svētā Gara spēku.

Studentu lasāmviela

Šajā daļā ir uzskaitītas Svēto Rakstu rakstvietas un Baznīcas Augstāko pilnvaroto runas, kas vairo studentu sapratni par tēmām, kas atrodamas stundās. Mudiniet studentus izlasīt šos materiālus, pirms viņi nāk uz katru stundu. Kad viņi studēs šos iedvesmotos materiālus, viņi ne tikai būs labāk sagatavojušies piedalīties klases pārrunās, bet arī gūs dziļāku sapratni par kursa tēmām. Semestra sākumā iedodiet studentiem sarakstu ar visu „Studentu lasāmvielu”.

Kā es varu sagatavoties mācīšanai?

Tas Kungs palīdzēs jums, kad gatavosities mācīt. Kad gatavojaties mācīt, jums varētu būt noderīgi uzdot sev šos jautājumus:

- Vai es esmu lūdzis, lai saņemtu Svētā Gara vadību?
- Vai esmu izstudējis nozīmētās Svēto Rakstu kopas un papildu lasāmvielu?
- Vai es esmu izlasījis mācību materiālus un nolēmis, vai tajos ir kaut kas, ko man vajadzētu piemērot vai pielāgot, lai apmierinātu savu studentu vajadzības?
- Kā es varu pārbaudīt, kā studenti apgūst studentu lasāmvielu, lai pārliecinātos, ka viņi no tās gūst maksimālu labumu?
- Kā es varu palīdzēt katram savam studentam pilnā mērā piedalīties stundā?

Jums varētu būt noderīgi arī šie ieteikumi:

- Mudiniet studentus izlasīt uzdotās Svēto Rakstu rakstvietas un rakstus pirms katras stundas.
- Sagaidiet, ka studenti izpildīs savu audzēkņu lomu.
- Bieži sniedziet studentiem iespējas paskaidrot doktrīnas un principus saviem vārdiem, dalīties būtiskās pieredzēs un liecināt par to, ko viņi zina un jūt.
- Katrā stundā un arī no dienas dienā mainiet mācību aktivitātes un paņēmienus.
- Izveidojiet mācību vidi, kas aicina Garu un kurā studentiem ir dota privilēģija un pienākums mācīt citam citu un mācīties citam no cita (skat. M&D 88:78, 122).

Elders Ričards G. Skots no Divpadsmit apustuļu kvoruma mācīja:

„Nodrošiniet, ka audzēkņiem ir papildam iespēju piedalīties stundā, tāpēc ka tad, kad students izmanto savu rīcības brīvību, tas pilnvaro Svēto Garu viņu apmācīt. ... Kad studenti vārdos pauž patiesas atziņas, tās tiek apstiprinātas viņu dvēselēs un stiprina viņu personīgās liecības” („To Understand and Live Truth” [vakars ar elderu Ričardu G. Skotu, 2005. g. 4. febr.], 3. lpp.; si.lds.org).

Jēzus Kristus un mūžīgais evaņģēlijs (Reliģija 250)
Studentu lasāmviela

Stunda	Lasāmviela	Iedvesmotā rakstvieta
1	1. Nepilnība un Svētā Gara vadība	• 1. Nepilnība un Svētā Gara vadība (1. Nepilnība un Svētā Gara vadība) (1. Nepilnība un Svētā Gara vadība) (1. Nepilnība un Svētā Gara vadība)
2	2. Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība	• Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība)
3	3. Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība	• Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība)
4	4. Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība	• Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība)
5	5. Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība	• Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība)
6	6. Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība	• Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība)
7	7. Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība	• Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība)
8	8. Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība	• Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība) (Svētā Gara vadība un Svētā Gara vadība)

Kā es varu pielāgot stundas tiem, kam ir invaliditāte?

Gatavojoties mācīt, paturiet prātā studentus ar sevišķām vajadzībām. Pielāgojiet aktivitātes un gaidas, lai palīdzētu viņiem gūt panākumus. Piemēram, dažiem studentiem varētu būt noderīgi spēt piekļūt Svēto Rakstu audio ierakstiem. Tos var viegli lejupielādēt no LDS.org.

Papildu idejas un resursus meklējiet lapā Disability Resources (Īpašo vajadzību resursi) vietnē disabilities.lds.org un Reliģijas semināru un institūtu noteikumu rokasgrāmatas sadaļā ar nosaukumu Adapted Classes and Programs for Students with Disabilities (Pielāgotās stundas un programmas studentiem ar īpašām vajadzībām).

Jēzus Kristus un mūžīgais evaņģēlijs (Reliģija 250)

Studentu lasāmviela

Piezīme. No jums netiek prasīts lasīt ieteiktos materiālus, kas nav pieejami jūsu valodā.

Stunda	Nosaukums	Ieteicamā lasāmviela
1	Jēzus ir dzīvais Kristus	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa 20:30–31; 1. Nefija 6:4; 2. Nefija 25:23, 26. „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2000. g. apr., 2.–3. lpp. Dīters F. Uhtdorfs, „The Power of a Personal Testimony” (Personīgās liecības spēks), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2006. g. nov., 37.–39. lpp.
2	Jēzum Kristum ir centrālā vieta visas cilvēces vēsturē	<ul style="list-style-type: none"> Almas 12:22–34; 34:9; 42:8, 11; Mācības un Derību 22:1; 45:9; 66:2; Ābrahāma 3:24–27; 1. Pētera 1:19–20; Mozus 4:2. Roberts D. Heilzs, „Agency: Essential to the Plan of Life” (Rīcības brīvība — būtiska dzīvības plānā), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2010. g. nov., 24.–27. lpp.
3	Jehova un Viņa pirmstīgā kalpošana	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa atkl. 12:7–11; Ābrahāma 3:15–25; Mācības un Derību 138:55–56. Ričards G. Skots, „Jesus Christ, Our Redeemer”, <i>Ensign</i>, 1997. g. maijs, 53.–54., 59. lpp.
4	Jehova radīja Zemi	<ul style="list-style-type: none"> 1. Mozus 1:1; Jāņa 1:1–3; Ebrejiem 1:1–2; Mozus 2:1; Mormona 9:16–17; Mācības un Derību 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Jēkaba gr. 4:9; Mācības un Derību 101:32–34; Mozus 1:27–33, 39; 1. Nefija 17:36; Mācības un Derību 49:16–17. Rasels M. Nelsons, „The Creation”, <i>Ensign</i>, 2000. g. maijs, 84.–86. lpp.
5	Jēzus Kristus bija Vecās Derības Jehova	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa 8:51–59; 18:5, 8; 2. Mozus 3:11–14; 6:2–3; 3. Nefija 15:5; Mozus 6:51–52, 64–66; 1. Mozus 17:1–9; Ābrahāma 1:18–19; 2:8–11. „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament”, <i>Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel</i>, 3. izd. (Baznīcas izglītības sistēmas rokasgrāmata, 2003), 45.–48. lpp.
6	Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli	<ul style="list-style-type: none"> 2. Nefija 11:2–6; Mozus 6:63. Rasels M. Nelsons, „In This Holy Land”, <i>Tambuli</i>, 1991. g. febr., 10.–19. lpp.
7	Jēzus Kristus — Dieva Vienpiedzimušais Dēls miesā	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 1:18–24; Lūkas 1:26–35; Jāņa 10:17–18; 1. Nefija 11:13–21; Mosijas 3:7–8. Roberts E. Velss, „Our Message to the World”, <i>Ensign</i>, 1995. g. nov., 65.–66. lpp.

Stunda	Nosaukums	Ieteicamā lasāmviela
8	Jēzus Kristus piepildīja visu taisnību	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 3:13–17; 2. Nefija 31:4–21. Roberts D. Heilzs, „The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom”, <i>Ensign</i>, 2000. g. nov., 6.–9. lpp.
9	Glābēja lielā ietekme	<ul style="list-style-type: none"> 2. korintiešiem 5:21; Ebrejiem 2:17–18; 4:15–16; Mācības un Derību 20:22; Mateja 4:1–11; Lūkas 22:42, 44; Jāņa 6:38; 3. Nefija 11:11; Jāņa 4:1–29.
10	Nāc Man līdzi!	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa 1:35–47; 2. Nefija 26:33; Almas 5:33–34; Mateja 4:18–22; Lūkas 5:11; 9:57–62; 14:25–33. Dīters F. Uhtdorfs, „The Way of the Disciple” (Mācekļības ceļš), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2009. g. maijs, 75.–78. lpp. Džozefs B. Virtlins, „Follow Me”, <i>Ensign</i>, 2002. g. maijs, 15.–17. lpp.
11	Jēzus Kristus gāja apkārt, labu darīdams	<ul style="list-style-type: none"> Apustuļu darbu 10:38; Mateja 5:9–12, 21–24, 38–41, 43–47; 6:14–15; 7:1–5. Dalins H. Oukss, „Loving Others and Living with Differences” (Mīlēsīm apkārtējos un sadzīvosim ar atšķirīgo!), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2014. g. nov., 25.–28. lpp. Džefrijs R. Holands, „The Cost—and Blessings—of Discipleship” (Mācekļības cena un svētības), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2014. g. maijs, 6.–9. lpp.
12	Brīnumi Palestīnā	<ul style="list-style-type: none"> Marka 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lūkas 7:11–15; 1. Nefija 11:31; Mosijas 3:5–6; 3. Nefija 17:5–9. Sidnija S. Reinoldsa, „A God of Miracles”, <i>Ensign</i>, 2001. g. maijs, 12.–13. lpp.
13	Jēzus Kristus aicināja divpadsmit apustuļus	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Apustuļu darbu 1:21–22; 2:22–24, 32; 3:12–16; 4:31–33; 5:29–32; Mācības un Derību 107:23. Boids K. Pekers, „The Twelve” (Divpadsmitie), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2008. g. maijs, 83.–87. lpp.
14	Jēzus Kristus ir Mesija	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 21:1–11; Lūkas 4:16–24; Jāņa 6:5–15, 31–32, 49–53, 66–69. Svēto Rakstu ceļvedis, „Mesija”; scriptures.lds.org. G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning”, <i>Ensign</i>, 1984. g. maijs, 14.–16. lpp.
15	Jēzus Kristus iedibināja Svēto Vakarēdienu	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 26:26–28; Lūkas 22:17–20; 1. korintiešiem 11:27–30; 3. Nefija 18:1–11, 28–29; 20:8–9; Mācības un Derību 20:75–79. Dalins H. Oukss, „Sacrament Meeting and the Sacrament” (Svētā Vakarēdiena sanāksme un Svētais Vakarēdiens), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2008. g. nov., 17.–20. lpp.

Stunda	Nosaukums	Ieteicamā lasāmviela
16	Glābējs izpirka visas cilvēces grēkus	<ul style="list-style-type: none"> • Marka 14:33–36; Lūkas 22:39–46; Jāņa 15:13; 1. Pētera 3:18; 2. Nefija 9:21; Mosijas 3:7; Almas 7:11–13; Mācības un Derību 19:15–20. • Deivids A. Bednārs, „The Atonement and the Journey of Mortality”, <i>Ensign</i>, 2012. g. apr., 40.–47. lpp.
17	Glābējs cieta un nomira pie krusta Golgātā	<ul style="list-style-type: none"> • Mateja 27:26–54; Lūkas 23:34–46; Jāņa 10:11–18; 19:10–11, 19–37; 1. Nefija 19:9. • Džefrijs R. Holands, „None Were with Him” (Neviens nebija ar Viņu), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2009. g. maijs, 86.–88. lpp.
18	Glābējs kalpoja garu pasaulē	<ul style="list-style-type: none"> • Lūkas 23:39–43; 1. Pētera 3:18–20; 4:6; Mācības un Derību 128:15, 22; 138:1–37. • Spensers Dž. Kondi, „The Savior’s Visit to the Spirit World”, <i>Ensign</i>, 2003. g. jūl., 32.–36. lpp.
19	Viņš ir augšāmcēlies	<ul style="list-style-type: none"> • Lūkas 24:1–48; Jāņa 20; 1. korintiešiem 15:1–29, 54–58. • Dalins H. Oukss, „Resurrection”, <i>Ensign</i>, 2000. g. maijs, 14.–16. lpp.
20	Glābējs kalpoja Savām „citām avīm”	<ul style="list-style-type: none"> • Jāņa 10:11–16; 3. Nefija 11:1–17; 15:16–21; 16:1–3. • Ronalds A. Rasbands, „One by One”, <i>Ensign</i>, 2000. g. nov., 29.–30. lpp.
21	Jēzus Kristus organizēja Savu Baznīcu	<ul style="list-style-type: none"> • Mateja 10:1–4; 16:19; 17:3–7; 18:18; Apustuļu darbu 2:1–6, 14–26; 4:1–13, 18–21; Apustuļu darbu 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48; Apustuļu darbu 15:1–11, 13–19; Efeziešiem 2:19–20; 4:11–14. • Džefrijs R. Holands, „Prophets, Seers, and Revelators”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2004. g. nov., 6.–9. lpp.
22	Tēvs un Dēls parādījās Džozefam Smitam	<ul style="list-style-type: none"> • Džozefs Smits — Vēsture 1:5–26. • Dīters F. Uhtdorfs, „The Fruits of the First Vision”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2005. g. maijs, 36.–38. lpp. • Nīls L. Andersens, „Joseph Smith” (Džozefs Smits), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2014. g. nov., 28.–31. lpp.
23	Glābējs atjaunoja Savu priesterību, Baznīcu un evaņģēliju	<ul style="list-style-type: none"> • Mācības un Derību 1:17, 38; 18:33–35; Džozefs Smits — Vēsture 1:17–20. • Teds R. Kalisters, „Kāds ir Kristus baznīcas projekts?” (Baznīcas izglītības sistēmas svētbrīdis jaunajiem pieaugušajiem, 2014. g. 12. janv.); LDS.org.
24	Viņš dzīvo!	<ul style="list-style-type: none"> • Mosijas 5:1–15; Mācības un Derību 45:3–5; 76:19–24; 110:1–4.
25	Jēzus Kristus kādu dienu atgriezīsies	<ul style="list-style-type: none"> • Mateja 25:1–13; Mācības un Derību 133:3–19. • Svēto Rakstu ceļvedis, „Jēzus Kristus Otrā Atnākšana”; scriptures.lds.org. • Dalins H. Oukss, „Preparation for the Second Coming”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2004. g. maijs, 7.–10. lpp.

Stunda	Nosaukums	Ieteicamā lasāmviela
26	Jēzus Kristus valdīs kā ķēniņu Ķēniņš un tiesās pasauli	<ul style="list-style-type: none"> • Mateja 25:31–46. • 45. nodaļa, „Tūkstošgade”, <i>Evaņģēlija principi</i> [2009], 261.–265. lpp. • 46. nodaļa, „Pēdējā tiesa”, <i>Evaņģēlija principi</i> [2009], 267.–271. lpp.
27	Jēzus Kristus ir pasaules gaisma, dzīvība un cerība	<ul style="list-style-type: none"> • Psalmi 146:5; Jāņa 8:12; Romiešiem 5:3–5; 15:13; 1. Pētera 1:3; Etera 12:4, 32; Moronija 7:3, 40–41; Mācības un Derību 88:6–13; 138:14. • Dīters F. Uhtdorfs, „The Hope of God’s Light” (Cerība, ko sniedz Dieva gaisma), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2013. g. maijs, 70., 75.–77. lpp.
28	Personīga liecība par Jēzu Kristu	<ul style="list-style-type: none"> • Mateja 5:14–16; 2. Nefija 25:26; Mosijas 18:8–11; 3. Nefija 18:24. • D. Tods Kristofersons, „Becoming a Witness of Christ”, <i>Ensign</i>, 2008. g. marts, 58.–63. lpp.

1

Jēzus ir dzīvais Kristus

Ievads

Mūsdienu liecinieki ir pasludinājuši: „Kā Viņa pienācīgi ordinētie apustuļi, mēs apliecinām, ka Jēzus ir dzīvais Kristus” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 3. lpp.). Tāpēc ka pasaule, liekas, neapzinās Jēzus Kristus

patieso raksturu un Viņa saistību ar Dievu Tēvu, ir svarīgi, lai būtu uzticīgi liecinieki par Dieva mīlo Dēlu. Šī stunda palīdzēs studentiem apzināties šo vajadzību un mācīties to, kā viņi var labāk liecināt par Jēzu Kristu ģimenei, draugiem un kaimiņiem.

Papildu lasāmviela

- „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2.–3. lpp.
- Dīters F. Uhtdorfs, „The Power of a Personal Testimony” (Personīgās liecības spēks), *Ensign* vai *Liahona*, 2006. g. nov., 37.–39. lpp.

Ieteikumi stundas mācīšanai

Dzīvais Kristus

Uzrakstiet uz tāfeles šo jautājumu:

Kas ir Jēzus Kristus, un kāpēc tu tici Viņam?

Pasakiet studentiem, ka daudzi cilvēki atbild uz šo jautājumu, sniedzot liecību. Viena šāda liecība ir izteikta garīgajā dziesmā „Es zinu — dzīvs mans Pestītājs” (*Garīgās dziesmas*, nr. 75). Izdaliet audzēkņiem šīs dziesmas vārdus un sadaliet viņus četrās grupās. Katrai grupai nozīmējiet savu rindiņu un palūdziet izlasīt tās vārdus. Pēc pietiekami ilga laika uzdodiet šādus jautājumus:

- Kādi vārdi vai frāzes ir lietotas šajā garīgajā dziesmā, lai izteiktu to, kas Jēzus Kristus ir un ko Viņš dara mūsu labā? (Iespējamās atbildes: „mans nemirstīgais Skolotājs”, „mans laipnais, viedais draugs”, „Augst[ais] priesteris[s] un Ķēniņ[s]”, „Glābējs mans”. Viņš svētī mūs ar mīlestību, aizlūdz par mums, vada mūs, mierina mūs un dāvā mums dzīvības elpu.)
- Kādi vārdi ir lietoti šajā garīgajā dziesmā, lai aprakstītu to, kā liecība par Jēzu Kristu var mūs ietekmēt? (Atbildēs vajadzētu būt vārdiem „mierinājums” un „prieks”.)

Pasakiet audzēkņiem, ka Augstākais prezidijs un Divpadsmit apustuļu kvorums publiski paziņoja savu kopīgo liecību par Jēzu Kristu vēstījumā ar nosaukumu „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība” (skat. *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2.–3. lpp.). Iedodiet katram studentam šīs liecības eksemplāru un paskaidrojiet, ka šajā kursā daudzas stundu tēmas ir attiecināmas uz doktrīnām un principiem, kas atrodami šajā iedvesmotajā dokumentā. Uzaiciniet kādu studentu skaļi nolasīt pirmo rindkopu:

„Pieminot Jēzus Kristus nākšanu pasaulē pirms diviem gadu tūkstošiem, mēs sniedzam savu liecību par Viņa ne ar ko nesalīdzināmās dzīves patiesumu un Viņa Grēku Izpirkšanas upura bezgalīgo vērtību. Neviens cits nav atstājis tik dziļu iespaidu uz visiem, kas jebkad ir dzīvojuši un vēl dzīvos uz Zemes” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.).

- Kā tu vēlies, lai studēšana par Jēzu Kristu un Viņa mūžīgo evaņģēliju ietekmētu tevi šajā semestrī? (Studentiem sniegtot savas atbildes, jūs varētu uzsvērt, ka **patiesa Jēzus Kristus dzīves studēšana palīdzēs mums izprast, cik pamatīgi Viņš ir ietekmējis mūsu dzīvi un var ietekmēt mūsu dzīvi.**)
- Kā Glābējs ir ietekmējis visus, kas ir dzīvojuši vai dzīvos uz Zemes? (Studentiem atbildot, noteikti uzsvēriet Glābēja īstenoto, visaptverošo Izpirkšanu.)

Pasakiet studentiem, ka šajā kursā uzmanība tiks vērsta uz Glābēja mūžīgo kalpošanu Viņa pirmstīgās, mirstīgās un pēcmirstīgās dzīves laikā. Studentiem izzinot Glābēja daudzās dievišķās lomas, viņu mīlestība pret Viņu un liecība par Viņu padziļināsies.

Jāņa 20:30–31; 1. Nefija 6:4; 2. Nefija 25:23, 26

Svētie Raksti tika uzrakstīti, lai cilvēki varētu ticēt Jēzum Kristum

Pajautājiet studentiem, cik, viņuprāt, grāmatas ir uzrakstītas par Jēzu Kristu. Paskaidrojiet, ka pareizai Jēzus Kristus dzīves studēšanai ir jābalstās uz Svētajiem Rakstiem. Aiciniet trīs studentus pēc kārtas skaļi nolasīt šādas Svēto Rakstu rakstvietas: Jāņa 20:30–31; 1. Nefija 6:4 un 2. Nefija 25:23, 26. Palūdziet pārējiem audzēkņiem sekot līdzi, meklējot iemeslus, kāpēc Svētie Raksti ir vērtīgs resurss, kad tiek studēta Glābēja mūžīgā kalpošana.

- Kādu principu šīs rakstvietas māca par Svēto Rakstu nolūku? (Lai arī studenti var lietot atšķirīgus vārdus, viņiem ir jāformulē šāds princips: **Studējot Svēto Rakstu rakstvietas par Glābēju, mūsu liecība par Viņu tiks stiprināta, un mēs tuvināsimies Viņam.**)

Parādiet šo apgalvojumu, ko teicis elders D. Tods Kristofersons no Divpadsmit apustuļu kvoruma, un aiciniet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Visu Svēto Rakstu galvenais nolūks ir piepildīt mūsu dvēseli ar ticību Dievam Tēvam un Viņa Dēlam, Jēzum Kristum. ...

... Ticība nāk ar Svētā Gara liecību mūsu dvēselei, Garam runājot ar garu, kad mēs dzirdam vai lasām Dieva vārdu. Un ticība nostiprinās, kad mēs turpinām baudīt Dieva vārdu” („The Blessing of Scripture”, *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. maijs, 34., 35. lpp.).

- Kā Svētie Raksti var palīdzēt mums stiprināt savu ticību Jēzum Kristum un tuvināties Viņam?
- Kā jūsu ticība Jēzum Kristum un liecība par Jēzu Kristu ir stiprinājusies, studējot Svētos Rakstus?

Iedodiet katram studentam lapu ar resursiem, kas uzskaitīti šī kursa sadaļā Studentu lasāmviela. (Tas varētu būt papīra lapas eksemplārs, vai arī jūs varat paskaidrot studentiem, kur viņi var atrast digitālu kopiju.) Aiciniet studentus iekļaut šā kursa studentu lasāmvielu savās ikdienas Svēto Rakstu studijās šajā semestrī. Aplieciniet studentiem, ka, pieņemot šo izaicinājumu, viņi tiks Svētā Gara mācīti un tuvināsies Glābējam.

Kļūstot par Jēzus Kristus lieciniekiem

Paskaidrojiet, ka nav pietiekami tikai studēt par Glābēju Svētajos Rakstos. Mums arī ir jāsaņem personīga garīgā liecība caur Svētā Gara spēku, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Iesvaidītais, mūsu Glābējs un Pestītājs. Dalieties ar audzēkņiem šādā izteikumā, ko sniedzis prezidents Dīters F. Uhtdorfs no Augstākā prezidija:

„Mēs nevaram būt atkarīgi no citu cilvēku liecībām. Mums pašiem ir jāzina. Prezidents Gordons B. Hinklijs teica: „Katram pēdējo dienu svētajam ir pienākums zināt pašam ar neapšaubāmu pārliecību, ka Jēzus ir augšāmcēlies dzīvā Dieva dzīvais Dēls” („Fear Not to Do Good”, *Ensign*, 1983. g. maijs, 80. lpp.).

Šo drošo zināšanu un stingrās pārliecības avots ir dievišķa atklāsme, jo „Jēzus liecība ir praviešu gars” (Jāņa atkl. 19:10).

Mēs saņemam šo liecību, kad Svētais Gars uzrunā mūsos mītošo garu. ...

Šīs liecības pamatā vienmēr būs ticība Jēzum Kristum un zināšanas par Viņa dievišķo misiju” („The Power of a Personal Testimony”, *Ensign* vai *Liahona*, 2006. g. nov., 38. lpp.).

- Kāpēc, jūsuprāt, Jēzum Kristum vajadzētu būt mūsu liecību pamatā?
- Ko, jūsuprāt, Glābējs vēlētos, lai jūs darītu ar savu liecību par Viņu?

Parādieš šo apgalvojumu, ko teicis elders D. Tods Kristofersons no Divpadsmit apustuļu kvoruma, un aiciniet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Cilvēkiem vajadzētu ieraudzīt mūsos kaut ko no Jēzus Kristus. Tas, kā mēs rīkojamies, runājam, izskatāmies un pat domājam, atspoguļos Viņu un Viņa dzīvesveidu. ... Lai arī mēs nebijām klāt Viņa kalpošanas laikā, pētot Svētos Rakstus, mēs redzam Jēzu un to, ko Viņš teica un darīja. Un, atdarinot šo paraugu, mēs liecinām par Viņu” („Becoming a Witness of Christ”, *Ensign*, 2008. g. marts, 60. lpp.).

Lai pārbaudītu, kā studenti ir apguvuši šo stundu, pajautājiet:

- Kā jūs esat redzējuši citus liecinājumus par Jēzu Kristu ar savu rīcību?
- Domājot par pasauli, kurā dzīvojat, ko mēs varam darīt, lai mūsu liecība par Glābēju varētu ietekmēt citus?

Lieciniet, ka tad, **kad mēs saņemam liecību par Jēzu Kristu caur Svētā Gara spēku, mums ir pienākums tajā dalīties.**

Aiciniet studentus dzīvot katru dienu, esot gataviem liecināt par Jēzu Kristu ar saviem vārdiem un rīcību. Mudiniet viņus līdz nākamajai stundai izlasīt uzdoto studentu lasāmvielu un būt gataviem labprātīgi dalīties ieskatos, uzdot jautājumus un piedalīties klases pārrunās.

Studentu lasāmviela

- Jāņa 20:30–31; 1. Nefija 6:4; 2. Nefija 25:23, 26.
- „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2.–3. lpp.
- Dīters F. Uhtdorfs, „The Power of a Personal Testimony” (Personīgās liecības spēks), *Ensign* vai *Liahona*, 2006. g. nov., 37.–39. lpp.

Jēzum Kristum ir centrālā vieta visas cilvēces vēsturē

2

Ievads

Liecinot par Jēzus Kristus būtisko lomu Debesu Tēva iecerē, mūsdienu pravieši ir paziņojuši: „Mēs svinīgi liecinām, ka Viņa dzīve, kas bija centrālais notikums visā cilvēces vēsturē, nedz sākās Bētleimē, nedz beidzās Golgātā” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.). Šī stunda

palīdzēs studentiem labāk saprast, ka Debesu Tēvs pirmsmirstīgajā dzīvē izveidoja glābšanas ieceri un iepriekšordinēja Jēhu, pirmsmirstīgo Jēzu Kristu, par centrālo figūru šajā iecerē. Studenti tiks mudināti likt Jēzu Kristu savas mirstīgās dzīves centrā.

Papildu lasāmviela

- Roberts D. Heilzs, „Agency: Essential to the Plan of Life”, *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. nov., 24.–27. lpp.
- Dalins H. Oukss, „The Great Plan of Happiness” (Diženā laimes iecere), *Ensign*, 1993. g. nov., 72.–75. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Almas 12:22–34

Glābējam ir centrālā vieta Dieva iecerē

Parādiet tālāk doto apgalvojumu, ko teicis elders Aleksandrs B. Morisons no Septiņdesmitajiem, un aiciniet kādu studentu to skaļi nolasīt. Aiciniet klases audzēkņus sekot līdzi un noteikt, ko Debesu Tēvs stādīja priekšā Saviem bērniem pirmsmirstīgajā dzīvē:

„Sen atpakaļ, pirms Zeme, uz kuras mēs tagad dzīvojam, radās, Dievs, mūsu Tēvs, ... izveidoja ieceri. ... [Šī] iecere nodrošināja pilnīgu veidu visiem Dieva bērniem, kā viņi var iegūt nemirstību un iemantot mūžīgo dzīvi” („Life—the Gift Each Is Given”, *Ensign*, 1998. g. dec., 15.–16. lpp.).

- Kādas svētības, pateicoties Dieva iecerai, pēc eldera Morisona teiktā, mēs varam galu galā saņemt? (Paskaidrojiet, ka nemirstība attiecas uz augšāmcelšanos, kas nozīmē, ka mēs nekad vairs nemirsim fiziski un ka mūžīgā dzīve attiecas uz tādu dzīves veidu, kādu dzīvo Dievs.)

Aiciniet studentus klusībā izlasīt Almas 12:25 un noteikt, kā Alma sauca Dieva ieceri un kad tā tika sagatavota. Aiciniet viņus pastāstīt par izlasīto. (Alma mācīja, ka Dieva „pestīšanas iecere” tika izveidota „no pasaules radīšanas”. Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, jūs varētu norādīt, ka Dieva iecere tiek saukta arī par „diženā Radītāja žēlsirdīgo ieceri” [2. Nefija 9:6]; „glābšanas iecer[i]” [Almas 24:14]; „Mūžīgā Dieva diženo ieceri” [Almas 34:9]; „diženo laimes ieceri” [Almas 42:8]; un „mūžīg[o] derību” [M&D 22:1; 45:9; 66:2].)

Tad aiciniet studentus pa pāriem izstudēt Almas 12:22–32, meklējot iemeslus, kāpēc Dieva ieceri sauc par pestīšanas ieceri. Pēc pietiekami ilga laika aiciniet dažus studentus pastāstīt pārējiem to, ko viņi ir uzzinājuši. Palīdziet studentiem vēl labāk saprast šos pantus, pajautājot:

- Saskaņā ar Almas mācīto, kāds būtu mūsu mūžīgais liktenis bez pestīšanas ieceres? (Bez pestīšanas ieceres nevarētu būt nekādas augšamcelšanās no mirušajiem vai atpestīšanas no grēka, un cilvēce paliktu zudušā un kritušā stāvoklī un būtu fiziski un garīgi mirusi [skat. arī 2. Nefija 9:6–13].)
- Kāpēc tas bija tik svarīgi, lai mums tiktu nodrošināts veids, kā to pārvarēt?

Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Almas 12:33–34. Palūdziet pārējiem audzēkņiem sekot līdzi, meklējot to, ko Dievs nodrošināja, lai pestītu Savus bērnus. Palūdziet studentiem formulēt doktrīnu vai principu, kas mācīts šajos pantos, pajautājot:

- Kā jūs rezumētu to, ko Jēzus padara iespējamu mums Dieva plānā? (Atbildēs vajadzētu izskanēt šādam apgalvojumam: **Ja mēs nožēlosim grēkus un nenocietināsim savu sirdi, mēs saņemsim žēlastību un grēku piedošanu caur Dieva Vienpiedzimušo Dēlu. Vienīgi caur Jēzu Kristu mēs varam saņemt grēku piedošanu un ieiet Debesu Tēva klātbūtnē.**)

Lieciniet, ka Jēzum Kristum ir centrālā vieta Dieva plānā un ka caur Viņa Izpirkšanu mums ir nodrošināts veids, kā iegūt nemirstību un mūžīgo dzīvi.

Ābrahāma 3:24–27; 1. Pētera 1:19–20

Jēzus Kristus tika iepriekšordinēts būt par mūsu Glābēju

Aiciniet studentus izpētīt Ābrahāma 3:24–27 un 1. Pētera 1:19–20, meklējot to, ko šīs rakstvietas māca par Glābēja lomu Dieva plānā. Pēc tam uzdodiet tālāk dotos jautājumus. (*Piezīme.* Uzdotot šādus jautājumus, jūs varat palīdzēt studentiem mācīties, kā analizēt Svēto Rakstu rakstvietas un noteikt tajās mācītās doktrīnas.)

- Ko Ābrahāma 3:26 nozīmē frāzes — „pirmais stāvoklis” un „otrais stāvoklis”? („Pirmais stāvoklis” attiecas uz pirmsmirstīgo dzīvi, un „otrais stāvoklis” attiecas uz mirstīgo dzīvi.)
- Kas ir šīs trīs personas, kuras minētas Ābrahāma 3:27, un ko katra no tām izdarīja? (Debesu Tēvs, Jēzus Kristus un Sātans. Uzsveriet, ka **pirmsmirstīgajā dzīvē Debesu Tēvs iepriekšordinēja Savu Pirmdzimto Dēlu, Jēzu Kristu, par centrālo figūru Savā plānā.**)

Pārlicinieties, ka studenti saprot, ka pirmsmirstīgajā dzīvē Jēzus bija pazīstams kā Jehova. Tad pajautājiet:

- Kad Jehova pateica Tēvam: „Šeit Es esmu, sūti Mani,” ko Viņš apņēmas darīt mirstīgajā dzīvē? (Mācīt Savu evaņģēliju, nodibināt Savu Baznīcu, ciest un nomirt par mūsu grēkiem, un uzcelties no mirušajiem.)
- Runājot par mūsu nākotnes iespējām, ko tas, ka Debesu Tēvs izvēlējās Jehovu par mūsu Pestītāju, deva mums?

Palūdziet studentiem klusībā izstudēt Mozus 4:2, meklējot citas svarīgas patiesības par to, ka Debesu Tēvs izvēlējās Jehovu par mūsu Glābēju un Pestītāju. Kad studenti paskaidro, ko viņi ir uzzinājuši, pārlicinieties, ka viņi nosaka šādas patiesības: **Jehova tika izvēlēts no paša sākuma. Viens iemesls, kāpēc Jehova tika izvēlēts, ir tāds, ka Viņš vēlējās darīt Tēva gribu un dot visu godu Tēvam.** Lai vairāk uzsvērtu šīs patiesības, parādiet un skaļi nolasiet šo apgalvojumu, ko teicis elders Džefrijs R. Holands no Divpadsmit apustuļu kvoruma:

„[Jēzus Kristus] acīmredzot bija vienīgais, kurš bija pietiekami pazemīgs un labprātīgs pirmstīgajā padomē, lai tiktu iepriekšordinēts [īstenot mūžīgo Izpirkšanu]” („The Atonement of Jesus Christ” (Jēzus Kristus īstenotā Izpirkšana), *Ensign*, 2008. g. marts, 35. lpp.).

Palūdziet studentiem iztēloties, kā tas būtu — būt klāt, kad Debesu Tēvs pateica visiem Saviem bērniem, ka Viņa Pirmdzimtais Dēls, Jehova, būs mūsu Glābējs. Tad parādiet šo pravieša Džozefa Smīta (1805–1844) apgalvojumu un palūdziet kādam studentam to skaļi nolasīt:

„Mēs visi bijām klāt Debesīs pirmajā organizēšanas sapulcē un redzējām, kā tika izraudzīts un iecelts Glābējs un kā izveidots glābšanas plāns, un mēs to pieņēmām” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smīts* [2010], 207. lpp.).

- Ko, jūsuprāt, jūs zinājat par Jehovu, kas lika jums atbalstīt Viņa aicinājumu un nozīmējumu par mūsu Glābēju un Pestītāju?

Parādiet tālāk doto apgalvojumu, ko teicis elders Nīls A. Maksvels no Divpadsmit apustuļu kvoruma. Tad dodiet studentiem nelielu brīdi, lai viņi uzrakstītu savas domas un sajūtas par Glābēju, apsverot dievišķo patiesību, ko mācīja elders Maksvels:

„Nekad neviens nav piedāvājis tik daudz tik daudziem tikai dažos vārdos, kā Jēzus, kad Viņš sacīja: „Šeit Es esmu, sūti Mani.” (Ābr. 3:27.)” („Jesus of Nazareth, Savior and King”, *Ensign*, 1976. g. maijs, 26. lpp.).

Jūs varētu palūgt dažiem studentiem dalīties tajā, ko viņi ir uzrakstījuši, ar pārējiem klases audzēkņiem.

Glābējs — mūsu mirstīgās dzīves centrā

Lieciet studentiem vēlreiz izlasīt Ābrahāma 3:25, kur mēs uzzinām, ka Debesu Tēvs iecerēja, lai mirstīgā dzīve būtu par pārbaudes laiku, lai redzētu, vai mēs paklausīsim Viņa pavēlēm. Parādiet tālāk doto apgalvojumu, ko teicis elders Roberts D. Heilzls no Divpadsmit apustuļu kvoruma. Palūdziet kādam studentam skaļi nolasīt šo apgalvojumu, kamēr pārējie klases audzēkņi meklēs izvēli, kas mums ir jāizdara savas mirstīgās dzīves pārbaudījuma laikā:

„Padomājiet par to: savā pirmstīgajā stāvoklī mēs izvēlējamies sekot Glābējam Jēzum Kristus! Un tāpēc, ka mēs tā izdarījām, mums tika atļauts nākt uz Zemes. Es liecinu, ka, izdarot to pašu izvēli — sekot Glābējam tagad, kamēr esam šeit, uz Zemes, mēs saņemsim vēl lielāku svētību mūžīgajās pasaulēs. Taču lai top zināms: mums ir jāturpina izvēlēties — sekot Glābējam. Uz spēles ir likta mūžība, un tam, vai gudri pielietojam savu rīcības brīvību, un mūsu rīcībai ir izšķiroša nozīme, lai mums būtu mūžīgā dzīve” („Agency: Essential to the Plan of Life”, *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. nov., 25. lpp.).

Lai palīdzētu studentiem noteikt un saprast kādu principu vai patiesību, ko mācījis elders Heilzls, uzdodiet šādus jautājumus:

- Ko jūs uzzinājāt no eldera Heilza apgalvojuma par mūsu izvēlēm šajā dzīvē? (Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, lieciniet, ka, **izvēloties likt Glābēju savas dzīves centrā, kamēr esam šeit, uz Zemes, mēs saņemsim lielākas svētības mūžībā.**)
- Ko, jūsuprāt, elders Heilzs domāja ar frāzi „uz spēles ir likta mūžība”?
- Kāda izturēšanās un rīcība liecina par to, ka kāds izvēlas sekot Jēzum Kristum? (Uzrakstiet studentu atbildes uz tāfeles.)

Paskaidrojiet, ka lielākajai daļai no mums ir viegli koncentrēties uz Glābēju svētdienās. Taču kā mēs varam vairāk padarīt Viņu par savas dzīves daļu nedēļas laikā? Dodiet studentiem laiku apdomāt to, ko viņi ir izdarījuši šodien, lai koncentrētos uz Glābēju. Aiciniet viņus uzrakstīt to, ko viņi var darīt šodien, lai pilnīgāk liktu Glābēju savas dzīves centrā. Mudiniet viņus klusībā uzņemties saistības Debesu Tēva priekšā, ka viņi tā darīs.

Noslēdziet stundu, liecinot par šodien mācītajām patiesībām.

Studentu lasāmviela

- Almas 12:22–34; 34:9; 42:8, 11; Mācības un Derību 22:1; 45:9; 66:2; Ābrahāma 3:24–27; 1. Pētera 1:19–20; Mozus 4:2.
- Roberts D. Heilzs, „Agency: Essential to the Plan of Life”, *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. nov., 24.–27. lpp.

Jehova un Viņa pirmsmirstīgā kalpošana

3

Ievads

Saskaņā ar mūsdienu praviešu teikto, Jēzus Kristus „mācīja mūžības patiesības, par mūsu pirmsmirstīgās esamības realitāti, par mūsu zemes dzīves mērķi un par Dieva dēlu un meitu iespējām nākamajā dzīvē” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.). Šajā stundā studenti uzzinās, ka

pirmslaicīgajā dzīvē viņu ticība tam, ka Jehova (Jēzus Kristus) īsteno Izpirkšanu, deva viņiem iespēju uzveikt Sātānu Karā debesīs. Studenti arī uzzinās, ka pirmsmirstīgajā pasaulē Jehova daudzkārt pārspēja visus Dieva bērnus visās dievišķajās īpašībās.

Papildu lasāmviela

- Ričards G. Skots, „Jesus Christ, Our Redeemer”, *Ensign*, 1997. g. maijs, 53.–54., 59. lpp.
- „The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Quorum of the Twelve Apostles”, *Ensign*, 2002. g. apr., 13.–18. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Jāņa atkl. 12:7–11; Mozus 4:3

Jehovas loma Karā debesīs

Uz tāfeles uzrakstiet vārdu *karš* un pajautājiet studentiem, kādi tēli viņiem nāk prātā, kad viņi domā par karu. Tad aiciniet viņus apskatīt Jāņa atkl. 12:7, 9 un noteikt šajos pantos aprakstīto karu (Karu debesīs). Palūdziet studentiem paskaidrot, kas, viņuprāt, notika šajā karā.

Parādiet šo apgalvojumu, ko teicis elders Brūss R. Makonkijš (1915–1985) no Divpadsmit apustuļu kvoruma, un aiciniet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Kāda veida karš [bija Karš debesīs]? Tas bija tāds pats karš, kas dominē uz Zemes; tas ir vienīgais karš, kādu Sātans un garīgas būtnes var vest — vārdu karš, satraukta viedokļu apmaiņa, ideoloģiju konflikts; karš starp patiesību un maldiem” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 sēj. [1965–1973], 3:518).

Pajautājiet studentiem:

- Saskaņā ar eldera Makonkija teikto, kā Karš debesīs līdzinās karam, ko Sātans ved pret Dieva bērniem mirstīgajā dzīvē?

Aiciniet vienu studentu skaļi nolasīt Jāņa atkl. 12:10 un citu studentu skaļi nolasīt Mozus 4:3. Jūs varētu ieteikt studentiem izveidot savstarpējas norādes uz šīm divām rakstvietām, uzrakstot *Mozus 4:3* savu Svēto Rakstu lappuses malā, līdzās Jāņa atkl. 12:10, un otrādi. Paskaidrojiet, ka „mūsu brāļu apsūdzētājs” (Jāņa atkl. 12:10) bija Sātans. Tad pajautājiet:

- Saskaņā ar Mozus 4:3, kā Sātans tika izdzīts no pirmsmirstīgās pasaules?

Palūdziet studentiem klusībā izlasīt Jāņa atkl. 12:11. Palīdziet viņiem formulēt principu, kas mācīts šajā pantā, uzdodot šādus jautājumus:

- Kā jūs resumētu to, kas 11. pantā ir mācīts par Jēzus Kristus īstenotās Izpirkšanas ietekmi? (Studentiem vajadzētu noteikt šādu patiesību: **Tā kā bija skaidrs, ka Jēzus Kristus īsteno Izpirkšanu, tās ietekme bija spēcīgāku jau pirmismirstīgajā pasaulē.** Tādēļ Viņu sauc par „kopš pasaules radīšanas nokauto Jēru” [Jāņa atkl. 13:8; skat. arī Mosijas 4:7; Mosijas 7:47].)
- Kā jūs varat pielietot to, kas rakstīts Jāņa atkl. 12:11, lai palīdzētu sev personīgajā karā pret Sātānu šajā dzīvē? (Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, uzrakstiet uz tāfeles šo principu: **Mēs varam pievarēt Sātānu, paļaujoties uz Jēzu Kristu, kurš īstenoja Izpirkšanu, un sniedzot savu liecību, un esot uzticīgi savai liecībai.**)

Ābrahāma 3:15–25; Mācības un Derību 138:55–56

Jehova pārspēj mūs visās lietās

Pasakiet studentiem, ka pirmismirstīgajā dzīvē mēs sagatavojāmies nākt uz Zemes. Parādiet šo pravieša Džozefa Smita (1805–1844) apgalvojumu un palūdziet kādam studentam to skaļi nolasīt:

„Pats Dievs, atrodoties garu un godības vidū, bet ar pārāku saprātu, uzskatīja par vajadzīgu noteikt likumus, lai pārējiem būtu iespēja pilnveidoties, lai kļūtu kā Viņš. Attiecības, kādās esam ar Dievu, dod mums iespēju garīgi augt. Viņam ir vara noteikt likumus, lai apmācītu vājākos saprātus, lai tie tiktu paaugstināti ar Viņu” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits [2010], 208. lpp.*)

Pārbaudiet, kā studenti ir sapratuši šo stundu, uzdodot šādus jautājumus:

- Ko jūs uzzināt no Džozefa Smita apgalvojuma par Debesu Tēva vēlmēm attiecībā uz mums? (Debesu Tēvs vēlas, lai mēs pilnveidotos un attīstītos garīgi — lai kļūtu līdzīgāki Viņam.)

Uzrakstiet tālāk dotos jautājumus uz tāfeles un palūdziet studentiem izstudēt Ābrahāma 3:24–25, lai gūtu atbildes:

- Kurš bija „viens starp tiem, kas bija līdzīgs Dievam”? (24. pants.)
- Kāda bija viņa loma?
- Kāds, pēc Viņa teiktā, bija viens no mirstīgās dzīves nolūkiem?

Pēc pietiekami ilga laika palūdziet studentiem dalīties savās atbildēs ar klases audzēkņiem. Tad aiciniet studentus izpētīt Mācības un Derību 138:55–56, meklējot to, kas tika darīts, lai sagatavotu Dieva bērnus gūt panākumus mirstīgajā dzīvē. Lai palīdzētu studentiem pielīdzināt šo rakstvietu sev, pajautājiet:

- Saskaņā ar šiem pantiem, kā mēs sagatavojāmies nākšanai uz Zemes?

Aiciniet studentus uz brīdi apdomāt, kādas īpašības bija Glābējam pirmismirstīgajā pasaulē. Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Ābrahāma 3:19, 21. Palūdziet audzēkņiem sekot līdzi, meklējot to, kas tiek mācīts par Jēzu Kristu. Pēc studentu atbildēm iedodiet studentiem tālāk doto apgalvojumu eksemplārus, ko teikuši elders Nīls A. Maksvels (1926–2004) un elders Brūss R. Makonkijs (1915–1985) no Divpadsmit apustuļu kvoruma. Palūdziet viņiem izlasīt šos apgalvojumus un atzīmēt vārdus un frāzes, kurās ir mācīts par Glābēju:

„Savās gara spējās un veikspējā [Jēzus Kristus] daudzkārt pārspēj visu to cilvēku, kas ir dzīvojuši, tagad dzīvo un vēl tikai dzīvos, individuālās un kopīgās spējas un sasniegumus! (Skat. Ābr. 3:19.)” (Nils A. Maksvels, „O, Divine Redeemer”, *Ensign*, 1981. g. nov., 8. lpp.).

„Esot pakļauti likumam un brīvi rīkoties pēc savas gribas, visu cilvēku gari, vēl būdami Mūžīgā Dieva klātbūtnē, attīstīja visu veidu un visdažādākās dotības, talantus, spējas un prasmes. Dzīvojot debesīs ļoti ilgu laiku, mēs attīstījām bezgalīgi daudz talantu un spēju. ...

Tas Kungs apdāvināja mūs visus ar rīcības brīvību; Viņš deva mums likumus, kas sniedz mums iespēju pilnveidoties un attīstīties, un kļūt līdzīgiem Viņam; un Viņš ieteica mums un mudināja mūs iet pa ceļu, kas veda uz slavu un paaugstināšanu. Viņš pats bija visa labā iemiesojums un personifikācija. Katra vēlama īpašība un iezīme mīta Viņā savā mūžīgajā pilnībā. Visi Viņa paklausīgie bērni vienā vai citā veidā sāka līdzināties Viņam. Starp mums tur bija tikpat liela talantu un spēju daudzveidība un dažādība, kā tā ir šeit. Daži izcēlās vienā jomā, citi — citā. Pirmdzimtais pārspēja mūs visus visās jomās” (Brūss R. Makonkijs, *The Mortal Messiah*, 4 sēj. [1979–1981], 1:23).

Pārbaudiet, kā studenti saprata šos izteikumus, pajautājot, kas viņiem tajos šķita īpašs. Ja nepieciešams, pajautājiet:

- Ko jūs uzzinājāt no šiem diviem apustuļiem par Jehovas unikālajām īpašībām pirmsmirstīgajā pasaulē? (Studentiem būtu jāsaprot, ka **pirmsmirstīgajā pasaulē Jehova pārspēja visu Debesu Tēva bērnu spējas un sasniegumus — kopā ņemot.**)

Dodiet studentiem vairākas minūtes, lai apdomātu Glābēja pirmsmirstīgo kalpošanu un pierakstītu savas domas un sajūtas. Aiciniet vairākus studentus dalīties tajā, ko viņi ir uzrakstījuši, ar pārējiem klases audzēkņiem. Noslēdziet stundu, mudinot studentus padomāt par to, kā zināšanas par Glābēja pirmsmirstīgo kalpošanu un unikālajām īpašībām var palīdzēt viņiem vairāk mīlēt Viņu un vairāk ticēt Viņam.

Studentu lasāmviela

- Jāna atkl. 12:7–11; Ābrahāma 3:15–25; Mācības un Derību 138:55–56.
- Ričards G. Skots, „Jesus Christ, Our Redeemer”, *Ensign*, 1997. g. maijs, 53.–54., 59. lpp.

4

Jehova radīja Zemi

levads

Vēstījumā „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība” ir teikts: „Sava Tēva vadībā [Jēzus Kristus] kļuva par Zemes radītāju. „Caur Viņu viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir” (Jāņa ev. 1:3).”

(*Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.) Studentiem saprotot Zemes radīšanas mūžīgos nolūkus, viņi var dzīvot ar lielāku apņēmību piepildīt savas radīšanas mēru.

Papildu lasāmviela

- Rasels M. Nelsons, „The Creation”, *Ensign*, 2000. g. maijs, 84.–86. lpp.
- Ja tā ir pieejama jūsu valodā, jūs varētu izlasīt Nīla A. Maksvela grāmatu „Our Creator’s Cosmos”, skat. *By Study and by Faith: Selections from the Religious Educator*, red. Ričards Neitzels Holzafels un Kents P. Džeksons (2009), 37.–50. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

1. Mozus 1:1; Jāņa 1:1–3; Ebrejiem 1:1–2; Jēkaba gr. 4:9; Mācības un Derību 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Mozus 1:30–33; 2:1

Jehova radīja Zemi

Parādiet kādu priekšmetu, ko kāds jums izgatavojis (varbūt kā dāvanu). Dalieties ar audzēkņiem savās sajūtās par šo priekšmetu un personu, kas to izgatavoja. Tad pajautājiet:

- Kad kāds jums ir ko izgatavojis? Kādas sajūtas jums ir pret šo cilvēku?

Aiciniet studentus salīdzināt un pretstatīt 1. Mozus 1:1; Jāņa 1:1–3; Efeziešiem 3:9; Ebrejiem 1:1–2 un Mozus 2:1. Palūdziet studentiem uzskaitīt uz tāfeles līdzības un atšķirības, ko viņi pamana starp šīm rakstvietām. (*Piezīme.* Studentiem mācoties salīdzināt un pretstatīt Svēto Rakstu rakstvietas, viņi var sākt labāk atpazīt tajās esošās doktrīnas un principus.) Tad pajautājiet:

- Saskaņā ar šiem Svētajiem Rakstiem, kurš radīja Zemi? (Uzsveriet, ka **Jehova radīja Zemi Tēva vadībā** vai, kā mācīja elders Rasels M. Nelsons no Divpadsmit apustuļu kvoruma: „[Debesu Tēvs] saplānoja pilnīgi visu Radīšanu” („The Creation”, *Ensign*, 2000. g. maijs, 84. lpp.).

Dodiet studentiem laiku, lai viņi izlasītu un salīdzinātu Mācības un Derību 76:22–24; 104:14–17 un Mozus 1:30–33, un sameklētu, ko vēl Jehova radīja. Ja nepieciešams, norādiet, ka Viņš radīja pasaules bez skaita un ka „zeme ir pilna, tur ir pietiekami un papildnam” (M&D 104:17). Palūdziet studentiem analizēt šo frāzi, pajautājot:

- Ko šī frāze liecina par to, kas Glābējam bija jāzina, kad Viņš radīja Zemi? (Viņam bija jāzina, cik daudz cilvēku dzīvos uz Zemes un kādas būs viņu vajadzības dažādos vēstures periodos.)

Paskaidrojiet studentiem, ka zināt to, kurš radīja Zemi, ir viens, taču zināt *ar kādu spēku* Zeme tika radīta, ir kas cits. Aiciniet studentus salīdzināt un uzrakstīt savstarpējās norādes šādiem pantiem: Mormona 9:16–17, Mācības un Derību 38:1–3 un Jēkaba gr. 4:9, un noteikt, kā Zeme tika radīta. Aiciniet studentus paskaidrot saviem vārdiem, ko šīs rakstvietas nozīmē. Tad parādiet šo apgalvojumu:

„Šo pasauli un visu, kas uz tās atrodas, radīja Jēzus Kristus. Viņš ir radījis arī daudzas citas pasaules. Viņš to paveica ar priesterības spēku mūsu Debesu Tēva vadībā” (*Evaņģēlija principi* [2009], 23. lpp.).

Uzsveriet, ka īstenībā Svētajos Rakstos ir minētas tikai dažas detaļas par to, kā Zeme tika radīta, lai arī mums ir apsolīts, ka pārējās kādu dienu tiks atklātas (skat. M&D 101:32–34). Svētajos Rakstos daudz vairāk ir mācīts par Radišanas nolūkiem.

Klasē kopīgi pārrunājiet šādus jautājumus:

- Vērojot apkārtnējo pasauli, ko Dieva radītais jums māca par Glābēju, par Viņa priesterību un par Viņa cienjamo stāvokli pirmsmirstīgajā pasaulē?
- Kā sapratne par šiem patiesajiem principiem ietekmē jūsu sajūtas pret Jēzu Kristu un jūsu liecību par Viņu?
- Kā sapratne par šiem patiesajiem principiem ietekmē jūsu sajūtas par Zemi?

Pirms turpināt stundu, uzsveriet studentiem: lai arī Glābējs radīja Zemi, Debesu Tēvs ir mūsu garu Tēvs un radīja Ādama un Ievas fiziskos ķermeņus.

1. Nefija 17:36; 2. Nefija 2:23–25; Mācības un Derību 49:16–17; Mozus 1:27–33, 39

Zemes radišanas nolūks

Sadaliet studentus pa pāriem un palūdziet izpētīt Mozus 1:27–33, 39; 1. Nefija 17:36 un Mācības un Derību 49:16–17. Jūs varētu ieteikt viņiem atzīmēt vārdus un frāzes šajās rakstvietās, kas viņiem palīdz formulēt atbildi uz šo jautājumu: „Kā jūs paskaidrotu draugam, *kāpēc* Zeme tika radīta?” Uzaiciniet dažus studentu pārus dalīties savās atbildēs ar pārējiem. Studentiem būtu jāsaprot, ka **Jehova radīja Zemi, lai nodrošinātu vietu Dieva bērniem, kur viņi varētu dzīvot un progresēt uz mūžīgo dzīvi**. Pavaicājiet:

- Kas ir domāts ar frāzi „cilvēku mērs” Mācības un Derību 49:17? (Ja nepieciešams, izlasiet komentāru par Mācības un Derību 49:16–17 rokasgrāmatā *Doctrine and Covenants Student Manual* [(Baznīcas izglītības sistēmas rokasgrāmata, 2001), 106. lpp.]

Aiciniet studentus klusībā izlasīt 2. Nefija 2:18–25 un tad pajautājiet:

- Kā Ēdenes dārzā valdošie apstākļi nebūtu ļāvuši Ādamam un Ievai pilnveidoties Debesu Tēva glābšanas iecerē?
- Kā Ādama Krišana palīdzēja Zemei piepildīt tās radišanas nolūku? (Tā ļāva Ādamam un Ievai dzemdināt bērnus.)
- Kā Krišanas sekas, kas aprakstītas 23. pantā, palīdz mums progresēt Debesu Tēva plānā?

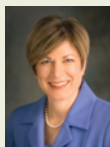
Iedodiet katram studentam tālāk doto apgalvojumu, kurus teikuši elders Brūss R. Makonkijis (1915–1985) no Divpadsmit apustuļu kvoruma un māsa Džūlija B. Beka, bijusi Palīdzības biedrības vispārējā prezidente, eksemplārus. Dodiet studentiem pietiekami laika, lai viņi izlasītu šos apgalvojumus un apdomātu Radišanas lomu Dieva plānā Savu bērnu glābšanai.

„Tikpat noteikti, kā glābšana nāk Izpirkšanas dēļ, tikpat noteikti tā nāk Krišanas dēļ. ...

Turklāt atcerēsimies, ka Krišana bija iespējama tāpēc, ka bezgalīgais Radītājs ... izveidoja Zemi un cilvēku, un visas dzīvības formas tādā stāvoklī, ka tās varēja „krist”. ... Viss bija radīts tā, ka varēja „krist” jeb mainīties, un tādējādi tika izveidota tāda esamība, kas nepieciešama, lai sāktu darboties visi Tēva mūžīgās glābšanas ieceres noteikumi un nosacījumi.

Vispirms viss laicīgais tika radīts ... paradīzes stāvoklī. Sākotnēji, Ēdenes dārza dienās, visas dzīvības formas dzīvoja augstākā un atšķirīgā stāvoklī nekā pašreiz. Gaidāmā krišana pazeminātu to stāvokli, kā arī pavērtu iespēju tām turpināties un virzīties uz priekšu. Nāvei un iespējai radīt pēcnācējus vēl bija jāienāk pasaulē” (Brūss R. Makonkijs, „Christ and the Creation”, *Ensign*, 1982. g. jūnijs, 9. lpp.).

Busath.com

„Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā mums ir teoloģiska mācība par ģimeni, kas pamatojas Radīšanā, Krišanā un Izpirkšanā. Zemes radīšana nodrošināja dzīvesvietu ģimenēm. Dievs radīja vīrieti un sievieti, kuri bija divas nepieciešamas ģimenes puses. Debesu Tēva iecere paredzēja, ka Ādamam un Ievai bija jātiek saistītiem un jāizveido mūžīga ģimene.

Krišana deva iespēju šai ģimenei augt. Ādams un Ieva bija ģimenes vadītāji, kuri izvēlējās izdzīvot mirstīgo dzīvi. Krišana viņiem deva iespēju dzemdināt dēlus un meitas.

Izpirkšana ļauj ģimenei tikt saistītai kopā uz mūžiem. Tā ļauj ģimenēm augt un pilnveidoties mūžīgi. Laimes iecere, ko sauc arī par glābšanas ieceri, bija ģimenēm radīta iecere. Jaunajai paaudzei ir jāsaprot, ka mūsu teoloģijas galvenie pilāri balstās uz ģimeni” (Džūlija B. Beka, „Teaching the Doctrine of the Family”, *Ensign*, 2011. g. marts, 12. lpp.).

- Kā šie apgalvojumi palīdz jums saprast Radīšanas kritisko lomu Dieva visaptverošajā plānā Savu bērnu glābšanai?
- Kāpēc ir svarīgi saprast, ka Zeme tika radīta, lai palīdzētu atsevišķiem cilvēkiem un ģimenēm iegūt paaugstināšanu? (Studentiem sniedzot savas atbildes, uzrakstiet uz tāfeles šo principu: **Kad mēs saprotam Zemes radīšanas nolūku, mēs varam izkopt lielāku vēlēšanos piepildīt savas radīšanas nolūku.**)

Paskaidrojiet studentiem, ka priesterības saistīšanas spēks padara iespējamu vīriem un sievietēm un bērniem būt kopā pēc nāves. Bez saistīšanas spēka, kas tika atjaunots ar Elijas palīdzību, Dieva bērni nevarētu saņemt visas paaugstināšanas svētības, un šis Zemes radīšanas mērķis nebūtu sasniegts jeb, kā mācīts Mācībā un Derībās, „zemei vajadzētu tikt pilnīgi iznīcinātai” (M&D 2:3; skat. arī Maleahija 4:6).

Noslēdziet stundu, liecinot par šīm svarīgajām patiesībām: (1) Jehova radīja Zemi Tēva vadībā; (2) Viņš radīja Zemi, lai nodrošinātu vietu Dieva bērniem, kur dzīvot un progresēt uz mūžīgo dzīvi; un, (3) kad mēs sākam saprast Zemes radīšanas nolūku, mēs varam izkopt lielāku vēlēšanos piepildīt savas radīšanas nolūku.

Mudiniet studentus apdomāt, ko viņi var darīt, lai paustu savu pateicību par Jēzus Kristus radībām. Mudiniet studentus rīkoties saskaņā ar Gara pamudinājumiem, ko viņi sajutuši stundas laikā.

Studentu lasāmviela

- 1. Mozus 1:1; Jāņa 1:1–3; Ebrejiem 1:1–2; Mozus 2:1; Mormona 9:16–17; Mācības un Derību 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Jēkaba gr. 4:9; Mācības un Derību 101:32–34; Mozus 1:27–33, 39; 1. Nefija 17:36; Mācības un Derību 49:16–17.

- Rasels M. Nelsons, „The Creation”, *Ensign*, 2000. g. maijs, 84.–86. lpp.

5

Jēzus Kristus bija Vecās Derības Jehova

Ievads

Liecinot par Glābēju Jēzu Kristu, mūsdienu pravieši ir paziņojuši: „Viņš bija Vecās Derības Dižais Jehova” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.). Katrā laiku atklāšanā Jēzus Kristus kā Jehova nodibināja uz Zemes

Debesu Tēva mūžīgo evaņģēliju, lai sapulcinātu pie Sevis katru pazudošo Dieva bērnu. Mūsu ticība Jēzum Kristum var nostiprināties, kad mēs apzināties Viņa nemainīgo raksturu un Viņa mūžīgo evaņģēliju.

Papildu lasāmviela

- Rasels M. Nelsons, „Covenants”, *Ensign* vai *Liahona*, 2011. g. nov., 86.–89. lpp.
- „The Abrahamic Covenant”, *The Pearl of Great Price Student Manual* (Baznīcas izglītības sistēmas rokasgrāmata, 2000), 93.–98. lpp.
- „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament?” *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, 3. izd. (Baznīcas izglītības sistēmas rokasgrāmata, 2003), 45.–48. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

2. Mozus 3:11–14; 6:2–3; Jāņa 8:52–53, 56–59; 18:5, 8; 3. Nefija 15:5; Ābrahāma 1:16; 2:8

Jēzus Kristus bija Vecās Derības Jehova

Aiciniet studentus nosaukt dažus Glābēja vārdus un titulus, ko viņi zina. Pierakstiet viņu teikto uz tāfeles. Pasakiet studentiem, ka šodien jūs pārrunāsiet kādu svarīgu vārdu vai titulu, ar kādu Jēzus Kristus bija pazīstams pirms Savas laicīgās kalpošanas. Aiciniet viņus klusībā izlasīt Jāņa 8:52–53, 56–59. Tad pajautājiet:

- Kādus jautājumus jūdi uzdeva Glābējam?
- Ko, jūsprāt, Jēzus domāja ar Savu atbildi: „Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es?” (58. pants.)

Lai palīdzētu studentiem definēt frāzi „Es esmu”, sadaliet studentus pa pāriem un palūdziet izlasīt 2. Mozus 3:11–14; 6:2–3 un sameklēt, kā Vecās Derības Dievs Sevi nosauca. Pēc pietiekami ilga laika uzdodiet šādus jautājumus:

- Saskaņā ar šiem pantiem, kādus vārdus Vecās Derības Dievs izmantoja, lai Sevi nosauktu? (Norādiet, ka Džozefa Smita tulkojumā 2. Mozus 6:3 ir rakstīts: „Es esmu Tas Kungs Dievs Visuvarenais; Tas Kungs JEHOVA. Un vai tad Mans Vārds viņiem nebija zināms?” Skat. arī Ābrahāma 1:16.)
- Kā šie panti precizē Jēzus Kristus apgalvojuma nozīmīgumu: „Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es?” (Studentiem būtu jāatpazīst, ka **Jēzus Kristus bija Jehova, Vecās Derības Dievs un diženais ES ESMU.**)

Parādiet šādus apgalvojumus:

„Šis ir tik atklāts un tiešs dievišķības apliecinājums, cik vien atklāti un tieši to kāds ir pateicis vai varētu pateikt. „Pirms Ābrahāms tapa, esmu Es, Jehova.” Tas ir: „Es esmu Visuvarenais Dievs, Diženais ES ESMU. Es esmu Tas, kas pastāv pats no Sevis, Mūžīgais Dievs. Es esmu jūsu tēvu Dievs. Mans vārds ir: ES ESMU, KAS ES ESMU”” (Brūss R. Makonkijs, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 sēj. [1965–1973], 1:464).

Jehova ir „Israēla Dieva derības vārds vai tituls. Tas nozīmē „Nemainīgais”” (Bible Dictionary, „Jehovah”).

- Kāpēc ir svarīgi zināt, ka Jēzus Kristus bija Vecās Derības Jehova? (Atbildēs vajadzētu izskanēt šādi patiesībai: **Dievs vienmēr ir dāvājis Savu evaņģēliju caur Savu Dēlu, Jēzu Kristu.** Skat. arī 3. Nefija 15:5, kur pierakstīta Glābēja mācība, ka Viņš bija likuma devējs.)

Jūs varētu aicināt kādu studentu skaļi nolasīt šo prezidenta Džozefa Fildingā Smita (1876–1972) izteikumu:

„Kopš krišanas visas atklāsmes ir nākušas caur Jēzu Kristu, kurš ir Vecās Derības Jehova. ... Kopš krišanas Tēvs [Elohims] nekad nav rīkojies ar cilvēku pa tiešo vai personīgi, un Viņš nekad nav parādījies cilvēkam, izņemot tikai, lai stādītu priekšā Dēlu un liecinātu par Viņu” (*Doctrines of Salvation*, apkop. Brūss R. Makonkijs, 3 sēj. [1954–1956], 1:27).

- Kā zināšanas par to, ka Jehova jeb Jēzus Kristus ir nemainīgs, palīdz tev ticēt Viņam? (Atbildes varētu būt, ka **zināšanas par to, ka Jēzus Kristus ir nemainīgs, palīdz mums ticēt, ka tieši tāpat, kā Viņš turēja Savus solījumus pret cilvēkiem, par kuriem mēs lasām Svētajos Rakstos, Viņš turēs mums dotos solījumus.**)

Norādiet, ka agrīnajā pēcbībeles laikā ebreju valodas vārds „Jehova” (parasti literatūrā tas tika attēlots kā *Jahve*) tika uzskatīts par pārāk svētu, lai to izrunātu. Mūsdienu jūdaismā tas ir aizstāts ar vārdu *Adonai*, kas nozīmē „Tas Kungs”.

1. Mozus 13:14–16; 17:1–9; Mozus 6:51–52, 64–66; Ābrahāma 1:18–19; 2:8–11

Senos laikos Jehova nodibināja mūžīgo evaņģēliju

Kamēr studenti vēl ir sadalīti pa pāriem, palūdziet viņiem izlasīt Mozus 6:51–52, 64–66 un noteikt, ko Jehova mācīja Ādamam. Pasakiet viņiem, ka 51.–52. pantā Jehova runāja Tēva vārdā. Tad pajautājiet:

- Ko jūs ievērojāt evaņģēlijā, kas tika mācīts Ādamam? (Tas ir tas pats evaņģēlijs, kas tiek mācīts mūsdienās. [Paraugam skat. 2. Nefija 31:10–16, kur tas pats evaņģēlijs tika mācīts Amerikas kontinentā.] Jūs varētu uzsvērt šo patiesību, uz tāfeles uzrakstot šo apgalvojumu: **Jēzus Kristus evaņģēlijs ir mūžīgs un nemainīgs katrā evaņģēlija atklāšanas laikmetā.**)

Norādiet studentiem, ka pēdējā laiku atklāšanā Jehova atjaunoja Savu mūžīgo evaņģēliju caur derību, kas bija noslēgta ar Ābrahāmu un pazīstama kā Ābrahāma derība. Sadaliet klases audzēkņus divās daļās. Uzdodiet pusei klases audzēkņu izpētīt 1. Mozus 13:14–16; 17:2–8; Ābrahāma 1:18–19; 2:8–11 un izveidot sarakstu ar solījumiem, ko Tas Kungs deva Ābrahāmam. Uzdodiet otrai pusei klases audzēkņu izstudēt 1. Mozus 17:1–5, 9; Ābrahāma 1:19; 2:8–11 un izveidot sarakstu ar to, kas

Ābrahāmam bija jādara, lai iegūtu apsolītās svētības. (*Piezīme.* Studentiem apgūstot, kā noteikt Svētajos Rakstos esošos sarakstus, viņi labāk spēs atpazīt galvenās idejas, ko Svēto Rakstu autors ir vēlējies uzsvērt.)

Kamēr studenti pēta uzdotos pantus, pārzīmējiet uz tāfeles šo tabulu, atstājot brīvu vietu atbildēm:

<i>Ābrahāma derība</i>	
<i>Ābrahāmam dotie solījumi</i>	<i>Ābrahāma pienākumi</i>

Pēc pietiekami ilga laika aiciniet dažus studentus no katras grupas pienākt pie tāfeles un zem atbilstošā virsraksta uzrakstīt atbildes, ko viņi ir atraduši. Jūs varētu rezumēt Ābrahāma derību, parādot un aicinot kādu studentu skaļi nolasīt šo apgalvojumu:

„Ābrahāms saņēma evaņģēliju un tika ordinēts augstākajā priesterībā (M&D 84:14; Ābr. 2:11), un noslēdza celestiālo laulību, kas ir paaugstināšanas derība (M&D 131:1–4; 132:19, 29). Ābrahāms saņēma solījumu, ka visas šo derību svētības tiks piedāvātas viņa pēctečiem mirstīgajā dzīvē (M&D 132:29–31; Ābr. 2:6–11). Kopā šīs derības un solījumi tiek saukti par Ābrahāma derību. Šī derība tika atjaunota caur evaņģēlija atjaunošanu pēdējās dienās, jo caur to visas pasaules tautas tiek svētītas (Gal. 3:8–9, 29; M&D 110:12; 124:58; Ābr. 2:10–11).” (Svēto Rakstu ceļvedis, „Ābrahāma derība”; scriptures.lds.org.)

Uzsveriet, ka kopš pasaules sākuma Tēvs noslēdza derību ar Saviem bērniem, ka sapulcinās viņus kopā caur mūžīgā evaņģēlija patiesībām, priekšrakstiem un svētībām. Evaņģēlija atjaunošanā ietilpst Ābrahāma derības atjaunošana. Tas ir, Ābrahāma derība ir jaunās un mūžīgās derības nozīmīga daļa, kas ir Jēzus Kristus evaņģēlija pilnība.

Pajautājiet studentiem:

- Kā zināšanas par to, ka esam Ābrahāma pēcnācēji, kā arī mantinieki visam tam, ko Dievs viņam apsolīja, ietekmē to, kā jūs dzīvojat?
- Kā Ābrahāmam un viņa pēcnācējiem apsolīto svētību pieejamība stiprina ģimenes un vada mūsu lēmumu pieņemšanu?

Aiciniet studentus dalīties tajā, kā viņi var nodrošināt šīs derības apsolītās svētības sev, kā arī saviem ģimenes locekļiem pagātnē, tagadnē un nākotnē.

Jozuas 24:3–13; 1. Nefija 17:23–32

Jehova svētīja un vadīja seno Israēlu

Pasakiet studentiem, ka, pateicoties Ābrahāma derībai, Jehova apsolīja evaņģēlija svētības Ābrahāma pēctečiem un tiem, kas sapulcēsies ar viņiem. Aiciniet vienu klases audzēkņu pusi izlasīt Jozuas 24:3–13, un aiciniet otru pusi izlasīt 1. Nefija 17:23–32. Palūdziet studentiem sameklēt vārdus un frāzes, kas māca to, ko Jehova izdarīja senās Israēla tautas labā. Jūs varat ieteikt, lai viņi atzīmē to, ko uzgājuši. Pēc pietiekama laika

palūdziet studentus dalīties izlasītajā. Pārfrāzējiet studentu atbildes un uzrakstiet tās uz tāfeles. Lai gūtu ieskatu tajā, kāpēc Jehova izdarīja to, ko Viņš izdarīja, palūdziet kādu studentu skaļi nolasīt 2. Mozus 6:2–6. Pavaicājiet audzēkņiem:

- Kāds iemesls bija Jehovam darīt to, par ko jūs izlasījāt Jozuas un 1. Nefija grāmatā?
- Ko tas tev pasaka par solījumiem, kurus Tas Kungs tev ir devis? (Studentiem sniedzot savas atbildes, uz tāfeles uzrakstiet šo principu: **Ja mēs dzīvojam uzticīgi, Tas Kungs turēs solījumus, ko Viņš mums ir devis.**)

Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt šo prezidenta Dītera F. Uhtdorfa apgalvojumu:

„Tāpēc ka Dievs ir bijis uzticīgs un turējis Savus solījumus pagātnē, mēs varam ar pārliecību cerēt, ka Dievs turēs mums dotos solījumus tagadnē un nākotnē. Ciešanu laikā mēs varam cieši turēties pie cerības, ka viss „strādās kopā [mūsu] labumam” [M&D 90:24].” („The Infinite Power of Hope” (Cerības bezgalīgais spēks), *Ensign* vai *Liahona*, 2008. g. nov., 23. lpp.)

- Kā zināšanas par Jehovas rīcību senos laikos var palīdzēt jums pārbaudījumu laikos?
- Ko Viņš izdarīja senās Israēla tautas labā, kas tiks paveikts arī jūsu labā?

Lieciniet, ka katrā laiku atklāšanā Jēzus Kristus ir svētījis Dieva bērnus ar mūžīgo evaņģēliju. Tāpat kā derības ļaudis senatnē saņēma apsolutās svētības no Tā Kunga, arī mēs varam tās saņemt, ja būsīm paklausīgi.

Studentu lasāmviela

- Jāņa 8:51–59; 18:5, 8; 2. Mozus 3:11–14; 6:2–3; 3. Nefija 15:5; Mozus 6:51–52, 64–66; 1. Mozus 17:1–9; Ābrahāma 1:18–19; 2:8–11.
- „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament?” *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, 3. izd. (Baznīcas izglītības sistēmas rokasgrāmata, 2003), 45.–48. lpp.

6

Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli

Ievads

Mūsdienu pravieši ir paziņojuši, ka Jēzus Kristus „iedibināja Svēto Vakarēdienu kā atgādinājumu par diženo, Viņa veikto Grēku Izpiršanas upuri” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.). Papildus Svētā Vakarēdiena priekšrakstam, Svētajos Rakstos ir rakstīts par daudziem

notikumiem, atgadījumiem, priekšmetiem un cilvēkiem ar nolūku atgādināt mums un pamācīt mūs par Jēzus Kristus misiju un kalpošanu. Šī stunda palīdzēs studentiem apdomāt dažus no šiem Svēto Rakstu tēliem, atspulgiem un simboliem, kas vērs mūsu uzmanību uz Glābēju.

Papildu lasāmviela

- Rasels M. Nelsons, „In This Holy Land”, *Tambuli*, 1991. g. febr., 10.–19. lpp.
- „Enrichment Section C: Symbolism and Typology in the Old Testament”, *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, 3. izd. (Baznīcas izglītības sistēmas rokasgrāmata, 2003), 111.–115. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

2. Nefija 11:4; Mozus 6:63

Kristus Svēto Rakstu simboli

Parādiet vairākus attēlus ar labi pazīstamām zīmēm vai simboliem, piemēram, šādus simbolus:

Pēc tam, kad studenti ir noteikuši katras zīmes nozīmi, palūdziet viņiem nosaukt citas viegli atpazīstamas zīmes vai simbolus.

Sadaliet studentus pa pāriem. Aiciniet katru pāri izpētīt un salīdzināt 2. Nefija 11:4 un Mozus 6:63. Palūdziet viņiem pārrunāt, kas šīm rakstvietām ir kopīgs un ko tās māca par Jēzu Kristu un Dieva radību nolūku. Pēc tam, kad pāri ir pārrunājuši izlasīto, pajautājiet klases audzēkņiem:

- Kā jūs formulētu šajos Svēto Rakstu pantos aprakstīto centrālo, patieso principu? (Studentiem būtu jānosaka šāds patiesais princips: **Viss tika radīts, lai liecinātu par Jēzu Kristu.**)
- Kādi ir daži — „Dieva dot[u]” lietu — piemēri, kas „norāda uz” (2. Nefija 11:4) vai simbolizē Jēzu Kristu?

Pasakiet studentiem, ka visos Svētajos Rakstos ir Jēzus Kristus tēli, atspulgi, simboli un līdzības. Paskaidrojiet, ka tēli, atspulgi, simboli un līdzības ir lielāku reāliju attēlojums. Piemēram, Mormona Grāmatā aprakstītā Liahona attēlo Kristus vārdus. Šajā stundas daļā mēs koncentrēsimies uz Vecajā Derībā atrodamajiem tēliem un tēlainību. Liela daļa šīs tēlainības ir pausta cilvēku, priekšmetu, notikumu un atgadījumu veidā (varētu būt lietderīgi uzrakstīt šīs kategorijas uz tāfeles). Pārzīmējiet šo Svēto Rakstu norāžu sarakstu uz tāfeles vai arī sagatavojiet to kā izdales materiālu:

Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli

Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli no Vecās Derības	Piepildījums Kristus dzīvē
1. Mozus 22:1–14	Jāņa 3:16; 19:16–18; Jēkaba gr. 4:4–5
2. Mozus 3:7–8, 10–12	Mateja 1:21; 2. Nefija 6:17
2. Mozus 12:3, 5–7, 13–14, 46	Jāņa 1:29; 19:14, 31–36; 1. Pētera 1:18–19
2. Mozus 16:14–15, 18	Jāņa 6:5–10, 48–51
3. Mozus 8:15, 30; 17:11	Ebrejiem 9:22; 13:12
3. Mozus 16:2–6, 17	Ebrejiem 9:6–12; 10:11–12
3. Mozus 22:19–22	Ebrejiem 9:14; Mācības un Derību 20:22
4. Mozus 21:4–9	Jāņa 3:14–15; Helamana 8:13–15
Jonas 1:17; 2:10	Mateja 12:38–40

Uzdodiet vienam vai vairākiem studentiem izstudēt katru Svēto Rakstu pantu kopu un sagatavoties paskaidrot Vecās Derības simbolismu un to, kā tas norāda uz Jēzu Kristu. Pēc pietiekama laika palūdziet studentus dalīties izlasītajā.

Ja atļauj laiks, jūs arī varētu pārrunāt dažus Kristus simbolus, ko noteicis elders Rasels M. Nelsons no Divpadsmit apustuļu kворuma savā rakstā „In This Holy Land” (*Tambuli*, 1991. g. febr., 10.–19. lpp.).

Kopā ar audzēkņiem pārrunājiet šādus jautājumus:

- Kāpēc, jūsuprāt, viss tika radīts, lai attēlotu vai simbolizētu Glābēju?
- Cik vērtīgi ir nepārtraukti censties atklāt to, kā visas lietas liecina par Jēzu Kristu? (Pārliecinieties, ka studenti saprot šo principu: **Mēs varam uzzināt vairāk par Jēzu Kristu, kad atpazīstam tēlainību, tēlus un simbolus, kas liecina par Viņu.**)
- Kā tas, kas simbolizē Glābēju, ir stiprinājis jūsu ticību Viņam?

- Ko jūs varat darīt, lai atpazītu Kristu mums dotajos simbolos?

2. Nefija 11:2–6

Kristus simboli un tēli evaņģēlija derībās un priekšrakstos

Paskaidrojiet, ka šajā stundas sadaļā uzmanība tiks vērsta uz citu Jēzus Kristus evaņģēlija aspektu, kas paskaidro Kristus simbolus un tēlus. Aiciniet studentus izpētīt 2. Nefija 11:2–6 un sameklēt to, par ko priecājās Nefijs. Jūs varētu ieteikt viņiem atzīmēt atrasto.

- Par ko priecājās Nefijs?

Norādiet uz frāzi „Tā Kunga derīb[as]” 5. pantā. Paskaidrojiet, ka derības un priekšraksti ir Jēzus Kristus mūžīgā evaņģēlija svarīga daļa. Daudzi derību un priekšrakstu elementi ir simboliski un māca par Jēzu Kristu, un ved mūs pie Viņa. Parādiet šo apgalvojumu, ko teicis elders Brūss R. Makonkijš (1915–1985) no Divpadsmit apustuļu kvoruma, un palūdziet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Katrs Dieva noteiktais, dievišķais priekšraksts vai ceremonija, katrs upuris, simbolisms un līdzība; jebkas, ko Dievs jebkad ir devis Saviem ļaudīm, — viss tika ordinēts un iedibināts tādā veidā, lai liecinātu par Viņa Dēlu un centrētu pašāvilgū cilvēku ticību Viņā un pestīšanā, ko Viņš bija iepriekšordinēts paveikt” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 28. lpp.).

- Kāda doktrīna vai princips ir mācīts šajā apgalvojumā? (Viena no iespējamām atbildēm ir tāda, ka **mēs ieraudzīsim Kristus simbolus evaņģēlija priekšrakstos, ja tos meklēsim.**)
- Kā šīs zināšanas var noderēt, kad mēs piedalāmies evaņģēlija priekšrakstos?

Aiciniet studentus klusībā izstudēt Romiešiem 6:3–6 un 3. Nefija 18:7, 11 un sameklēt simbolus, kas attiecas uz Glābēju. Tad pajautājiet:

- Kā evaņģēlija derības vai priekšraksti māca par Glābēju un palīdz jums atcerēties Viņu?

Lai palīdzētu studentiem sajūst uzzinātā patiesumu un nozīmīgumu, mācoties atpazīt Kristus tēlus un simbolus, uzdodiet šādus jautājumus:

- Kuram no Glābēja simboliem ir liela nozīme jūsu dzīvē?
- Kā jūs panākat to, ka pamanāt šo simbolu?
- Kā tas, ka jūs to atpazīstat kā Kristus simbolu, ir svētījis jūs?

Aiciniet studentus pielietot dzīvē šīs stundas principus, mudinot viņus pierakstīt to, kā viņi var labāk atpazīt Glābēja tēlus, atspulgus un simbolus Svētajos Rakstos, evaņģēlija priekšrakstos un savā ikdienas dzīvē. Mudiniet viņus izvēlēties dienu netālā nākotnē, kurā viņi apzināti meklēs tēlus, priekšmetus vai notikumus, kas viņiem atgādina par Glābēju. Mudiniet viņus izveidot sarakstu ar to, ko viņi atklāj, un dalīties tajā ar kādu ģimenes locekli vai draugu, vai varbūt sociālajos medijos.

Studentu lasāmviela

- 2. Nefija 11:2–6; Mozus 6:63.
- Rasels M. Nelsons, „In This Holy Land”, *Tambuli*, 1991. g. febr., 10.–19. lpp.

Jēzus Kristus — Dieva Vienpiedzimušais Dēls miesā

7

Ievads

Senos laikos ziņas par Glābēja dzimšanu bija priecīga vēsts, ko sludināja daudzi, — Dievs bija sūtījis Savu Dēlu pestīt pasauli. Vēstījumā „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība” Jēzus ir pasludināts par „Tēva pirmdzimt[o], Vienpiedzimuš[o] Dēl[u] miesā, pasaules

Grēku Izpircēj[u]” (*Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2.–3. lpp.). Šajā stundā audzēkņi uzzinās, kāpēc bija īpaši svarīgi, ka Jēzus piedzima mirstīgai mātei un nemirstīgam Tēvam.

Papildu lasāmviela

- Roberts E. Velss, „Our Message to the World”, *Ensign*, 1995. g. nov., 65.–66. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Mateja 1:18–24; Lūkas 1:26–35; Mosijas 3:7–8

„Tēva Vienpiedzimušais Dēls”

Sāciet stundu ar video „The Nativity” (2:59) noskatīšanos. (Lejupielādējiet un priekšskatiet video pirms stundas sākuma.)

Pēc video noskatīšanās pajautājiet:

- Kādi Glābēja dzimšanas aspekti ir jums svarīgi un kāpēc?

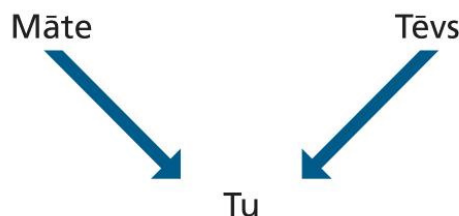
Pasakiet studentiem, ka šajā stundā viņi pārrunās kādu Jēzus Kristus dzimšanas aspektu, kas ir īpaši svarīgs mūsu sapratnei par Glābēja spējām piepildīt Savu lomu Tēva plānā.

Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Mateja 1:18–19 un palūdziet pārējiem iztēloties šajos pantos aprakstīto situāciju. (*Piezīme.* Iztēlošanās ir Svēto Rakstu studēšanas prasme, kas var palīdzēt padarīt Svēto Rakstu stāstu dzīvāku un īstāku.) Pajautājiet studentiem, kā viņi justos, ja nokļūtu līdzīgā situācijā, kādā bija Jāzeps. Palūdziet studentiem klusībā izlasīt Mateja 1:20–24 un noteikt, kāpēc Jāzeps nolēma „[Mariju] slepeni atstāt” (19. pants), tādējādi grasoties privāti anulēt savu saderināšanos ar Mariju. (*Piezīme.* Sarežģītu vārdu un frāžu definēšana palīdz studentiem saprast Svētos Rakstus. Šiem pantiem jūs varētu izmantot šos skaidrojumus: (1) vārds *Jēzus* [aramiešu valodā *Ješua*] nozīmē „Jehova ir glābšana” vai „Jehova izglābj”; (2) Svēto Rakstu pants, uz kuru ir atsauce Mateja 1:22–23, ir Jesajas 7:14; un (3) vārds *Imanuēls* nozīmē „Dievs ar mums”.)

Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Lūkas 1:26–30. Lūdziet pārējiem audzēkņiem sekot līdzī, meklējot, ko šī rakstvieta māca par Mariju. Lūdziet studentus paskaidrot, ko viņi ir atraduši. Tad palūdziet kādam studentam skaļi nolasīt Lūkas 1:31–35, kamēr pārējie audzēkņi seko līdzī. Pavaicājiet:

- Kā šie panti apstiprina to, kas ir Jēzus Tēvs?

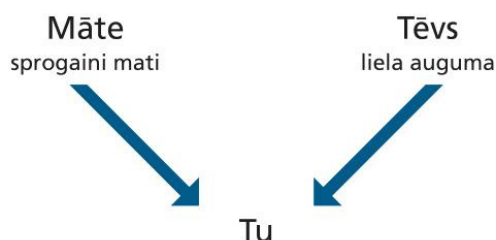
Uz tāfeles uzzīmējiet šādu shēmu:

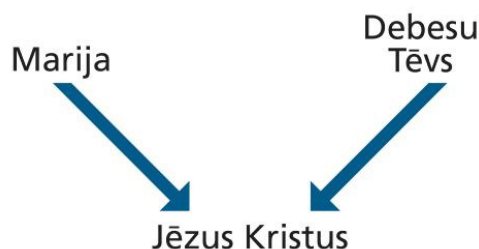
Uzdodiet klases audzēknim šos jautājumus:

- Kādu fizisko īpašību jūs esat iemantojis no sava tēva? Kādu fizisko īpašību jūs esat iemantojis no savas mātes?

Pievienojiet audzēkņa atbildi shēmai uz tāfeles (skat. papildu paraugu):

Nodzēsiet iepriekšējo shēmu un uzzīmējiet uz tāfeles šādu shēmu:

Parādiet šo apgalvojumu, ko teicis elders Džeimss E. Talmidžs (1862–1933) no Divpadsmit apustuļu kvoruma, un palūdziet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Tas Bērns, kam bija jāpiedzimst no Marijas, iedzima no Elohima, Mūžīgā Tēva, nevis pārkāpjot dabisko likumu, bet saskaņā ar tā augstāku izpaušmi; ... Viņa raksturā dievišķības spēki būs apvienoti ar mirstīgās dzīves spējām un iespējām; un tas notiks caur iedzimtības pamatlikuma vienkāršu darbību, ko paziņojis Dievs, ko zinātne ir nodemonstrējusi un filozofija atzinusi — ka dzīvas būtnes vairošies pēc savas kārtas.

Jēzum bija jāiemanto fiziskās, mentālās un garīgās īpašības, iezīmes un spēki, kas piemita Viņa vecākiem, — vienam nemirstīgam un godības pilnam Dievam, un otram — mirstīgai sievietei” (*Jesus the Christ*, 3. izd. [1916], 81. lpp.).

- Kādas svarīgas īpašības Glābējs iemantoja no katra Sava vecāka?

Studentiem sniedzot savas atbildes, uz tāfeles zem vārda „Marija” uzskaitiet īpašības, ko Jēzus Kristus iemantoja no Savas mātes (piem., mirstību — spējas ciest sāpes un mirt fiziskā nāvē). Zem vārdiem „Debesu Tēvs” uzskaitiet īpašības, ko Jēzus iemantoja no Sava Tēva (piem., dievišķības spēkus — nemirstību jeb spēju dzīvot mūžīgi; skat. Jāņa 10:17–18).

Tad aiciniet kādu studentu skaļi izlasīt Mosijas 3:7–8. Pavaicājiet:

- Kāpēc Glābējam bija nepieciešami gan mirstības, gan nemirstības spēki, lai īstenotu Izpirkšanu? (Studentiem sniedzot savas atbildes, pārliecinieties, ka viņi saprot šo patiesību: **Kā Dieva Vienpiedzimušais Dēls miesā, Jēzus Kristus spēja paveikt Izpirkšanas upuri, kas prasīja no Viņa izturēt vairāk, nekā spēj izturēt mirstīga būtne, un tādējādi piepildīt Savu lomu Tēva plānā.** Turklāt, **tā kā Jēzum bija spēks pār nāvi, Viņš spēja piecelties no mirušajiem.** Pārliecinieties, ka studenti saprot, ka tad, ja Jēzus Kristus būtu piedzimis no diviem mirstīgiem vecākiem, Viņš nevarētu pārvarēt nāvi vai izturēt Izpirkšanas bezgalīgās sāpes un ciešanas. Ja Viņš būtu piedzimis no diviem nemirstīgiem vecākiem, Viņš nebūtu pakļauts fiziskām ciešanām un fiziskai nāvei.)

Lai vēl vairāk uzsvērtu šo īpaši svarīgo doktrīnu, iedodiet katram studentam lapiņu ar apgalvojumu, ko teicis elders Roberts E. Velss no Septiņdesmitajiem, un dodiet viņiem laiku, lai viņi to izlasītu un apdomātu:

„Jēzus Kristus kā dievišķā Dēla lomas saprašanai ... ir centrālā nozīme visas glābšanas ieceres izpratnē. Viņš ir Tēva pirmdzimtais Dēls pirmmirstīgajā esamībā un Tēva Vienpiedzimušais Dēls uz Zemes. Dievs, Mūžīgais Tēvs, ir burtiskais vecāks mūsu Kungam un Glābējam, Jēzum Kristum, un Saviem citiem gara bērniem. ...

„Dievišķais Dēls” attiecas arī uz apzīmējumu „Vienpiedzimušais Dēls miesā”. ... Šis tituls norāda uz to, ka Jēzus fiziskais ķermenis bija mirstīgas mātes un nemirstīga Mūžīgā Tēva atvase, kas ir izšķiroši svarīgi Izpirkšanas īstenošanai — galējai darbībai, ko nebūtu varējis paveikt vienkāršs cilvēks. Kristum bija spēks atdot Savu dzīvību un atkal to atgūt, jo Viņš bija iemantojis nemirstību no Sava Debesu Tēva. No Marijas, Savas mātes, Kristus iemantoja mirstību jeb spēju nomirt.

Šī Kristus īstenotā, bezgalīgā Izpirkšana un Kristus dievišķā Dēla loma darbojas roku rokā, veidojot vienu vienīgo, vissvarīgāko visas kristietības doktrīnu” („Our Message to the World”, *Ensign*, 1995. g. nov., 65. lpp.).

Noslēdziet šo stundas daļu, uzdodot šādus jautājumus:

- Kā īpašību atpazīšana, ko Jēzus iemantoja no Marijas, palīdz jums paļauties uz Glābēju un ticēt Viņam?
- Kā īpašību atpazīšana, ko Jēzus iemantoja no Debesu Tēva, palīdz jums paļauties uz Glābēju un ticēt Viņam?

1. Nefija 11:13–21

Nefijs redzēja Dieva labvēlību

Pasakiet studentiem, ka Mormona Grāmatā mēs varam lasīt par Nefiju, kurš redzēja vīziju, no kuras viņš uzzināja par Jēzus Kristus izcelsmi. Mēs varam uzzināt papildu patiesības no viņa vīzijas. Aiciniet dažus studentus pēc kārtas skaļi nolasīt 1. Nefija 11:13–21. Palūdziet pārējiem audzēkņiem sekot līdzi un noteikt svarīgās doktrīnas, kas mācītas šajā rakstvietā. Paskaidrojiet, ka šajā kontekstā vārds *labvēlība* (angļu val. — *condescend*) nozīmē nolaisties no augstāka stāvokļa uz zemāku jeb pieņemt zemāku statusu.

- Kas, saskaņā ar to, ko uzzināja Nefijs, būs Jēzus Kristus vecāki? (Studentiem būtu jānosaka šāda doktrīna: **Dievs, Mūžīgais Tēvs, un Marija ir mirstīgā Jēzus Kristus vecāki.**)
- Ņemot vērā līdz šim apgūtās stundas šajā kursā, kāpēc Jēzus Kristus dzimšana ir uzskatāma par daļu no Viņa labvēlības?

Parādiet tālāk doto apgalvojumu, ko teicis brālis Teds R. Kalisters, Svētdienas skolas vispārējais prezidents, un aiciniet kādu studentu to skaļi nolasīt.

„Dievs Dēls iemainīja Savas debesu mājas ar visu celestiālo greznību pret mirstīgu mājokli ar visiem tā primitīvajiem apstākļiem. Viņš, „Debesu Ķēniņš” (Almas 5:50), „Visvarenais Kungs, kas valda” (Mosijas 3:5), pameta troni, lai iemantotu siliti. Viņš samainīja Dieva valdījumu pret bērniņa atkarību. ... Tā bija viszīmīgākā apstākļu maiņa, kāda vien varētu notikt. ... Diženais Jehova, pasaulu radītājs bez skaita, bezgalīgs Savā šķīstībā un spēkā, ienāca šajā pasaulē autiņos un silitē” (*The Infinite Atonement* [2000], 64. lpp.).

Lai palīdzētu studentiem saprast, kā Jēzus Kristus mirstīgā dzimšana bija daļa arī no Dieva Tēva labvēlības, skaļi nolasiet šo apgalvojumu, ko teicis elders Brūss R. Makonkijš (1915–1985) no Divpadsmit apustuļu kvoruma:

„Dieva (proti, Tēva) labvēlība izpaužas tajā apstākļī, ka, lai arī Viņš ir paaugstināta, pilnveidota, godības pilna Personība, Viņš kļuva par personīgo un burtisko Tēvu mirstīgai Atvasei, kas piedzima mirstīgai sievietei” (*Mormon Doctrine*, 2. izd. [1966], 155. lpp.).

Noslēdziet stundu, pajautājot studentiem, kādas domas un sajūtas viņus pārņēma, domājot par Glābēju, Viņa labvēlību un Viņa dzimšanas brīnumainajiem apstākļiem. Pajautājiet, vai kāds no viņiem vēlētos dalīties savā liecībā par Glābēju, noslēdzot šo stundu.

Studentu lasāmviela

- Mateja 1:18–24; Lūkas 1:26–35; Jāņa 10:17–18; 1. Nefija 11:13–21; Mosijas 3:7–8.
- Roberts E. Velss, „Our Message to the World”, *Ensign*, 1995. g. nov., 65.–66. lpp.

Jēzus Kristus piepildīja visu taisnību

8

Ievads

Jēzus Kristus dzīvoja pilnīgu dzīvi, pakļaujoties Debesu Tēva gribai visās lietās. Mūsdienu pravieši ir liecinājuši: „Kaut arī [Jēzus Kristus] bija bez grēka, Viņš tapa kristīts, lai piepildītu visu taisnību” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai

Liahona, 2000. g. apr., 2. lpp.). Līdzīgi Glābējam, mēs piepildām taisnību, kad paklausām mūžīgā evaņģēlija priekšrakstiem un derībām. Šajā stundā ir apskatīts tas, kā Glābējs paklausīja mūžīgajam evaņģēlijam un kā mēs varam sekot Viņa piemēram.

Papildu lasāmviela

- Roberts D. Heilz, „The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom”, *Ensign*, 2000. g. nov., 6.–9. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Mateja 3:13–17; 2. Nefija 31:4–9

Jēzus Kristus kristības

Lūdziet studentus apdomāt šādu situāciju:

Sarunājoties ar draugu par reliģiju, tiek pieminētas kristības. Pēc tam, kad jūs paskaidrojat, kāpēc mēs tiekam kristīti, jūsu draugs vaicā: „Es saprotu, ka mēs tiekam kristīti, lai tiktu attīrīti no grēka. Taču Jēzus bija pilnīgs; Viņam nebija neviena grēka. Tad kādēļ Viņš tika kristīts?”

Dodiet studentiem brīdi šī jautājuma apsvēršanai un tad aiciniet viņus uz to atbildēt.

Pēc neilgām pārrunām aiciniet kādu studentu skaļi izlasīt Mateja 3:13–17 vai parādiet video „The Baptism of Jesus” (2:55) no sērijas *The Life of Jesus Christ Bible Videos*. (Lejupielādējiet un priekšskatiet video pirms stundas sākuma.) Ja rādīsiet video, aiciniet studentus sekot līdzī savos Svētajos Rakstos.

Pēc video noskatīšanās pajautājiet:

- Kā Jēzus paskaidroja Viņa nepieciešamību kristīties? (Varat uz tāfeles uzrakstīt šo doktrīnu: **Jēzus Kristus tika kristīts, lai piepildītu visu taisnību.**)
- Ko, jūsu prāt, tas nozīmē, ka Jēzus tika kristīts, lai „piepildīt[u] visu taisnību”? (Mateja 3:15.)

Lai palīdzētu studentiem atbildēt uz šo jautājumu, dodiet viņiem laiku, lai viņi sameklētu atbildi Svētajos Rakstos. Jūs varētu ieteikt, lai viņi uzraksta 2. Nefija 31:4–9 savu Svēto Rakstu lappuses malā — blakus Mateja 3:15. Palūdziet studentiem klusībā izlasīt 2. Nefija 31:5–6, pievēršot uzmanību jautājumam, ko uzdeva Nefijs. Pēc pietiekama laika paskaidrojiet, ka Nefijs atbildēja uz šo jautājumu 2. Nefija 31:7–9. Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt šos pantus un lūdziet klases audzēkņus sekot līdzī un noteikt veidus, kā Glābējs piepildīja visu taisnību, topot kristīts. Jūs varat ieteikt, lai viņi atzīmē to, ko uzgājuši. Kad studenti dalās tajā, ko ir noteikuši, uzrakstiet uz tāfeles šādus apgalvojumus:

Viņš pauda pazemību Tēva priekšā.

Viņš liecināja Tēvam, ka klausīs Viņa pavēlēm.

Viņš parādīja cilvēku bērniem vārtus, pa kuriem viņi var ieiet celestiālajā valstībā.
Viņš parādīja mums piemēru.

(Piezīme. Šī aktivitāte dos iespēju studentiem vingrināties Svēto Rakstu studēšanas prasmē, piemēram, veidot sarakstus, un palīdzēs viņiem noteikt galvenās idejas, ko ir vēlējis uzsvērt Svēto Rakstu autors.)

Atgādiniet studentiem jautājumu, ko uzdeva Nefijs (skat. 6. pantu). Tad pajautājiet:

- Ņemot vērā uz tāfeles rakstīto, kā Jēzus Kristus kristības sniedz piemēru tam, ko nozīmē būt taisnīgam?

Studentiem atbildot, pārliecinieties, ka ir noteiktas un pārrunātas šādas idejas (jūs varētu aizstāt uz tāfeles rakstītos punktus ar šiem):

Taisnīgums sevī ietver pazemīgu pakļaušanos Tēva gribai.
Taisnīgums sevī ietver derības noslēgšanu ar Tēvu — klausīt Viņa pavēlēm.
Taisnīgums sevī ietver glābšanas priekšrakstu saņemšanu.
Taisnīgums sevī ietver sekošanu Jēzus Kristus parādītajam piemēram.

Pavaicājiet audzēkņiem:

- Kā mēs varam pielietot Jēzus taisnīguma piemēru savā dzīvē?

Lieciniet klases audzēkņiem, ka, līdzīgi mums, Jēzus bija pakļauts visiem Debesu Tēva plāna noteikumiem un nosacījumiem. Viņa pilnīgā dzīve ir piemērs, kam mums ir jācenšas sekot.

2. Nefija 31:10–21

Sekošana Glābēja paraugam

Palūdziet kādam studentam skaļi nolasīt 2. Nefija 31:10–12. Pavaicājiet audzēkņiem:

- Kādu aicinājumu 10. pantā Glābējs deva mums visiem?
- Saskaņā ar šiem pantiem, ko Jēzus ieteica mums darīt, lai sekotu Viņam?

Palūdziet studentiem klusībā izlasīt 2. Nefija 31:16–17. Tad pajautājiet:

- Kas vēl mums ir jā dara, lai sekotu Glābēja piemēram?
- Ko nozīmē — pastāvēt līdz galam un sekot „dzīvā Dieva Dēla paraugam”? (16. pants.) (Jūs varētu uzsvērt vārdu *darīt* 17. pantā. Uzsveriet arī šo principu: **Sekojo Jēzus Kristus paraugam, mēs, tāpat kā Viņš, varam piepildīt visu taisnību.**)

Paskaidrojiet studentiem, ka Rakstu panti, ko viņi izlasīja 2. Nefija 31. nodaļā, satur mūžīgā evaņģēlija būtību, ko Debesu Tēvs iedibināja pirms pasaules radīšanas.

Aiciniet studentus izanalizēt Romiešiem 6:3–6, meklējot galvenos vārdus vai frāzes, kas apstiprina, ka sekošana Jēzus Kristus paraugam prasa vairāk nekā tikai kristīšanos. Jūs varat ierosināt, lai studenti atzīmē atrasto.

Iedodiet studentiem tālāk dotā apgalvojuma kopiju, ko teicis elders Roberts D. Heilzs no Divpadsmit apustuļu kvoruma un palūdziet to klusībā izlasīt. Aiciniet viņus apsvērt, kā viņu pašu kristības ir ietekmējušas viņu dzīvi.

„Izpratne par savu kristību derību un Svētā Gara dāvanas būtību mainīs mūsu dzīvi un palīdzēs izrādīt pilnīgu uzticību Dieva valstībai. Sastopoties ar kārdinājumiem, ja vien ieklausīsīties, Svētais Gars atgādinās mums, ka mēs esam solījuši atcerēties savu Glābēju un ievērot Dieva baušļus. ...

Sekojojot Jēzus paraugam, arī mēs parādām, ka nožēlosim grēkus un būsīm paklausīgi, turot mūsu Debesu Tēva baušļus. Mēs kļūstam pazemīgi, esot ar salauztu sirdi un nožēlas pilnu garu, kad atzīstam savus grēkus un meklējam piedošanu par saviem pārkāpumiem (skat. 3. Nef. 9:20). Mēs slēdzam derību, ka esam ar mieru uzņemt Jēzus Kristus Vārdu un vienmēr atcerēties Viņu. ...

... Es lūdzu, lai katrs no mums kā Viņa valstības piederīgais saprastu, ka mūsu kristības un konfirmācija ir vārti *uz* Viņa valstību. Kad ieejam pa šiem vārtiem, mēs slēdzam derību, ka *piederēsim* Viņa valstībai — mūžīgi!“ („The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom“, *Ensign*, 2000. g. nov., 7.–8., 9. lpp.).

Uzdodiet studentiem šādus jautājumus:

- Kā jūsu kristības ir palīdzējušas jums sekot Jēzus Kristus paraugam, lai piepildītu visu taisnību?

Dodiet studentiem brītiņu laiku, lai padomātu par to, cik godprātīgi viņi pilda taisnīguma standartu, ko nodemonstrēja Glābējs Savās kristībās. Palūdziet studentiem apdomāt, kā viņi varētu kļūt vēl paklausīgāki Debesu Tēvam.

Studentu lasāmviela

- Mateja 3:13–17; 2. Nefija 31:4–21.
- Roberts D. Heilz, „The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom“, *Ensign*, 2000. g. nov., 6.–9. lpp.

9

Glābēja lielā ietekme

Ievads

Vēstījumā „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība” Baznīcas vadītāji paziņoja: „Mēs sniedzam savu liecību par [Glābēja] ne ar ko nesalīdzināmās dzīves patiesumu un Viņa Grēku Izpiršanas upura bezgalīgo vērtību. Neviens cits nav atstājis tik dziļu iespaidu uz visiem, kas jebkad ir dzīvojuši un vēl dzīvos uz zemes” (*Ensign* vai

Liahona, 2000. g. apr., 2. lpp.). Šī stunda atklās to, ka Glābējs ir nepārspējams, jo, starp citiem iemesliem, Viņš ir bez grēka un pilnīgi pakļaujas Debesu Tēvam. Studējot Viņa sarunu ar samariešu sievieti pie akas, studenti arī ieraudzīs, cik dziļi Viņš var iespaidot jebkuru, kas atver Viņam savu sirdi.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Mateja 4:1–11; 2. korintiešiem 5:21; Ebrejiem 2:17–18; 4:15–16; Mācības un Derību 20:22

Jēzus Kristus dzīvoja bezgrēcīgu dzīvi

Sāciet stundu, uz tāfeles uzrakstot *mana griba* un *Dieva griba*. Aiciniet kādu studentu skaļi izlasīt Jāņa 6:38 un palūdziet studentiem sekot līdzi, meklējot to, cik daudz „Savas gribas” lēmumus Jēzus pieņēma. Aiciniet studentus klusībā apdomāt, cik daudz lēmumu pēdējā laikā viņi ir pieņēmuši, ko varētu klasificēt kā „mana griba”, un cik daudz lēmumu, ko varētu klasificēt kā „Dieva griba”.

Pasakiet studentiem, ka pēc Jēzus kristībām Sātans kārdināja Viņu darīt to, ko varētu klasificēt kā „mana griba”. Palūdziet vairākiem studentiem pa dažiem pantiem skaļi nolasīt Mateja 4:1–11. Aiciniet klases audzēkņus sekot līdzi, meklējot to, kā Jēzus Kristus pārvarēja kārdinājumus. (Apsveriet nepieciešamību studentiem paskaidrot, ka Džozefa Smita tulkojumā Mateja 4:1–11 ir precizēts, ka Gars, nevis Sātans, uzcēla Jēzu tempļa jumta galā [skat. 5. pantu] un tad uzveda augstā kalnā [skat. 8. pantu]. Pēc tam, kad Gars bija aizvedis Jēzu uz šīm vietām, velns nāca Viņu kārdināt.)

- Kā Glābējs atbildēja uz Sātana kārdinājumiem?
- Ko jūs mācāties no Glābēja parauga šajos pantos?
- Kā kārdinājumi, ar kuriem saskārās Glābējs, līdzinās kārdinājumiem, ar kuriem mēs saskaramies savā dzīvē?

Parādiet un nolasiet šo apgalvojumu, ko teicis prezidents Deivids O. Makejs (1873–1970), kurš izteicās par kārdinājumiem, ar ko Jēzus saskārās tuksnesī:

„Gandrīz katrs kārdinājums, kas piemeklē jūs un mani, ir vienā no šiem veidiem. Sagrupējiet tos, un jūs atklāsiet, ka gandrīz katrs kārdinājums, kas notraipa jūs un mani, lai cik mazs tas arī būtu, nāk pār mums vienā no šīm trim kategorijām: (1) apetītes kārdinājumi; (2) padošanās to cilvēku lepņībai, modei un iedomībai, kas ir atsvešinājušies no Dieva lietām; vai (3) kaisles apmierināšana, vēlme iegūt pasaules bagātības vai varu starp cilvēkiem” („Unspotted from the World”, *Ensign*, 2009. g. aug., 27. lpp.).

Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Ebrejiem 2:17–18; 4:15–16. Palūdziet citu studentu skaļi nolasīt Mācības un Derību 20:22. Palūdziet klases audzēkņus sekot līdzi un atzīmēt visas līdzības starp šīm divām rakstvietām. Pēc tam uzdodiet šos jautājumus:

- Kāpēc Jēzum bija nepieciešams pieredzēt kārdinājumus?

- Kāpēc mums ir svarīgi saprast, ka Jēzus Kristus pieredzēja tādus pašus kārdinājumus, ar kādiem mēs saskaramies mūsdienās?

Pasakiet studentiem, ka viens no šodienas stundas mērķiem ir ilustrēt Glābēja nepārspējamo dzīvi. Pajautājiet klases audzēkņiem, kā līdz šim nodarbībā studētie Svēto Rakstu panti ilustrē vienu Glābēja nepārspējamās dzīves aspektu. (Studentiem vajadzētu noteikt šādu principu: **Jēzus Kristus dzīvoja nepārspējamu dzīvi, jo Viņš nekad nepadevās kārdinājumiem un negrēkoja.**)

Parādiet šo prezidenta Hovarda V. Hantera (1907–1995) apgalvojumu un palūdziet kādam studentam to skaļi nolasīt:

„Svarīgi ir atcerēties, ka Jēzus spēja sagrēkot, ka Viņš varēja padoties, ka dzīvības un glābšanas plāns varēja tikt izjaukts, taču Viņš palika uzticīgs. Ja Viņam nebūtu bijis iespējams padoties Sātana vilinājumiem, nebūtu bijis nekādas īstas pārbaudes, nekādas patiesas uzvaras iznākumā. ... Viņš bija pilnīgs un bezgrēcīgs — nevis tāpēc, ka Viņam tādām bija jābūt, bet drīzāk tāpēc, ka Viņš skaidri un apņēmīgi vēlējās tāds būt” („The Temptations of Christ”, *Ensign*, 1976. g. nov., 19. lpp.).

Aiciniet studentus klusībā izlasīt Lūkas 22:42, 44 un 3. Nefija 11:11 un sameklēt Jēzus Kristus īpašību, kas ir vēl viens piemērs Viņa nepārspējamajai dzīvei. (Studentiem būtu jānosaka Glābēja vēlme pakļauties Tēva gribai.)

Parādiet šo prezidenta Ezras Tafta Bensona (1899–1994) apgalvojumu un palūdziet kādam studentam to skaļi nolasīt:

„Viņš izcietu visu cilvēku sāpes Ģetzemanē, lai viņiem nebūtu jācieš, ja viņi nožēlos grēkus.

Viņš pakļāvās Savu ienaidnieku pazemojumiem un apvainojumiem bez žēlabām vai atriebības.

Un, visbeidzot, Viņš izturēja pāršanu un brutālo krusta apkaunojumu. Tikai tad Viņš brīvprātīgi padevās nāvei. ...

Viņš bija pilnīgi paklausīgs mūsu Debesu Tēvam” („Jesus Christ: Our Savior and Redeemer”, *Ensign*, 1983. g. nov., 7., 8. lpp.).

Pārbaudiet, kā studenti ir sapratuši šos apgalvojumus, uzdodot šādus jautājumus:

- Kāpēc Debesu Tēva glābšanas iecerē Jēzum bija nepieciešams būt pilnīgi bezgrēcīgam un pilnīgi pakļāvīgam Debesu Tēva gribai? (Studenti varētu sniegt dažādas atbildes, taču viņiem ir jānosaka šāda patiesība: **Glābšanas ieceres nosacījums: lai īstenotu Izpirkšanu, Jēzum bija jābūt pilnīgi paklausīgam.**)
- Kā zināšanas par to, ka Jēzus Kristus bija pilnīgi bezgrēcīgs un paklausīgs Debesu Tēva gribai, ietekmē jūsu ticību Viņam? (Studentiem atbildot, uzsveriet, ka **mēs varam gūt spēku, lai pārvarētu kārdinājumus un būtu paklausīgi, kad sekojam Jēzus Kristus piemēram — censties darīt Tēva gribu, nevis savu.**)

Jāņa 4:1–29

Glābēja lielā ietekme

Uzrakstiet uz tāfeles vai parādiet šo teikumu no „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība” (*Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.):

„Neviens cits nav atstājis tik dziļu iespaidu uz tiem, kas jebkad ir dzīvojuši un vēl dzīvos uz zemes.”

Palūdziet studentus apdomāt minēto apgalvojumu, uzdodot šo jautājumu:

- Kura no Jēzus Kristus īpašībām ļāva Viņam tik dziļi iespaidot visus, kas ir dzīvojuši un kas vēl dzīvos?

Pasakiet studentiem, ka viens no cilvēkiem, uz kuru Jēzus atstāja dziļu iespaidu Savas laicīgās kalpošanas laikā, bija kāda samariete. Palīdziet studentiem izmantot studiju palīg līdzekļus savos Svētajos Rakstos, lai atrastu informāciju par samariešiem (skat. Svēto Rakstu ceļvedis, „Samarieši”; scriptures.lds.org). Rezumējiet Jāņa 4:1–8 un tad palūdziet kādam studentam skaļi nolasīt Jāņa 4:9. Norādiet, kā sievietes atbilde Jēzum atklāj zināmu naidīgumu, kas pastāvēja starp jūdiem un samariešiem tajā laikā. Tad lūdziet studentus klusībā izlasīt Jāņa 4:10–15. Pēc pietiekami ilga laika uzdodiet šādus jautājumus:

- Kā jūs raksturotu sarunu starp Jēzu un samariešu sievieti?
- Ko Jēzus viņai piedāvāja?

Lūdziet kādu studentu skaļi izlasīt Jāņa 4:16–19 un pārējos klases audzēkņus sekot līdzī un iztēloties, kā viņi justos, ja būtu sievietes vietā šajā sarunā ar Jēzu. (*Piezīme:* iztēlošanās var palīdzēt padarīt Svēto Rakstu stāstu dzīvāku un istāku.) Pēc tam uzdodiet šos jautājumus:

- Kādas domas jums būtu bijušas, ja jūs būtu samariešu sievietes vietā? Kāpēc?
- Kas liecina par to, ka Jēzus iespaidoja viņu? (Norādiet, kā pieauga titulu nozīmīgums, ar ko šī sieviete uzrunāja Viņu: „jūds” [9. pants]; „kung” [11., 15. pants]; un tad „pravietis” [19. pants].)

Aiciniet vairākus studentus pa dažiem pantiem skaļi nolasīt Jāņa 4:20–29. Lūdziet klases audzēkņus noteikt Glābēja titulus 25. un 29. pantā. Tad lūdziet studentus brīdi padomāt, pirms atbildēt uz šādu jautājumu:

- Ko Glābējs izdarīja šajā īsajā laika posmā, lai mainītu šīs sievietes izpratni par Viņu no „jūda” (9. pantā) uz „Kristu” (29. pantā)? (Lūdziet studentus pastāstīt, ko viņi uzzināja no šiem pantiem. Atbildes varētu būt šādas: Viņš izrādīja viņai cieņu, Viņš mācīja viņai doktrīnu, Viņš mācīja viņu tā, ka Svētais Gars liecināja viņai, Viņš atklāja viņai privātas lietas par viņu un Viņš vērsa Savu uzmanību uz viņu.)
- Ko stāsts par Glābēju un samariešu sievieti māca par to, ko Glābējs izjūt pret jums un kāda ietekme Viņam var būt uz jums?
- Kā jūs esat redzējuši, ka Glābējs ietekmē jūsu dzīvi vai kāda jums pazīstama cilvēka dzīvi? Kādas bija Glābēja ietekmes sekas?
- Ko jūs apņemsieties darīt, lai labāk atpazītu Glābēja ietekmi savā dzīvē un ļautu Viņa ietekmei izmainīt jūs?

Lieciniet, ka tad, kad mēs nodosim savu dzīvi Glābējam, Viņš dziļi iespaidos mūs. Visvairāk Glābējs mūs iespaido tad, kad mēs aicinām Viņa Izpirkšanas upura spēku attīrīt mūs, pacilāt mūs un pārveidot mūs. Mudiniet studentus apdomāt, ko viņi var darīt, lai izrādītu pateicību Glābējam par Viņa ietekmi viņu dzīvē. Aiciniet viņus rīkoties saskaņā ar to, ko viņi jūt.

Studentu lasāmviela

- 2. korintiešiem 5:21; Ebrejiem 2:17–18; 4:15–16; Mācības un Derību 20:22; Mateja 4:1–11; Lūkas 22:42, 44; Jāņa 6:38; 3. Nefija 11:11; Jāņa 4:1–29.

10

Nāc Man līdzi!

Ievads

Jēzus Kristus paziņoja: „Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība” (Jāņa 14:6). „[Jēzus] ceļš ir ceļš, kas ved uz laimi šajā dzīvē un mūžīgo dzīvību nākamajā dzīvē” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 3. lpp.). Šajā stundā ir uzsvērts

Jēzus Kristus aicinājums visiem — sekot Viņam un būt Viņa mācekļiem. Šajā stundā ir arī apskatīts, ko nozīmē — iet pa mācekļības taku.

Papildu lasāmviela

- Dīters F. Uhtdorfs, „The Way of the Disciple”, *Ensign* vai *Liahona*, 2009. g. maijs, 75.–78. lpp.
- Džozefs B. Virtlins, „Follow Me”, *Ensign*, 2002. g. maijs, 15.–17. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Jāņa 1:35–47; 2. Nefija 26:33; Almas 5:33–34

Jēzus Kristus aicina visus būt par Viņa mācekļiem

Aiciniet kādu studentu īsi dalīties kādā atgadījumā, kad viņš vai viņa devās uz kādu galamērķi un kļūdains nogriezās nepareizā vietā vai aizgāja pa nepareizu ceļu. Tad aiciniet studentus izlasīt Jāņa 14:6 un formulēt saviem vārdiem doktrīnu, ko Jēzus mācīja šajā pantā. (Studenti var lietot dažādus vārdus, taču viņiem būtu jāsaprot, ka **vienīgais veids, kā mēs varam atgriezties un dzīvot ar Debesu Tēvu, — sekojot Jēzum Kristum.**)

Pasakiet studentiem, ka pēc tam, kad Jēzus Kristus tika kristīts un tad kārdināts tuksnesī, Viņš aicināja citus sekot Viņam. Tie, kas sekoja Glābējam toreiz un tagad, tiek saukti par *mācekļiem*. Lūdziet studentus noteikt Jāņa 1:35–47 dažus Glābēja sākotnējo mācekļu vārdus un to, kas viņus pamudināja sekot Viņam.

Parādiet šo apgalvojumu, ko teicis prezidents Džeimss E. Fausts (1920–2007) no Augstākā prezidija, un lūdziet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Vārds *māceklis* (angļu val. — disciple) un vārds *disciplīna* (angļu val. — discipline) ir cēlušies no vienas latīņu valodas vārda saknes — *discipulus*, kas nozīmē skolēns. Tas uzsver vingrināšanos jeb trenēšanos. Pašdisciplīna un paškontrolē ir Jēzus sekotāju konsekventa un pastāvīga iezīme. ...

Kas ir mācekļība? Tā vispirms ir paklausība Glābējam” („Discipleship”, *Ensign* vai *Liahona*, 2006. g. nov., 20. lpp.).

- Ko šī mācekļības definīcija netieši norāda par to, kāda varēja būt dzīve agrīnajiem Jēzus Kristus mācekļiem?

Aiciniet studentus izlasīt un salīdzināt 2. Nefija 26:33 un Almas 5:33–34, lai uzzinātu, ko vēl Jēzus aicināja nākt pie Viņa. Tad pārrunājiet šādus jautājumus:

- Ko šīs rakstvietas māca par Glābēja aicinājumu nākt pie Viņa? (Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, uz tāfeles uzrakstiet šo patiesību: **Jēzus Kristus aicina visus cilvēkus nākt pie Viņa un būt par Viņa mācekļiem.**)

- Saskaņā ar Almas teikto, ko Glābējs apsolīja tiem, kas pieņem aicinājumu — nākt pie Viņa?
- Ko šie solījumi nozīmē jums?

Mateja 4:18–22; Lūkas 5:11; 9:57–62; 14:25–33

Būt par Jēzus Kristus mācekli

Sadaliet studentus pa pāriem. Aiciniet viņus izstudēt Mateja 4:18–22 un Lūkas 5:11 un noteikt upurus, ko daži no pirmajiem Jēzus Kristus mācekļiem nesa, lai pieņemtu aicinājumu —sekot Viņam. Pārrunājiet šādus jautājumus:

- Kā jūs raksturotu šo agrīno mācekļu reakciju uz Glābēja pavēli — sekot Viņam? (Pārrunājiet tādu vārdu un frāžu nozīmi kā „tūdaļ atstāja savus tīklus”, „tūdaļ” un „atstāja”.)
- Kādas svarīgas patiesības šīs rakstvietas papildus atklāj par to, ko nozīmē būt Jēzus Kristus māceklim? (Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, uz tāfeles uzrakstiet šādu patiesu principu: **Jēzus Kristus mācekļība prasa paklausību un uzpurēšanos.**)

Iedodiet studentiem tālāk dotā apgalvojuma kopiju, ko teicis elders Džozefs B. Virlins (1917–2008) no Divpadsmit apustuļu kvoruma, un lūdziet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Tīkls parasti tiek definēts kā lieta kaut kā noķeršanai. ... Svarīgākā nozīmē mēs varētu definēt tīklu kā kaut ko, kas vilina mūs nesekot vai liedz mums sekot Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla, aicinājumam.

Tīkli šajā kontekstā var būt mūsu darbs, mūsu vaļasprieki, mūsu izpriecas un, vairāk par visu, mūsu kārdinājumi un grēki. Īsumā, tīkls var būt jebkas, kas velk mūs prom no mūsu attiecībām ar mūsu Debesu Tēvu vai no Viņa atjaunotās Baznīcas. ...

Ir neiespējami uzskaitīt daudzos tīklus, kuros mēs varam sapīties un kas var mūs atturēt no sekošanas Glābējam. Taču, ja mūsu vēlme sekot Viņam ir patiesa, mums tūdaļ ir jāpamet pasaulīgie, piņķerīgie tīkli un jāseko Viņam.

... Mūsu dzīvi tik vienkārši ir piepildīt ar apspriedēm, pārrunām, sapulcēm un uzdevumiem. Tik vienkārši ir iepīties šajos daudzajos tīklos, ka dažreiz pat ideja par sevis atbrīvošanu no tiem var mums būt draudoša un pat biedējoša.

Dažreiz mums šķiet: jo aizņemtāki esam, jo svarīgāki esam — it kā mūsu aizņemtība noteiktu mūsu vērtību. Brāļi un māsas, mēs varam visu mūžu joņot apkārt drudzainā tempā, izpildot vienu darāmo darbu sarakstu pēc otra, kam galu galā nav nozīmes.

Tas, ka mēs daudz paveicam, varētu izrādīties ne tik svarīgi. Būtiski ir tas, ka mēs koncentrējam savu prātu, sirdi un dvēseli uz to, kam ir mūžīga nozīme” („Follow Me”, *Ensign*, 2002. g. maijs, 15.–16. lpp.).

- Ja zivis, tīkli un laivas, ko zvejnieki atstāja, attēlo viņu laicīgās rūpes, ko Glābējs varētu prasīt jums nolikt malā, lai sekotu Viņam?
- Kāpēc dažreiz ir grūti atsacīties no laicīgajām rūpēm?
- Kā cilvēks var atpazīt, vai viņš ir iepīnies tādos tīklos, par ko runāja elders Virlins?

Lūdziet studentus dalīties kādā gadījumā no savas dzīves, kad viņi atsaucās Glābēja aicinājumam sekot Viņam (varbūt atstājot vecos paradumus vai pieņemot aicinājumu Baznīcā). Tad pajautājiet:

- Kā šī aicinājuma pieņemšana svētīja jūs?

Parādiet šīs Svēto Rakstu norādes un jautājumus vai uzrakstiet tos uz tāfeles:

Lūkas 9:57–62 — Kas var mūs aizkavēt no sekošanas Glābējam?

Lūkas 14:25–27, 33 — Ko Glābējs prasa no Saviem mācekļiem?

Lūkas 14:28–32 — Kā vārdi izvest līdz galam attiecas uz prasībām, kas izvirzītas māceklim?

Sadaliet klases audzēkņus trīs grupās un uzdodiet katrai grupai izstudēt vienu no rakstvietām un atbilstošo jautājumu. Pēc pietiekama laika aiciniet studentus pastāstīt, kā viņu izlasītā rakstvieta atbild uz viņu jautājumu. Pēc tam, kad visas trīs rakstvietas ir pārrunātas, pavaicājiet:

- Kādu mācekļības prasību ilustrē Glābēja līdzības? (Kad studenti apspriež minēto jautājumu, palīdziet viņiem saprast šo patiesību: **Mācekļība prasa mūsu pastāvīgu vēlmi — atstāt visu un sekot Jēzum Kristum.**)

Paskaidrojiet: lai arī mācekļība nozīmē, ka mēs neatlaidīgi padziļinām savu ziedošanos Glābējam un apņemšanos sekot Viņam, Viņš neprasa, lai mēs skrietu ātrāk, nekā spējam (skat. Mosijas 4:27).

Iedodiet katram studentam tālāk dotā apgalvojuma kopiju, ko teicis prezidents Dīters F. Uhtdorfs no Augstākā prezidija, un lūdziet kādu studentu to skaļi nolasīt:

„Par laimi, pirmais solis uz mācekļības takas sākas tieši tur, kur mēs stāvam! Mums nevajag atbilst kādām iepriekš noteiktām prasībām, lai spertu šo pirmo soli. Nav svarīgi, vai mēs esam bagāti vai nabagi. Netiek prasīts būt izglītotiem, daiļrunīgiem vai intelektuāliem. Mums nevajag būt pilnīgiem, ar izsmalcinātu valodu vai pat ar labām manierēm.

Jūs un es šodien varam iet pa mācekļības taku. Būsim pazemīgi; lūgsim mūsu Debesu Tēvu no visas sirds un izrādīsim savu vēlmi tuvināties Viņam un mācīties no Viņa.

Ticiet. Meklējiet, un jūs atradīsiet. Klauvējiet, un durvis tiks atvērtas [skat. Mateja 7:7]. Kalpojiet Tam Kungam, kalpojot citiem. Kļūstiet par aktīvu dalībnieku savā bīskapijā vai draudzē. Stipriniet savu ģimeni, apņemoties dzīvot pēc evaņģēlija principiem. Esiet vienas sirds un viena prāta savā laulībā un savā ģimenē.

Tagad ir laiks pielāgot savu dzīvi, lai jums varētu būt tempļa rekomendācija un lai jūs varētu to lietot. Tagad ir laiks noturēt jēgpilnus ģimenes mājvakarus, lasīt Dieva vārdu un sarunāties ar mūsu Debesu Tēvu dedzīgā lūgšanā. Tagad ir laiks piepildīt savu sirdi ar pateicību par Viņa Baznīcas atjaunošanu, par mūsdienu praviešiem, par Mormona Grāmatu un priesterības spēku, kas svētī mūs. Tagad ir laiks pilnā mērā pieņemt Jēzus Kristus evaņģēliju, kļūt par Viņa mācekļiem un staigāt Viņa ceļus” („The Way of the Disciple”, *Ensign* vai *Liahona*, 2009. g. maijs, 77. lpp.).

- Kur, pēc prezidenta Uhtdorfa teiktā, sākas mācekļības taka?
- Saskaņā ar prezidenta Uhtdorfa teikto, kad ir īstais laiks sākt iet pa mācekļības taku?

Uz tāfeles uzrakstiet:

Tagad ir laiks man ...

Aiciniet studentus apdomāt, kā viņi varētu pabeigt šo teikumu, nosaucot vienu lietu, ko viņi darīs kā Jēzus Kristus mācekļi. Mudiniet viņus rīkoties nekavējoties atbilstoši tam, kas ienāca viņu prātā, jo šī doma, visticamāk, bija pamudinājums no Svētā Gara. Lieciniet, ka tad, kad viņi spers šo pirmo soli, Tas Kungs palīdzēs viņiem būt par Viņa mācekļiem.

Studentu lasāmviela

- Jāņa 1:35–47; 2. Nefija 26:33; Almas 5:33–34; Mateja 4:18–22; Lūkas 5:11; 9:57–62; 14:25–33.
- Dīters F. Uhtdorfs, „The Way of the Disciple”, *Ensign* vai *Liahona*, 2009. g. maijs, 75.–78. lpp.
- Džozefs B. Virtlins, „Follow Me”, *Ensign*, 2002. g. maijs, 15.–17. lpp.

11

Jēzus Kristus gāja apkārt, labu darīdams

Ievads

Vēstījumā „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība” ir mācīts, ka „[Jēzus] „gāj[a] apkārt labu darīdams” (Apustuļu darbi 10:38), tomēr par to saņēma nicinājumu” (*Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.). Kā Jēzus Kristus mācekļiem, mums ir jāseko Viņa piemēram, darot labu, neskatoties uz iespējamību tikt vajātiem. Šajā stundā studenti pārrunās, kāpēc mums būtu jāizturas pret

tiem, kas dara mums pāri mūsu uzskatu dēļ, ar tādu pašu mīlestību un cieņu, kādu Jēzus izrādīja Saviem vajātājiem. Kad sekosim Glābēja paraugam, mēs tiksime svētīti ar drosmi, lai dzīvotu saskaņā ar savu ticību un aizsargātu to, un mēs spēsim palīdzēt citiem tuvināties Tam Kungam.

Papildu lasāmviela

- Dalins H. Oukss, „Loving Others and Living with Differences” (Mīlēsim apkārtējos un sadzīvosim ar atšķirīgo!), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. nov., 25.–28. lpp.
- Džefrijs R. Holands, „The Cost—and Blessings—of Discipleship” (Mācekļības cena un svētības), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. maijs, 6.–9. lpp.
- Roberts D. Heilzs, „Christian Courage: The Price of Discipleship” Kristieša drosmē — prasība mācekļiem), *Ensign* vai *Liahona*, 2008. g. nov., 72.–75. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Mateja 5:43–47; 9:9–13; 12:22–30; Marka 3:1–6; 11:15–19; Jāņa 11:43–53
Jēzus Kristus tika vajāts par to, ka darīja labu

Sāciet stundu, uzdodot studentiem šādu jautājumu:

- Kad jūs domājat par Glābēja priekšzīmīgo dzīvi, kas no visa labā, ko Viņš izdarīja mirstīgajā dzīvē, jums šķiet visievērojamākais?

Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, nolasiet (vai atstāstiet saviem vārdiem) šo stāstu, ko pastāstīja elders Džefrijs R. Holands no Divpadsmi apustuļu kvorumā par divām māsām misionārēm:

„Paužot apbrīnu un iedrošinājumu katram, kam būs jāpaliek nelokāmam šajās pēdējās dienās, es saku visiem un īpaši Baznīcas jauniešiem: ja jūs vēl neesat to pieredzējuši, vienu dienu jums būs jāaizstāv sava ticība vai, iespējams, pat jāiztur kādi personīgi apvainojumi tikai tāpēc, ka esat Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas loceklis. Šādos brīžos jums būs vienlaikus jābūt drosmīgiem un laipniem.

Piemēram, kāda māsa misionāre nesen man uzrakstīja: „Es ar pārinieci redzēju kādu vīru pilsētas skvērā sēžam uz soliņa un ēdam pusdienas. Kad tuvojamies viņam, viņš pacēla galvu un pamanīja mūsu vārda nozīmītes. Ar briesmīgu skatienu viņš pielēca kājās un pacēla savu roku, lai man sistu. Es paguvu izvairīties no sitiena, taču viņš tūlīt sāka spļaut ēdienu uz mani un lamāties viszemiskākajā veidā. Mēs devāmies prom, neko nesakot. Es slaucīju ēdienu no savas sejas un sajutu, kā man pa pakausi iemet ar kartupeļu biezeni. Dažreiz ir grūti būt misionāram, jo tobrīd es vēlējos doties atpakaļ, satvert šo nelielā auguma vīru un teikt: „KO TU IEDOMĀJIES!” Taču es to neizdarīju” („The Cost—and Blessings—of Discipleship”, *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. maijs, 6. lpp.).

Lūdziet studentus klusībā izlasīt Mateja 5:43–47 un sameklēt principu, ko Jēzus mācīja Savā Kalna sprediķī un saskaņā ar kuru šīs māsas misionāres rīkojās. (Jūs varētu ieteikt

studentiem, ka, lasot šos pantus, viņi varētu pielietot Svēto Rakstu studēšanas prasmi: vārda aizvietošana, lai padarītu personiskāku šo pantu vēstījumu. Lai vingrinātos šīs prasmes pielietošanā, studentiem būtu jāaizvieto vārdi *jūs* un *jums* ar savu vārdu.)

- Kādu principu Jēzus mācīja šajos pantos? (Studenti varētu lietot atšķirīgus vārdus, taču viņiem būtu jānosaka šāds princips: **Ja mēs vēlamies rīkoties saskaņā ar Jēzus Kristus mācībām, mums ir jāiemācās mīlēt savus ienaidniekus un jābūt laipniem pret tiem, kas mūs vajā.**)
- Kāpēc ir grūti dzīvot saskaņā ar šo evaņģēlija principu?

Uz tāfeles uzrakstiet šo apgalvojumu:

„[Jēzus] „gāj[a] apkārt labu darīdams” (Apustuļu darbi 10:38), tomēr par to saņēma nicinājumu” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, Ensign vai Liahona, 2000. g. apr., 2. lpp.).

Paskaidrojiet: lai arī daudzi cilvēki Galilejā un Jūdejā pieņēma Glābēju, un daudzi uzlūkoja Viņa labos darbus kā pierādījumu Viņa dievišķumam, citi nicināja un vajāja Viņu par Viņa labajiem darbiem.

Uz tāfeles, zem frāzes „Jēzus gāja apkārt labu darīdams”, uzrakstiet šīs Svēto Rakstu rakstvietas:

Mateja 9:9–13
 Mateja 12:22–30
 Marka 3:1–6
 Marka 11:15–19
 Jāņa 11:43–53

Sadaliēt klases audzēkņus mazās grupās un katrai grupai uzdodiet izstudēt vienu no minētajām rakstvietām. Lūdziet studentus katrā rakstvietā noteikt labo darbu, ko izdarīja Jēzus, un to, kā cilvēki uz to atsaucās. Pēc pietiekama laika lūdziet studentus pastāstīt, ko viņi ir atklājuši. Norādiet, ka šajās rakstvietās atklājas noteikts paraugs Tā Kunga dzīvē, no kura mēs varam mācīties. Uzdodiet šādu jautājumu:

- Kā, pēc jūsu novērojumiem, Glābējs atbildēja uz vajāšanām, ar kurām saskārās?

Mudiniēt studentus iztēloties savā prātā notikumu, kas aprakstīts rakstvietā, kuru viņi studēja. Tad pajautājiet:

- Kādas domas vai sajūtas jums būtu bijušas, ja jūs būtu klāt šajā notikumā ar Jēzu?
- Ko, jūsu prātā, Jēzus vēlētos, lai jūs mācītos no Viņa vārdiem un rīcības šajā notikumā? (Studenti varētu noteikt šādu principu: **Kad mēs centīsimies sekot Glābēja paraugam, darot labu, mums dažreiz būs jāsaskaras ar vajāšanām.**)

Mateja 5:9–12, 21–24, 38–41; 6:14–15; 7:1–5, 12

Reaģēšana uz vajāšanām

Pasakiet studentiem, ka Savā Kalna sprediķī Jēzus Kristus ieteica Saviem mācekļiem, kā reaģēt, kad viņi tiek vajāti. Pārrakstiet uz tāfeles tālāk doto frāzi un Svēto Rakstu norādes un uzdodiet katram studentam izlasīt vismaz vienu no rakstvietām. Lūdziet

studentus noteikt izlasītajā rakstvietā principu, ko mācīja Jēzus un kas varētu vadīt viņus viņu saskarsmē ar citiem.

Kā reaģēt uz vajāšanām?

Mateja 5:9–12

Mateja 5:21–24 (skat. arī 3. Nefija 12:22)

Mateja 5:38–41; 7:12

Mateja 6:14–15 (skat. arī M&D 64:9–10)

Mateja 7:1–5

Pēc pietiekama laika lūdziet studentus paskaidrot viņu atrastos principus un to, kā tie attiecas uz mūsu attiecībām ar citiem cilvēkiem. Kad studenti stāsta principus, ko ir noteikuši Mateja 5:21–24, jūs varētu norādīt, ka 3. Nef. 12:22 un Džozefa Smita tulkojumā, Mateja 5. nodaļā, ir izlaisti vārdi „bez iemesla” (Mateja 5:22). (Kad studenti atbild, uzsveriet šo patiesību: **Debesu Tēvs sagaida, ka tad, kad tiekam vajāti par saviem uzskatiem, mēs sekosim Jēzus Kristus paraugam.**)

Parādiet šos apgalvojumus, ko teikuši elders Džefrijs R. Holands un elders Dalins H. Oukss no Divpadsmit apustuļu kvoruma:

„Aizstāviet savus uzskatus ar laipnību un līdzjūtību, taču aizstāviet tos” (Džefrijs R. Holands, „The Cost—and Blessings—of Discipleship” (Mācekļības cena un svētības), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. maijs, 9. lpp.).

„Kristus sekotājiem vajadzētu rādīt pieklājības un laipnības paraugu. Mums vajadzētu mīlēt visus cilvēkus, uzmanīgi ieklausīties citos un izrādīt interesi par viņu sirsnīgajiem uzskatiem. Var gadīties, ka mēs viņiem nepiekrītam, taču mums nevajadzētu būt nelaipniem. Mūsu nostājai un diskusijām par strīdīgām tēmām nevajadzētu novest līdz strīdiem. Mums būtu jābūt gudriem, izskaidrojot savu nostāju un pastāvot par to, un mēģinot ietekmēt citus. ...

Kad mūsu viedoklis negūst virsroku, mums būtu ar laipnību jāpieņem nelabvēlīgie rezultāti un jāuzvedas pieklājīgi pret saviem pretiniekiem” (Dalins H. Oukss, „Loving Others and Living with Differences” (Mīlēsīm apkārtējos un sadzīvosim ar atšķirīgo!), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. nov., 27. lpp.).

Pārrunājiet ar studentiem izaicinājumus un svētības, kas rodami, sekojot eldera Holanda un eldera Ouksa padomam. Tad lūdziet kādu studentu skaļi nolasīt Mateja 5:9–12.

- Saskaņā ar šiem pantiem, kādus solījumus Jēzus deva, lai atvieglotu reaģēšanu kristīgā veidā, kad mēs tiekam vajāti par saviem reliģiskajiem uzskatiem?

Lūdziet studentus apdomāt, kā viņi varētu pielietot vienu vai vairākas Glābēja mācības no Kalna sprediķa kādā no pašreizējām savām attiecībām vai kā viņi būtu varējuši tās pielietot kādā no iepriekšējām pieredzēm. Pajautājiet, vai kāds students vēlētos dalīties savās domās ar pārējiem audzēkņiem.

Iedodiet katram studentam tālāk dotā apgalvojuma kopiju, ko teicis elders Roberts D. Heilzs no Divpadsmit apustuļu kvoruma:

„Daži cilvēki kļūdaini uzskata, ka tāda reakcija kā klusēšana, lēnprātība, piedošana un pazemīgas liecības sniegšana liecina par pasivitāti vai vājumu. Taču, lai „mīl[ētu] savus ienaidniekus un lū[gtu] Dievu par tiem, kas [mūs] vajā” (Mateja 5:44), ir nepieciešama ticība, spēks un, vairāk par visu, kristīga drosme. ...

Kad mēs neatriebjamies — kad mēs pagriežam otru vaigu un pretojamies dūsmām —, tad arī mēs rīkojamies saskaņā ar Glābēja paraugu. Mēs izrādām Viņa mīlestību, kas ir vienīgais spēks, ar kuru var savaldīt pretinieku un atbildēt mūsu apsūdzētājiem, neapsūdzot viņus pretī. Tā nav vājība. Tā ir kristīga drosme. ...

Kad atbildēsim citiem, katrs gadījums būs citādāks. Par laimi, Tas Kungs pazīst mūsu apsūdzētāju sirdis un zina, kā mēs visefektīvāk varam viņiem atbildēt. *Kad patiesi mācekļi meklē vadību no Gara, viņi saņem iedvesmu, kas piemērota katrai situācijai.* Un katrā situācijā *patiesi mācekļi atbild tādos veidos, kas aicina Tā Kunga Garu.* ...

Kā patiesiem mācekļiem, mums vispirms ir jārūpējas par citu labklājību, nevis sevis attaisnošanu.

Jautājumi un kritika dod mums iespēju sniegties pretī citiem un parādīt, ka viņi ir svarīgi mūsu Debesu Tēvam un mums. Mūsu mērķim vajadzētu būt — palīdzēt viņiem saprast patiesību, nevis aizstāvēt savu ego vai iegūt punktus teoloģiskās debatēs. Mūsu sirsnīgās liecības ir visspēcīgākā atbilde, ko varam sniegt saviem apsūdzētājiem” („Christian Courage: The Price of Discipleship” (Kristieša drosme — prasība mācekļiem), *Ensign* vai *Liahona*, 2008. g. nov., 72., 73.–74. lpp.).

Dodiet studentiem laiku izlasīt un atzīmēt eldera Heilza mācītos principus. Aiciniet viņus pastāstīt, ko viņi ir uzzinājuši. Ja nepieciešams, pārrunājiet dažus vai visus tālāk dotos jautājumus:

- Kā mūsu rīcība pret citiem cilvēkiem var ietekmēt viņu attiecības ar Dievu? (Palīdziet studentiem noteikt šādu principu: **Kad mēs sekojam Kristus piemēram, atsaucoties ar mīlestību un laipnību pret tiem, kas pretojas mums, mēs varam stiprināt viņu un arī savas attiecības ar Dievu.**)
- Kā izturēšanās pret citiem šādā veidā ir daļa no kristību derības, ko esam noslēguši ar Debesu Tēvu? (Tas ir viens svarīgs veids, kā stāvēt kā Dieva lieciniekiem visos laikos, visās lietās un visās vietās [skat. Mosijas 18:9].)

Pajautājiet studentiem, vai viņiem ir bijušas tādas pieredzes, kad, sekojot Glābēja piemēram un mācībām, viņi ir varējuši palīdzēt kādam citam tuvināties Tam Kungam. Lūdziet dažus studentus dalīties savās pieredzēs.

Mudiniet studentus pārskatīt savas attiecības ar citiem, noteikt kādas attiecības, kuras varētu uzlabot, un uzrakstīt, kā viņi pielietos šodien pārrunātos principus šajās attiecībās.

Studentu lasāmviela

- Apustuļu darbu 10:38; Mateja 5:9–12, 21–24, 38–41, 43–47; 6:14–15; 7:1–5.
- Dalins H. Oukss, „Loving Others and Living with Differences” (Mīlēsim apkārtējos un sadzīvosim ar atšķirīgo!), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. nov., 25.–28. lpp.
- Džefrijs R. Holands, „The Cost—and Blessings—of Discipleship” (Mācekļības cena un svētības), *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. maijs, 6.–9. lpp.

12

Brīnumi Palestīnā

Ievads

„[Jēzus Kristus] staigāja pa Palestīnu, dziedināms slimos, darīdams aklos redzīgus un atmodinādams mirušos” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr., 2. lpp.). Brīnumi bija svarīga daļa no Glābēja līdzjutīgās, laicīgās

kalpošanas, taču tie arī bija par pierādījumu Viņa spēkam un pilnvarām un darīja ticamu Viņa apgalvojumu, ka Viņš bija Mesija. Ticot Jēzum Kristus, arī mēs varam pieredzēt Glābēja mīlestību, līdzjutību un spēku brīnumu veidā.

Papildu lasāmviela

- Dalins H. Oukss, „Miracles”, *Ensign*, 2001. g. jūn., 6.–17. lpp.
- Sidnija S. Reinolda, „A God of Miracles”, *Ensign*, 2001. g. maijs, 12.–13. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Marka 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lūkas 7:11–15; 3. Nefija 17:5–9

Glābējs darīja brīnumus Savas laicīgās kalpošanas laikā

Uz tāfeles uzrakstiet šādas frāzes: *apklusināja jūru, atdzīvināja mirušos un izdzina ļaunos garos*. Pajautājiet studentiem, kurš no šiem trim Glābēja veiktajiem brīnumiem, viņuprāt, ir vislielākais. Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, sarakstam uz tāfeles pievienojiet *radīja Zemi* un pajautājiet, kurš ir vislielākais. Atkārtojiet šo aktivitāti, sarakstam pievienojot *pievērsa ticībai cilvēku dvēseles* un visbeidzot *cieta un nomira par mūsu grēkiem*.

Pajautājiet studentiem, kā viņi definētu vārdu *brīnums*. Pēc tam, kad studenti ir atbildējuši, parādiet šo definīciju un lūdziet studentu to skaļi nolasīt:

„[Brīnums ir] ārkārtējs Dieva spēka izraisīts notikums. Brīnumi ir svarīga Jēzus Kristus darba daļa. Tie ietver dziedināšanu, mirušo atdzīvināšanu un augšāmcelšanos. Brīnumi ir daļa no Jēzus Kristus evaņģēlija. Lai brīnumi varētu tikt rādīti, ir nepieciešama ticība” (Svēto Rakstu ceļvedis, „Brīnums”; scriptures.lds.org).

- Kādus vēl brīnumus Jēzus darīja Savas laicīgās kalpošanas laikā? (Uzrakstiet studentu atbildes uz tāfeles.)
- Kāpēc ir svarīgi apzināties, cik tālejošs ir Glābēja spēks?

Uzrakstiet uz tāfeles šīs Svēto Rakstu norādes un aiciniet studentus izvēlēties vienu un to izstudēt: *Marka 1:40–42; Marka 5:1–8, 19; Marka 8:1–9; Lūkas 7:11–15* un *3. Nefija 17:5–9*. Lūdziet viņus noteikt izlasītajā rakstvietā Glābēja paveikto brīnumu un to, kā tas atklāj Viņa spēku. Pēc pietiekama laika pārrunājiet šos jautājumus:

- Par kādu brīnumu jūs izlasījāt un kā tas atklāj Glābēja spēku?
- Kā sapratne par Glābēja spēku brīnumu darīšanai palīdz jums ticēt Viņam? (Kad studenti atbild, jūs varētu norādīt, ka daudzus gadsimtus pirms Glābēja dzimšanas pravieši pareģoja, ka Viņš darīs brīnumus Savas laicīgās kalpošanas laikā [skat. 1. Nefija 11:31; Mosijas 3:5–6]. Šīs zināšanas palīdzēja tiem, kas dzīvoja pirms Viņa dzimšanas, stiprāk ticēt Viņam.)

Aiciniet studentus vēlreiz apskatīt izstudēto rakstvietu un noteikt formulēto iemeslu, kāpēc Jēzus veica šo brīnumu. Pārrunājiet šādus jautājumus:

- Kāds bija formulētais iemesls, kāpēc Glābējs izdarīja brīnumu, par kuru jūs izlasījāt? (Ļaujiet vairākiem studentiem atbildēt. Glābēja līdzjūtība ir minēta katrā piemērā. Pasakiet studentiem, ka, mācoties Svētajos Rakstos noteikt paraugus un tematus, piemēram, kā šo, viņi padziļinās savas zināšanas par Svētajiem Rakstiem.)
- Kā šie brīnumi atklāj Glābēja līdzjūtību?
- Ko tas maina, ja zinām, ka Glābējs dažreiz darīja brīnumus Savas lielās līdzjūtības dēļ? (Kad studenti atbild, uzsveriet, ka, **izrādot ticību Jēzum Kristum, mēs varam saņemt Viņa lielo spēku un sajūst Viņa līdzjūtību pret mums.**)

Noslēdziet šo stundas daļu, lūdzot studentu nolasīt Apustuļu darbi 10:38, kamēr pārējie audzēkņi seko līdzi savos Svētajos Rakstos. Tad pajautājiet studentiem:

- Ko nozīmē tas, ka Jēzus dziedināja „visus velna nomāktos”? (Šī frāze varētu attiekties uz Jēzus brīnumiem, kad viņš izdzina ļaunos garus, kā arī uz pašu lielāko brīnumu — garīgo dziedināšanu, ko Jēzus veica to labā, kas bija grēka nomākti. Norādiet: lai arī fiziskā dziedināšana bija Glābēja kalpošanas svarīga daļa, tās sekas bija laicīgas. Garīgās dziedināšanas svētība bija — un ir — mūžīga.)

Marka 2:1–12; 5:22–43

Ticība Jēzum Kristum ienes brīnumus mūsu dzīvē

Pasakiet studentiem: lai arī ir svarīgi zināt, ka Jēzus darīja brīnumus, kad „Viņš staigāja pa Palestīnu” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, 2. lpp.), svarīgāk ir zināt, ka Viņš turpina darīt brīnumus mūsdienās. Lūdziet studentus klusībā izlasīt Etera 12:12, 18 un tad uzrakstīt evaņģēlija principu, ko viņi uzzina no šiem pantiem. Aiciniet vairākus studentus dalīties ar pārējiem audzēkņiem, ko viņi ir pierakstījuši. (Atbildēm vajadzētu saturēt šādu patiesu principu: **Kad mēs izrādām ticību Jēzum Kristum, mēs varam pieredzēt Viņa brīnumaino spēku savā dzīvē.**)

Lai palīdzētu studentiem izpētīt šo patiesību, uz tāfeles uzrakstiet šīs Svēto Rakstu norādes: *Marka 2:1–12; Marka 5:22–24, 35–43 un Marka 5:25–34.* (Piezīme. Jūs varētu norādīt, ka šīs rakstvietas satur vēl vienu parauga vai temata ilustrāciju Svētajos Rakstos.) Sadaliet audzēkņus trijās daļās. Uzdodiet katrai grupai izlasīt vienu no rakstvietām un sameklēt, kā tika izrādīta ticība Jēzum Kristum. Pēc pietiekama laika pajautājiet:

- Kādus pierādījumus ticībai Jēzum Kristum jūs atradāt?

Iedodiet katram studentam izdales materiālu „Slimo dziedināšana”.

12. stundas izdales materiāls

Slimo dziedināšana

Elders Dalins H. Oukss no Divpadsmit apustuļu kvorumā mācīja, ka ir nepieciešama ticība, lai notiktu brīnumi:

„Lai dziedinātu ar debes spēkiem, ir nepieciešama ticība. Mormona Grāmatā pat ir mācīts: „Ja nebūtu ticības starp cilvēku bērniem, Dievs nevarētu darīt brīnumus starp tiem.” (Etera 12:12) [skat. arī 1. Nefija 7:12; M&D 35:9.] Kādā nozīmīgā runā par kalpošanu slimajiem prezidents Spensers V. Kimbals teica: „Vajadzība pēc ticības bieži vien ir nepietiekami novērtēta. Slimais un viņa ģimene, šķiet, bieži paļaujas tikai uz priesterības spēku un dziedināšanas dāvanu, kas, atbilstoši viņu cerībai, ir kalpojošajiem brāļiem,

tomēr lielāka atbildība gulstas uz to, kas tiek svētīts. ... Nozīmīgākais elements ir slimā cilvēka ticība, kad šis cilvēks ir pie samaņas un atbildīgs. Skolotājs tik bieži atkārtoja: „Tava ticība tev palīdzējusi” [Mateja 9:22], ka tas gandrīz kļuva par piedziedājumu” [„President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick”, *New Era*, 1981. g. okt., 47. lpp.]” („Healing the Sick” (Slimo dziedināšana), *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. maijs, 49. lpp.)

Elders Dalins H. Oukss mums arī atgādināja, ka svarīgs priekšnoteikums tam, lai mums būtu ticība, ir gatavība pieņemt Dieva gribu:

„Kad mēs pielietojam neapšaubāmo Dieva priesterības spēku un turam dārgu Viņa solījumu, ka Viņš dzirdēs ticības lūgšanu un atbildēs uz to, mums vienmēr ir jāatceras, ka ticība un priesterības dziedinošais spēks nevar dot rezultātu, kas būtu pretrunā ar Tā gribu, kuram šī priesterība pieder. Šis princips ir mācīts atklāsmē, kas nosaka, ka Baznīcas eldери uzliks rokas slimajiem. Tas Kungs apsola, ka „tas, kam ir ticība Manī tikt dziedinātam *un nav nolemts nāvei*, tiks dziedināts” (M&D 42:48; uzsvērums pievienots). Līdzīgi, citā mūsdienu atklāsmē Tas Kungs paziņo, ka tad, kad kāds „lūdz atbilstoši Dieva gribai, ... tas tiek darīts tieši tā, kā viņš lūdz” (M&D 46:30) [skat. arī 1. Jāņa 5:14; Helamana 10:5].

No šī visa mēs mācāmies, ka pat Tā Kunga kalpi, pielietojot Viņa dievišķo spēku situācijā, kad ir pietiekami ticības dziedināšanai, nevar dot tādu priesterības svētību, kas liktu slimajam tikt dziedinātam, ja Tas Kungs nevēlas, lai persona tiktu dziedināta.

Būdami Dieva bērni, zinot Viņa lielo mīlestību un Viņa galīgās zināšanas par to, kas ir vislabākais mūsu mūžīgajai labklājībai, mēs uzticamies Viņam. Pirmais evaņģēlija princips ir ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, un ticība nozīmē paļaušanos. Es sajutu šo paļaušanos runā, ko mans brālēns teica kādas pusaudžu meitenes bērēs, kas bija nomirusi no smagas slimības. Viņš teica šādus vārdus, kas vispirms mani pārsteidza un tad iedvesmoja: „Es zinu, ka tā bija Tā Kunga griba, ka viņa nomira. Viņai bija laba medicīniskā aprūpe. Viņa saņēma priesterības svētības. Viņas vārds bija lūgšanu sarakstā — templī. Simtiem lūgšanu tika teiktas par viņas atveseļošanu. Un es zinu, ka šajā ģimenē ir pietiekami ticības, lai viņa tiktu dziedināta, ja vien tā nebūtu bijusi Tā Kunga griba — paņemt viņu mājās šajā laikā.” Es sajutu tādu pašu paļāvību vārdos, ko teica kādas citas lieliskas meitenes tēvs, kuras dzīvību bija paņēmis vēzis viņas pusaudžu gados. Viņš paziņoja: „Mūsu ģimenes ticība ir Jēzū Kristū, un tā nav atkarīga no laicīgā iznākuma.” Man šīs mācības izklausās patiesas. Mēs darām visu, ko spējam, lai dziedinātu mīļu cilvēku, un tad pajaujamies uz To Kungu, lai arī kāds būtu iznākums” („Healing the Sick” (Slimo dziedināšana), *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. maijs, 50. lpp.).

Lai palīdzētu studentiem saprast nepieciešamību pēc ticības brīnumu veikšanā, lūdziet kādu studentu skaļi nolasīt pirmo apgalvojumu izdales materiālā, ko teicis elders Dalins H. Oukss no Divpadsmit apustuļu kворuma. Tad pajautājiet:

- Kādus svarīgus patiesus principus par ticību mācīja elders Oukss?

Lai gūtu papildu ieskatu, varat nolasīt vai pastāstīt saviem vārdiem otro apgalvojumu, ko teicis elders Oukss, izdales materiālā. Jūs varētu minēt, ka elders Oukss izteica šos apgalvojumus priesterības nesējiem. Pārrunājiet šādus jautājumus:

- Kas, pēc eldera Ouksa teiktā, tiek prasīts no mums, kad ticībā lūdzam, lai notiktu brīnums?
- Kāpēc ir svarīgi atcerēties, ka tam, ko cenšamies iegūt, ir jābūt saskaņā ar Debesu Tēva gribu?

Lieciet, ka brīnumi joprojām notiek mūsdienās. Dalieties šajā apgalvojumā, ko teicis elders Dalins H. Oukss no Divpadsmit apustuļu kворuma:

„Brīnumi notiek katru dienu mūsu Baznīcas darbā un Baznīcas locekļu dzīvē. Daudzi no jums ir liecinieki brīnumiem, varbūt pat vairāk, nekā jūs spējat nojaust” („Miracles”, *Ensign*, 2001. g. jūn., 6. lpp.).

- Kāpēc, jūsu prāt, mēs ne vienmēr atpazīstam brīnumus, kas notiek mūsu dzīvē? (Kad studenti atbild, jūs varētu norādīt, ka tikai daži brīnumi ir saistīti ar iespaidīgām Tā Kunga spēka izpausmēm. Daudzi brīnumi ir salīdzinoši mazi un notiek privāti. [Skat. Sidnija S. Reinolda, „A God of Miracles”, *Ensign*, 2001. g. maijs, 12.–13. lpp.]])
- Ko šie mazie, privātie brīnumi atklāj par Debesu Tēva un Jēzus Kristus interesi par mums?
- Kādus „mazu” vai „ikdienas” brīnumu piemērus jūs varat nosaukt? (Ja neviens neatbild, jūs varētu pastāstīt par dažiem brīnumiem, ko minēja māsa Sidnija S. Reinolda no Sākumskolas vispārējā prezidija savā runā „A God of Miracles” [*Ensign*, 2001. g. maijs, 12.–13. lpp.]])

Lūdziet studentus atbildēt uz šo jautājumu rakstveidā:

- Ko jūs varētu darīt, lai labāk atpazītu Tā Kunga brīnumus un sajustu lielāku pateicību par Tā Kunga brīnumiem — gan maziem, gan lieliem — savā dzīvē?

Mudiniet studentus ar lūgšanu apdomāt, kā viņi varētu rīkoties saskaņā ar to, ko ir uzrakstījuši. Noslēdziet stundu, pajautājot, vai kāds no jūsu studentiem vēlētos dalīties savā liecībā par Glābēju un mīlestību, ko viņi ir sajutuši no Viņa un ko izjūt pret Viņu.

Studentu lasāmviela

- Marka 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lūkas 7:11–15; 1. Nefija 11:31; Mosijas 3:5–6; 3. Nefija 17:5–9.
- Sidnija S. Reinolda, „A God of Miracles”, *Ensign*, 2001. g. maijs, 12.–13. lpp.

13

Jēzus Kristus aicināja divpadsmit apustuļus

levads

Savas laicīgās kalpošanas laikā Glābējs aicināja, ordinēja un pilnvaroja divpadsmit apustuļus. Viņš piešķīra viņiem priesterības atslēgas, un viņi saņēma liecību par Viņa dievišķumu. Glābēja vadībā apustuļi palīdzēja pārvaldīt Baznīcas darbu un tika

sagatavoti laikam, kad Viņa vairs nebūs uz Zemes. Šajā stundā ir apskatītas Glābēja priesterības pilnvaras un tas, kā Viņš sagatavoja apustuļus Baznīcas vadīšanai.

Papildu lasāmviela

- Boids K. Pekers, „The Twelve”, *Ensign* vai *Liahona*, 2008. g. maijs, 83.–87. lpp.
- Edvards Dž. Brants, „And He Gave Some, Apostles”, *Liahona*, 2001. g. sept., 32.–39. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Mateja 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Jāņa 15:16

Jēzus Kristus piešķīra priesterības atslēgas Saviem apustuļiem

Sāciet stundu, uzdodot šādus jautājumus:

- Kā mēs atpazīstam cilvēkus, kuriem ir pilnvaras vadīt mūsu sabiedrībā?
- Kā cilvēks, kurš dzīvoja Jēzus Kristus laikā, varēja atpazīt Viņa pilnvaras? (Iespējamās atbildes: par Viņa pilnvarām liecināja Viņa spēks, brīnumi un mācības.)

Lūdziet klases audzēkņus apdomāt šo jautājumu: „Kā, kad un no kā Glābējs saņēma Melhisedeka priesterību?” Tad dalieties tālāk dotajos apgalvojumos, ko teikuši elders B. H. Robertss (1857–1933) no Septiņdesmitajiem un elders Brūss R. Makonkijs (1915–1985) no Divpadsmit apustuļu kvoruma:

„Šajā rakstvietā [M&D 107:2–4] ir skaidri pateikts, ka Melhisedeka priesterība pastāvēja pirms dižā augstā priestera Melhisedeka, taču tai bija cits nosaukums, *proti*, — „Svētā priesterība pēc Dieva Dēla kārtas”. Tas ir, tā bija tā pati priesterība, tā pati priesterības kārta, kas bija Dieva Dēlam. Taču tas bija pirms Melhisedeka dienām, pirms Ābrahāma un tādējādi simtiem gadu pirms Kristus piedzimšanas pasaulē. ... Tādēļ Jēzum bija tas, ko mēs tagad saucam par Melhisedeka priesterību, pirms Viņš nāca šajā pasaulē un nešaubīgi pirms pati pasaule tika izveidota, ... taču, „kā, kur un no kā” Viņš to saņēma, neviena cilvēks nezina, izņemot varbūt pēdējo, *proti*, „no kā”. Viņam, protams, tā bija jāsaņem no Dieva” (B. H. Robertss, *Improvement Era*, 1908. g. maijs, 557. lpp.).

„Taču runājot par Viņa laicīgo kalpošanu, Kristus ... saņēma Melhisedeka priesterību šeit, uz Zemes, un tika ordinēts augstā priesterā amatā, tādējādi rādot piemēru citiem un esot visās lietās glābšanas Prototips” (Brūss R. Makonkijs, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3. sēj. [1973], 157. lpp.).

Parādiet vai uzrakstiet šos jautājumus uz tāfeles un lūdziet studentus sameklēt atbildes Mateja 10:1–8 un Jāņa 15:16:

- *Kādas pilnvaras Jēzus Kristus piešķīra Saviem apustuļiem?*
- *Ko viņiem bija tiesības darīt, pateicoties šīm pilnvarām?*

Pēc pietiekama laika aiciniet studentus sadalīties pa divi un pārrunāt, ko viņi ir izlasījuši. Tad palūdziet dažiem studentiem dalīties savās atbildēs ar pārējiem klases audzēkņiem. Palīdziet studentiem saprast, ka **Jēzus piešķīra Saviem apustuļiem priesterības pilnvaras, kas deva viņiem tiesības darīt tos pašus darbus, ko viņi redzēja Viņu darām.**

Lūdziet kādu studentu skaļi nolasīt Mateja 16:15–19. Pavaicājiet:

- Kā Pēteris atpazīna Jēzus pilnvaras? (Caur atklāsmi, kas ir tas pats veids, kādā mūsdienu mācekļi atpazīst Viņa pilnvaras.)
- Ko Jēzus apsoliņa dot Pēterim?

Aiciniet vairākus studentus pa dažiem pantiem skaļi nolasīt Mateja 17:1–8. Tad pajautājiet:

- Kāpēc Mozus un Ēlija parādījās Pēterim, Jēkabam un Jānim?

Lai palīdzētu studentiem atbildēt uz šo jautājumu, parādiet šos apgalvojumus, ko teikuši pravietis Džozefs Smits (1805–1844) un prezidents Džozefs F. Smits (1838–1918):

„Glābējs, Mozus un Ēlija [Elija] deva atslēgas Pēterim, Jēkabam un Jānim uz kalna, kad viņi tika pārveidoti viņu priekšā” (*Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits [2010], 105. lpp.*).

„Pamatā priesterība ir cilvēkam dotas pilnvaras rīkoties Dieva Vārdā. Katram vīrietim, kurš tiek iecelts kādā priesterības amatā, tiek piešķirtas šīs pilnvaras. Taču ir nepieciešams, lai viss, kas tiek veikts ar šīm pilnvarām, tiktu darīts pareizā laikā un vietā, pareizā veidā un saskaņā ar noteikto kārtību. Spēks vadīt šo darbu veido priesterības atslēgas” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith [1998], 141. lpp.*).

Norādiet, ka Mācības un Derību 110. nodaļā mēs uzzinām, ka Mozus un Elija parādījās arī pravietim Džozefam Smitam un Oliveram Kauderijam Kērtlandes templī un piešķīra viņiem priesterības atslēgas. Šis apraksts Mācībā un Derībās palīdz mums saprast, kas notika Apskaidrošanas kalnā. Jūs varētu ieteikt, lai studenti uzraksta *Mācības un Derību 110:13–16* kā norādi lappuses malā — līdzās Mateja 17:1–8.

Pārbaudiet, kā studenti sapratuši izlasīto, uzdodot šos jautājumus:

- Kāpēc bija svarīgi, lai Jēzus apustuļiem būtu priesterības atslēgas? (Studenti var lietot atšķirīgus vārdus, taču viņiem vajadzētu izteikt šādu patiesību: **Jēzus piešķīra priesterības atslēgas Saviem apustuļiem, lai viņiem būtu pilnvaras vadīt Baznīcu gan pirms, gan pēc Viņa nāves.** Jūs varētu uzsvērt, ka **no mūžības perspektīvas atslēgām ir izšķiroša nozīme kārtības izveidošanā un saglabāšanā Tā Kunga Baznīcā, tādējādi palīdzot īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi.**)

- Kā Pētera, Jēkaba un Jāņa pieredze Apskaidrošanas kalnā palīdzēja sagatavot viņus vadīt Baznīcu pēc Glābēja nāves?

Jūs varētu paskaidrot, ka Mateja 18:18–19 mēs uzzinām, ka priesterības atslēgas tika dotas visiem Jēzus apustuļiem.

Mateja 18:21–22; 26:51–56; Marka 4:35–41; 5:25–43; 9:25–29; Lūkas 9:51–56; 24:44–48; Jāņa 13:4–17; 21:15–17

Jēzus Kristus sagatavoja Savus apustuļus Baznīcas vadīšanai

Uz tāfeles uzrakstiet šādu apgalvojumu:

Pirms Savas nāves Jēzus Kristus sagatavoja Savus apustuļus Baznīcas vadīšanai.

Tad pajautājiet:

- Ko Jēzus apustuļiem vajadzēja apgūt, lai spētu vadīt Baznīcu?

Uz tāfeles uzrakstiet dažas vai visas dotās Svēto Rakstu norādes:

Mateja 18:21–22
Mateja 26:51–56
Marka 4:35–41
Marka 5:25–34
Marka 5:35–43
Marka 9:25–29
Lūkas 9:51–56
Lūkas 24:44–48
Jāņa 13:4–17
Jāņa 21:15–17

Uzdodiet studentiem sadalīties pa pāriem un izstudēt vienu vai divas no šīm rakstvietām, un apdomāt, kādus principus apustuļi varēja apgūt no savām pieredzēm ar Glābēju. Tad aiciniet studentus dalīties ar pārējiem audzēkņiem, ko viņi pārrunājuši. Jūs varat uzrakstīt viņu atbildes uz tāfeles. Tad uzdodiet šādus pārbaudes jautājumus:

- Kāpēc apustuļiem bija svarīgi apgūt šos principus?
- Kā, jūsuprāt, Glābējs ir sagatavojis kalpošanai mūsdienu apustuļus?
- Kā zināšanas par to, ka Jēzus Kristus vada Savus apustuļus, palīdz jums uzticēties viņu padomam?

Apustuļu darbu 1:8, 21–22; Mācības un Derību 107:23

Mūsdienu apustuļi sniedz patiesu liecību par Jēzu Kristu

Pasakiet studentiem, ka Apustuļu darbu 1. nodaļā ir stāstīts par to, kā apustuļi pēc Glābēja augšāmcelšanās izvēlējās aizstājēju Jūdām Iskariotam. Lūdziet studentus izlasīt Apustuļu darbu 1:21–22 un noteikt, kādai prasībai jaunajam apustulim vajadzēja atbilst.

- Kādas bija kvalifikācijas prasības jaunajam apustulim? (Viņš „ar [viņiem] kopā gāj[a]” un bija „[Glābēja] augšāmcelšanās lieciniek[s]”.)
- Saskaņā ar 22. pantu, ko jaunais apustulis tiktu ordinēts darīt? (Jūs varētu lūgt studentus izlasīt Apustuļu darbu 1:8, lai parādītu viņiem, ka šo uzdevumu Jēzus deva visiem Saviem apustuļiem.)

Lūdziet studentus pārskatīt tālāk dotās rakstvietas un noteikt, kas tām ir kopīgs: Apustuļu darbu 2:22–24, 32; Apustuļu darbu 3:12–16; Apustuļu darbu 4:31–33 un Apustuļu darbu 5:29–32. Pēc pietiekama laika lūdziet viņus pārrunāt izlasīto. (Pārliecinieties, ka studenti saprot, ka apustuļi izpildīja savu uzdevumu — liecināt par Jēzu Kristu.)

Lūdziet studentus apdomāt, kā mūsdienu apustuļu uzdevums saskan ar agrīno apustuļu uzdevumu. Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Mācības un Derību 107:23. Tad pavaicājiet audzēkņiem:

- Kāda doktrīna ir mācīta šajā pantā? (Studentiem būtu jāsaprot, ka apustuļi ir nozīmēti būt par īpašiem Kristus Vārda lieciniekiem visā pasaulē.)
- Kā jūs esat redzējuši mūsdienu apustuļus pildām šo pienākumu?

Palūdziet kādu studentu skaļi nolasīt šo apgalvojumu, ko teicis prezidents Boids K. Pekers no Divpadsmi apustuļu kvoruma:

„Pēc daudzajiem gadiem, ko esmu nodzīvojis, mācījis un kalpojis, pēc miljoniem jūdžu, ko esmu ceļojis pa visu pasauli, pēc visa, ko esmu pieredzējis, ir kāda brīnišķīga patiesība, kurā es vēlos dalīties. Tā ir mana liecība par Glābēju Jēzu Kristu. ...

Es liecinu, ka Glābējs dzīvo. Es *pazīstu* To Kungu. Es esmu Viņa liecinieks. Es zinu par Viņa lielo upuri un mūžīgo mīlestību pret visiem Debesu Tēva bērniem. Es sniedzu savu īpašo liecību visā pazemībā, taču ar pilnīgu pārliecību” („The Witness”, *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. maijs, 97. lpp.).

- Kad jūs esat sajutuši spēku, ar kādu apustuļi ir liecinājuši par Jēzu Kristu, un kā tas ir ietekmējis jūsu liecību?
- Kā jūs varat zināt, ka liecība, ko mūsdienu apustuļi sniedz par Jēzu Kristu, ir patiesa? (Studentiem būtu jānosaka šī patiesība: **Caur Svēto Garu es varu zināt, ka liecība, ko pašreizējie apustuļi sniedz par Jēzu Kristu, ir patiesa.**)

Aiciniet studentus izvēlēties kādu liecību par Kristu, ko sniedzis kāds mūsdienu apustulis, un ar lūgšanu noteikt kādu, ar ko viņi varētu dalīties šajā liecībā. Mudiniet viņus pašiem liecināt, ka apustuļa vēstījums ir patiess.

Studentu lasāmviela

- Mateja 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Apustuļu darbu 1:21–22; 2:22–24, 32; 3:12–16; 4:31–33; 5:29–32; Mācības un Derību 107:23.
- Boids K. Pekers, „The Twelve”, *Ensign* vai *Liahona*, 2008. g. maijs, 83.–87. lpp.

14

Jēzus Kristus ir Mesija

Ievads

Vecās Derības pravieši liecināja par gaidāmo Mesiju — ķēniņa Dāvida pēcnācēju, kurš atbrīvos Savu tautu. Jēzus Kristus bija „Vecās Derības Dižais Jehova un Jaunās Derības Mesija” („Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, *Ensign* vai *Liahona*, 2000. g. apr.,

2. lpp.). Šajā nodarbībā studenti apskatīs dažus Vecās Derības pravietojumus par Jēzu Kristu un atklās, kā daži cilvēki reaģēja, kad viņiem bija jāpieņem vai jāatraidā Jēzus Kristus kā Mesija.

Papildu lasāmviela

- G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning”, *Ensign*, May 1984, 14–16.
- „The Divine Mission of Jesus Christ: Messiah”, *Ensign* vai *Liahona*, 2014. g. aug., 7. lpp.

Ieteikumi stundas pasniegšanai

Jesajas 61:1–2; Lūkas 4:16–24

Jēzus paziņo, ka Viņš ir Mesija

Pajautājiet studentiem, vai viņi jebkad ir pieredzējuši, kā tiek paziņots ilgi gaidīts paziņojums, vai redzējuši ierodamies ilgi gaidītu draugu vai ģimenes locekli. Pasakiet studentiem, ka šodienas stundā tiks apskatīts līdzīgs notikums starp jūdiem senatnē. Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Jesajas 61:1–2. Tad pajautājiet:

- Par ko ir šis pravietojums?

Parādiet video „Jesus Declares He Is the Messiah” (3:24) no sērijas *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (Bībeles video: Jēzus Kristus dzīve). (Lejupielādējiet un priekšskatiet video pirms stundas sākuma.) Aiciniet studentus skatīšanās laikā sekot līdzī Lūkas 4:16–21.

Pēc video noskatīšanās pajautājiet:

- Kā jūs rezumētu Glābēja vēsti todien Nacaretē? (Kad studenti atbild, pārlicinieties, ka pārrunas koncentrējas uz 18. pantu un 21. pantu.)
- Kāda, jūsuprāt, ir frāžu „Viņš Mani svaidījis” un „šodien šis jūsu ausīm dzirdētais raksts ir piepildīts” nozīme? (Lai palīdzētu studentiem saprast, ka abi vārdi **Mesija un Kristus nozīmē „Iesvaidītais”,** lūdziet viņus izlasīt šķirkli „Mesija” Svēto Rakstu ceļvedī (skat. scriptures.lds.org).)
- Kā Jēzus piepildīja pravietojumu, ko Viņš citēja no Jesajas grāmatas (skat. 18.–19. pants)?

Mateja 21:1–11

Jēzus Kristus nāca kā Mesija

Parādiet vai uz tāfeles uzrakstiet šādas Svēto Rakstu kopas un aiciniet studentus izvēlēties un izstudēt vienu vai divas no tām. Kad studenti salīdzina un pretstata izvēlētās rakstvietas, lūdziet viņus padomāt, kāpēc šīs rakstvietas ir sagrupētas kopā un ko tās māca par Jēzu Kristu.

Jesajas 7:14; Mateja 1:21–23

Mihās 5:2; Lūkas 2:4–7

Caharijas 9:9; Mateja 21:6–11; Jāņa 12:12–15

Psalmi 22:16, 18; Mateja 27:35

Jesajas 53:9; Mateja 27:59–60; Jāņa 19:18, 38–42

Aiciniet studentus dalīties tajā, ko viņi ir uzzinājuši. (Lai arī studenti var lietot atšķirīgus vārdus, viņiem būtu jāsaprot, ka **Jēzus Kristus nāca, dzīvoja un nomira, piepildot mesiāniskos praviņojumus.**) Uzsveriet, ka tieši šo patieso principu Glābējs paziņoja Nacaretē. Skaļi nolasi Lūkas 4:28–29. Tad pajautā: jiet:

- Kā cilvēki sinagogā Nacaretē reaģēja uz šo Jēzus paziņojumu?

Pasakiet studentiem, ka dažus gadus vēlāk Jēzus pieredzēja ļoti atšķirīgu reakciju no dažiem cilvēkiem Jeruzālemē. Aiciniet vairākus studentus pa dažiem pantiem skaļi nolasi Mateja 21:1–11. Pirms studenti sāk lasīt, mudiniet klases audzēkņus iztēloties, ka viņi ir klāt notikumā, kas aprakstīts šajā rakstvietā. Paskaidrojiet studentiem, ka, mācoties iztēloties to, kas notiek Svētajos Rakstos, viņi dos Svētajam Garam papildu iespējas mācīt viņus.

- Kāpēc cilvēki Jeruzālemē reaģēja šādā veidā? (Viņi atpazīna Jēzu kā ilgi gaidīto Mesiju.)
- Kā, jūsuprāt, jūs būtu reaģējuši?

Norādiet uz vārdu *Ozianna* 9. pantā; tad dalieties šajā definīcijā:

„[Ozianna ir] ebreju valodas vārds, kas nozīmē „lūdzu, izglāb mūs” un tiek lietots slavināšanā un lūgšanās.

... Pie Tā Kunga triumfālās ienākšanas Jeruzālemē pūlis sauca „Ozianna!” un izklāja palmu zarus, lai Jēzus tiem jātu pāri, tādējādi demonstrējot savu sapratni, ka Jēzus bija Tas pats Kungs, kas atbrīvoja Israēlu senatnē (Psalmi 118:25–26; Mateja 21:9, 15; Marka 11:9–10; Jāņa 12:13). Šie ļaudis atpazīna Kristu kā ilgi gaidīto Mesiju. Vārds *Ozianna* ir lietots Mesijas godināšanai visos laikos (1. Nef. 11:6; 3. Nef. 11:14–17). Oziannas sauciens tika iekļauts Kērtlandes tempļa iesvētīšanā (M&D 109:79) un tagad ir daļa no mūsdienu tempļu iesvētīšanas ceremonijas” (Svēto Rakstu ceļvedis, „Ozianna”; scriptures.lds.org).

Jūs varētu parādīt studentiem tālāk doto mesiānisko praviņojumu nolūkus (adaptēts no Brūsa R. Makonkija teiktā, *The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 28.–32. lpp.):

1. Mesiāniskie praviņojumi deva iespēju tiem, kas dzīvoja pirms Jēzus Kristus piedzimšanas, ticēt Viņam, tādējādi palīdzot viņiem gūt glābšanu (skat. 1. Nefija 10:4–6; 2. Nefija 25:18–20, 26; Mosijas 3:13).
2. Mesiāniskie praviņojumi deva iespēju tiem, kas dzīvoja Kristus laikā, atpazīt, ka Viņš bija to praviņojumu piepildījums, tādējādi palīdzot viņiem gūt glābšanu (skat. Jāņa 4:25, 29).
3. Mesiāniskie praviņojumi palīdz tiem, kas dzīvo pēc Jēzus Kristus laicīgās kalpošanas, zināt, ka Viņš bija praviņojumu piepildījums, tādējādi palīdzot viņiem gūt glābšanu (skat. Apustuļu darbu 3:12–18; 26:22–23).

- Apdomājot šos nolūkus, kāpēc būtu noderīgi iemācīties noteikt mesiāniskos pravietojumus Svētajos Rakstos un saredzēt Kristu kā šo pravietojumu piepildījumu?

Jāņa 6:5–69

Sekošana Jēzum Kristum kā Mesijai

Atkārtojiet, ka jūdi Jaunās Derības laikos ticēja, ka Mesija kādu dienu nāks no Dāvida cilts un izglābs Savu tautu. Daudzi ticēja, ka Viņš atbrīvos viņus no romiešu jūga, tieši tāpat kā Jehova atbrīvoja israēliešus no Ēģiptes.

Lūdziet studentus ātri pārlasīt aprakstu Jāņa 6:5–15. Pavaicājiet:

- Kādu brīnumu Jēzus izdarīja šajā aprakstā?
- Kā jūs raksturotu cilvēku reakciju 14.–15. pantā?
- Kāpēc, jūsuprāt, viņi tā reagēja?

Dalieties tālāk dotajā eldera Brūsa R. Makonkija (1915–1985), Divpadsmit apustuļu kvoruma locekļa, izteikumā:

„Pastāvēja tradīcija, ko mācīja rabīni un kas bija dziļi iesakņojusies sabiedrības izpratnē, ka tad, kad Mesija nāks, Viņš baros tos ar maizi no debesīm” (*The Mortal Messiah*, 4 sēj. [1979–1981], 2:367).

Paskaidrojiet, ka līdzīgi tam, kā Jehova baroja Israēla bērņus ar mannu (skat. 2. Mozus 16. nod.), kad Jēzus pabaroja ļaužu pulku ar pieciem miežu maizes klaipiem un divām zivīm, daudzi izskaidroja Viņa brīnumu kā zīmi, ka Viņš bija Mesija.

Aiciniet dažus studentus pa dažiem pantiem skaļi nolasīt Jāņa 6:31–32, 49–53, 60, 66. Lūdziet klases audzēkņus sekot līdzi un sameklēt, kā cilvēki nākamajā dienā reagēja pret Jēzu un kā Viņš tiem atbildēja.

- Kāpēc, jūsuprāt, daudzi todien atraidīja Jēzu?
- Ko viņiem neizdevās saprast? (Jēzus bija garīgās dzīves avots; Viņš bija Dzīvības maize.)

Aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt Jāņa 6:67–69. Tad pavaicājiet audzēkņiem:

- Ko Pētera liecība 69. pantā apstiprināja?
- Kā Pētera liecība par Glābēju ietekmēja viņa dzīvi?

Uz tāfeles uzrakstiet šādu nepabeigtu apgalvojumu un lūdziet studentus paskaidrot, kā viņi to pabeigtu: **Ja mēs pieņemam Jēzu Kristu kā Mesiju, tad**

Pēc tam, kad esat uzklusījuši dažas atbildes, aiciniet kādu studentu skaļi nolasīt šo prezidenta Deivida O. Makeja (1873–1970) apgalvojumu:

„Tas, ko jūs savā sirdī patiesi domājat par Kristu, lielā mērā noteiks jūsu rīcību un to, kāds jūs esat. Neviens cilvēks nevar studēt šo dievišķo personību, nevar pieņemt Viņa mācības, nesajūtot sevi pacilājošu un attīrošu ietekmi” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], 7. lpp.).

Dodiet studentiem laiku uzrakstīt, ko viņi domā par Kristu. Aiciniet dažus studentus dalīties tajā, ko viņi ir uzrakstījuši.

Mudiniet studentus apdomāt, ko viņi var darīt šajā nedēļā, lai paustu savu ticību Jēzum Kristum.

Studentu lasāmviela

- Mateja 21:1–11; Lūkas 4:16–24; Jāņa 6:5–15, 31–32, 49–53, 66–69.
- Svēto Rakstu ceļvedis, „Mesija”; scriptures.lds.org.
- G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning”, *Ensign*, May 1984, 14–16.

Jēzus Kristus un mūžīgais evaņģēlijs (Reliģija 250)

Studentu lasāmviela

Piezīme. No jums netiek prasīts lasīt ieteiktos materiālus, kas nav pieejami jūsu valodā.

Stunda	Nosaukums	Ieteicamā lasāmviela
1	Jēzus ir dzīvais Kristus	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa 20:30–31; 1. Nefija 6:4; 2. Nefija 25:23, 26. „Dzīvais Kristus — apustuļu liecība”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2000. g. apr., 2.–3. lpp. Diters F. Uhtdorfs, „The Power of a Personal Testimony” (Personīgās liecības spēks), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2006. g. nov., 37.–39. lpp.
2	Jēzum Kristum ir centrālā vieta visas cilvēces vēsturē	<ul style="list-style-type: none"> Almas 12:22–34; 34:9; 42:8, 11; Mācības un Derību 22:1; 45:9; 66:2; Ābrahāma 3:24–27; 1. Pētera 1:19–20; Mozus 4:2. Roberts D. Heilzs, „Agency: Essential to the Plan of Life” (Rīcības brīvība — būtiska dzīvības plānā), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2010. g. nov., 24.–27. lpp.
3	Jehova un Viņa pirmstīgā kalpošana	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa atkl. 12:7–11; Ābrahāma 3:15–25; Mācības un Derību 138:55–56. Ričards G. Skots, „Jesus Christ, Our Redeemer”, <i>Ensign</i>, 1997. g. maijs, 53.–54., 59. lpp.
4	Jehova radīja Zemi	<ul style="list-style-type: none"> 1. Mozus 1:1; Jāņa 1:1–3; Ebrejiem 1:1–2; Mozus 2:1; Mormona 9:16–17; Mācības un Derību 38:1–3; 76:22–24; 104:14–17; Jēkaba gr. 4:9; Mācības un Derību 101:32–34; Mozus 1:27–33, 39; 1. Nefija 17:36; Mācības un Derību 49:16–17. Rasels M. Nelsons, „The Creation”, <i>Ensign</i>, 2000. g. maijs, 84.–86. lpp.
5	Jēzus Kristus bija Vecās Derības Jehova	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa 8:51–59; 18:5, 8; 2. Mozus 3:11–14; 6:2–3; 3. Nefija 15:5; Mozus 6:51–52, 64–66; 1. Mozus 17:1–9; Ābrahāma 1:18–19; 2:8–11. „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament”, <i>Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel</i>, 3. izd. (Baznīcas izglītības sistēmas rokasgrāmata, 2003), 45.–48. lpp.
6	Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli	<ul style="list-style-type: none"> 2. Nefija 11:2–6; Mozus 6:63. Rasels M. Nelsons, „In This Holy Land”, <i>Tambuli</i>, 1991. g. febr., 10.–19. lpp.
7	Jēzus Kristus — Dieva Vienpiedzimušais Dēls miesā	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 1:18–24; Lūkas 1:26–35; Jāņa 10:17–18; 1. Nefija 11:13–21; Mosijas 3:7–8. Roberts E. Velss, „Our Message to the World”, <i>Ensign</i>, 1995. g. nov., 65.–66. lpp.
8	Jēzus Kristus piepildīja visu taisnību	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 3:13–17; 2. Nefija 31:4–21. Roberts D. Heilzs, „The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom”, <i>Ensign</i>, 2000. g. nov., 6.–9. lpp.

Stunda	Nosaukums	Ieteicamā lasāmviela
9	Glābēja lielā ietekme	<ul style="list-style-type: none"> 2. korintiešiem 5:21; Ebrejiem 2:17–18; 4:15–16; Mācības un Derību 20:22; Mateja 4:1–11; Lūkas 22:42, 44; Jāņa 6:38; 3. Nefija 11:11; Jāņa 4:1–29.
10	Nāc Man līdzi!	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa 1:35–47; 2. Nefija 26:33; Almas 5:33–34; Mateja 4:18–22; Lūkas 5:11; 9:57–62; 14:25–33. Diters F. Uhtdorfs, „The Way of the Disciple” (Mācekļības ceļš), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2009. g. maijs, 75.–78. lpp. Džozefs B. Virtlins, „Follow Me”, <i>Ensign</i>, 2002. g. maijs, 15.–17. lpp.
11	Jēzus Kristus gāja apkārt, labu darīdams	<ul style="list-style-type: none"> Apustuļu darbu 10:38; Mateja 5:9–12, 21–24, 38–41, 43–47; 6:14–15; 7:1–5. Dalins H. Oukss, „Loving Others and Living with Differences” (Mīlēsīm apkārtējos un sadzīvosim ar atšķirīgo!), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2014. g. nov., 25.–28. lpp. Džefrijs R. Holands, „The Cost—and Blessings—of Discipleship” (Mācekļības cena un svētības), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2014. g. maijs, 6.–9. lpp.
12	Brīnumi Palestīnā	<ul style="list-style-type: none"> Marka 1:39–42; 2:1–12; 5:1–8, 19, 22–43; 8:1–9; Lūkas 7:11–15; 1. Nefija 11:31; Mosijas 3:5–6; 3. Nefija 17:5–9. Sidnija S. Reinoldsa, „A God of Miracles”, <i>Ensign</i>, 2001. g. maijs, 12.–13. lpp.
13	Jēzus Kristus aicināja divpadsmit apustuļus	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 10:1–8; 16:15–19; 17:1–8; Apustuļu darbu 1:21–22; 2:22–24, 32; 3:12–16; 4:31–33; 5:29–32; Mācības un Derību 107:23. Boids K. Pekers, „The Twelve” (Divpadsmitie), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2008. g. maijs, 83.–87. lpp.
14	Jēzus Kristus ir Mesija	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 21:1–11; Lūkas 4:16–24; Jāņa 6:5–15, 31–32, 49–53, 66–69. Svēto Rakstu ceļvedis, „Mesija”; scriptures.lds.org. G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning”, <i>Ensign</i>, 1984. g. maijs, 14.–16. lpp.
15	Jēzus Kristus iedibināja Svēto Vakarēdienu	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 26:26–28; Lūkas 22:17–20; 1. korintiešiem 11:27–30; 3. Nefija 18:1–11, 28–29; 20:8–9; Mācības un Derību 20:75–79. Dalins H. Oukss, „Sacrament Meeting and the Sacrament” (Svētā Vakarēdiena sanāksme un Svētais Vakarēdiens), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2008. g. nov., 17.–20. lpp.
16	Glābējs izpirka visas cilvēces grēkus	<ul style="list-style-type: none"> Marka 14:33–36; Lūkas 22:39–46; Jāņa 15:13; 1. Pētera 3:18; 2. Nefija 9:21; Mosijas 3:7; Almas 7:11–13; Mācības un Derību 19:15–20. Deivids A. Bednārs, „The Atonement and the Journey of Mortality”, <i>Ensign</i>, 2012. g. apr., 40.–47. lpp.
17	Glābējs cieta un nomira pie krusta Golgātā	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 27:26–54; Lūkas 23:34–46; Jāņa 10:11–18; 19:10–11, 19–37; 1. Nefija 19:9. Džefrijs R. Holands, „None Were with Him” (Neviens nebija ar Viņu), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2009. g. maijs, 86.–88. lpp.
18	Glābējs kalpoja garu pasaulē	<ul style="list-style-type: none"> Lūkas 23:39–43; 1. Pētera 3:18–20; 4:6; Mācības un Derību 128:15, 22; 138:1–37. Spensers Dž. Kondī, „The Savior’s Visit to the Spirit World”, <i>Ensign</i>, 2003. g. jūl., 32.–36. lpp.

Stunda	Nosaukums	Ieteicamā lasāmviela
19	Viņš ir augšāmcēlies	<ul style="list-style-type: none"> Lūkas 24:1–48; Jāņa 20; 1. korintiešiem 15:1–29, 54–58. Dalins H. Oukss, „Resurrection”, <i>Ensign</i>, 2000. g. maijs, 14.–16. lpp.
20	Glābējs kalpoja Savām „citām avīm”	<ul style="list-style-type: none"> Jāņa 10:11–16; 3. Nefija 11:1–17; 15:16–21; 16:1–3. Ronalds A. Rasbands, „One by One”, <i>Ensign</i>, 2000. g. nov., 29.–30. lpp.
21	Jēzus Kristus organizēja Savu Baznīcu	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 10:1–4; 16:19; 17:3–7; 18:18; Apustuļu darbu 2:1–6, 14–26; 4:1–13, 18–21; Apustuļu darbu 10:9–20, 25–28, 34–35, 44–48; Apustuļu darbu 15:1–11, 13–19; Efeziešiem 2:19–20; 4:11–14. Džefrijs R. Holands, „Prophets, Seers, and Revelators”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2004. g. nov., 6.–9. lpp.
22	Tēvs un Dēls parādījās Džozefam Smitam	<ul style="list-style-type: none"> Džozefs Smits — Vēsture 1:5–26. Dīters F. Uhtdorfs, „The Fruits of the First Vision”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2005. g. maijs, 36.–38. lpp. Nīls L. Andersens, „Joseph Smith” (Džozefs Smits), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2014. g. nov., 28.–31. lpp.
23	Glābējs atjaunoja Savu priesterību, Baznīcu un evaņģēliju	<ul style="list-style-type: none"> Mācības un Derību 1:17, 38; 18:33–35; Džozefs Smits — Vēsture 1:17–20. Teds R. Kalisters, „Kāds ir Kristus baznīcas projekts?” (Baznīcas izglītības sistēmas svētbrīdis jaunajiem pieaugušajiem, 2014. g. 12. janv.); LDS.org.
24	Viņš dzīvo!	<ul style="list-style-type: none"> Mosijas 5:1–15; Mācības un Derību 45:3–5; 76:19–24; 110:1–4.
25	Jēzus Kristus kādu dienu atgriezīsies	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 25:1–13; Mācības un Derību 133:3–19. Svēto Rakstu ceļvedis, „Jēzus Kristus Otrā Atnākšana”; scriptures.lds.org. Dalins H. Oukss, „Preparation for the Second Coming”, <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2004. g. maijs, 7.–10. lpp.
26	Jēzus Kristus valdīs kā ķēniņu Ķēniņš un tiesās pasauli	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 25:31–46. 45. nodaļa, „Tūkstošgade”, <i>Evaņģēlija principi</i> [2009], 261.–265. lpp. 46. nodaļa, „Pēdējā tiesa”, <i>Evaņģēlija principi</i> [2009], 267.–271. lpp.
27	Jēzus Kristus ir pasaules gaisma, dzīvība un cerība	<ul style="list-style-type: none"> Psalmi 146:5; Jāņa 8:12; Romiešiem 5:3–5; 15:13; 1. Pētera 1:3; Etera 12:4, 32; Moronija 7:3, 40–41; Mācības un Derību 88:6–13; 138:14. Dīters F. Uhtdorfs, „The Hope of God’s Light” (Cerība, ko sniedz Dieva gaisma), <i>Ensign</i> vai <i>Liahona</i>, 2013. g. maijs, 70., 75.–77. lpp.
28	Personīga liecība par Jēzu Kristu	<ul style="list-style-type: none"> Mateja 5:14–16; 2. Nefija 25:26; Mosijas 18:8–11; 3. Nefija 18:24. D. Tods Kristofersons, „Becoming a Witness of Christ”, <i>Ensign</i>, 2008. g. marts, 58.–63. lpp.

Slimo dziedīnāšana

Elders Dalins H. Oukss no Divpadsmit apustuļu kворuma mācīja, ka ir nepieciešama ticība, lai notiktu brīnumi:

„Lai dziedinātu ar debesu spēkiem, ir nepieciešama ticība. Mormona Grāmatā pat ir mācīts: „Ja nebūtu ticības starp cilvēku bērniem, Dievs nevarētu darīt brīnumus starp tiem.” (Etera 12:12) [skat. arī 1. Nefija 7:12; M&D 35:9.] Kādā nozīmīgā runā par kalpošanu slimajiem prezidents Spensers V. Kimbals teica: „Vajadzība pēc ticības bieži vien ir nepietiekami novērtēta. Slimais un viņa ģimene, šķiet, bieži paļaujas tikai uz priesterības spēku un dziedīnāšanas dāvanu, kas, atbilstoši viņu cerībai, ir kalpojošajiem brāļiem, tomēr lielāka atbildība gulstas uz to, kas tiek svētīts. . . . Nozīmīgākais elements ir slimā cilvēka ticība, kad šis cilvēks ir pie samaņas un atbildīgs. Skolotājs tik bieži atkātoja: „Tava ticība tev palīdzējusi” [Mateja 9:22], ka tas gandrīz kļuva par piedziedājumu” [„President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick”, *New Era*, 1981. g. okt., 47. lpp.]” („Healing the Sick” (Slimo dziedīnāšana), *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. maijs, 49. lpp.)

Elders Dalins H. Oukss mums arī atgādināja, ka svarīgs priekšnoteikums tam, lai mums būtu ticība, ir gatavība pieņemt Dieva gribu:

„Kad mēs pielietojam neapšaubāmo Dieva priesterības spēku un turam dārgu Viņa solījumu, ka Viņš dzirdēs ticības lūgšanu un atbildēs uz to, mums vienmēr ir jāatceras, ka ticība un priesterības dziedinošais spēks nevar dot rezultātu, kas būtu pret-runā ar Tā gribu, kuram šī priesterība pieder. Šis princips ir mācīts atklāsmē, kas nosaka, ka Baznīcas eldери uzliks rokas slimajiem. Tas Kungs apsola, ka „tas, kam

ir ticība Manī tikt dziedīnātam *un nav nolemts nāvei*, tiks dziedīnāts” (M&D 42:48; uzsvērums pievienots). Līdzīgi, citā mūsdienu atklāsmē Tas Kungs paziņo, ka tad, kad kāds „lūdz atbilstoši Dieva gribai, . . . tas tiek darīts tieši tā, kā viņš lūdz” (M&D 46:30) [skat. arī 1. Jāņa 5:14; Helamana 10:5].

No šī visa mēs mācāmies, ka pat Tā Kunga kalpi, pielietojot Viņa dievišķo spēku situācijā, kad ir pietiekami ticības dziedīnāšanai, nevar dot tādu priesterības svētību, kas liktu slimajam tikt dziedīnātam, ja Tas Kungs nevēlas, lai persona tiktu dziedīnāta.

Būdami Dieva bērni, zinot Viņa lielo mīlestību un Viņa galīgās zināšanas par to, kas ir vislabākais mūsu mūžīgajai labklājībai, mēs uzticamies Viņam. Pirmais evaņģēlija princips ir ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, un ticība nozīmē paļaušanos. Es sajutu šo paļaušanos runā, ko mans brālēns teica kādas pusaudžu meitenes bērēs, kas bija nomirusi no smagas slimības. Viņš teica šādus vārdus, kas vispirms mani pārsteidza un tad iedvesmoja: „Es zinu, ka tā bija Tā Kunga griba, ka viņa nomira. Viņai bija laba medicīniskā aprūpe. Viņa saņēma priesterības svētības. Viņas vārds bija lūgšanu sarakstā — templī. Simtiem lūgšanu tika teiktas par viņas atveseļošanu. Un es zinu, ka šajā ģimenē ir pietiekami ticības, lai viņa tiktu dziedīnāta, ja vien tā nebūtu bijusi Tā Kunga griba — paņemt viņu mājās šajā laikā.” Es sajutu tādu pašu paļāvību vārdos, ko teica kādas citas lieliskas meitenes tēvs, kuras dzīvību bija paņēmis vēzis viņas pusaudžu gados. Viņš paziņoja: „Mūsu ģimenes ticība ir Jēzū Kristū, un tā nav atkarīga no laicīgā iznākuma.” Man šīs mācības izklausās patiesas. Mēs darām visu, ko spējam, lai dziedīnātu mīļu cilvēku, un tad paļaujamies uz To Kungu, lai arī kāds būtu iznākums” („Healing the Sick” (Slimo dziedīnāšana), *Ensign* vai *Liahona*, 2010. g. maijs, 50. lpp.).

Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli

Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli no Vecās Derības	Piepildījums Kristus dzīvē
1. Mozus 22:1–14	Jāņa 3:16; 19:16–18; Jēkaba gr. 4:4–5
2. Mozus 3:7–8, 10–12	Mateja 1:21; 2. Nefija 6:17
2. Mozus 12:3, 5–7, 13–14, 46	Jāņa 1:29; 19:14, 31–36; 1. Pētera 1:18–19
2. Mozus 16:14–15, 18	Jāņa 6:5–10, 48–51
3. Mozus 8:15, 30; 17:11	Ebrejiem 9:22; 13:12
3. Mozus 16:2–6, 17	Ebrejiem 9:6–12; 10:11–12
3. Mozus 22:19–22	Ebrejiem 9:14; Mācības un Derību 20:22
4. Mozus 21:4–9	Jāņa 3:14–15; Helamana 8:13–15
Jonas 1:17; 2:10	Mateja 12:38–40

Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli

Jēzus Kristus tēli, atspulgi un simboli no Vecās Derības	Piepildījums Kristus dzīvē
1. Mozus 22:1–14	Jāņa 3:16; 19:16–18; Jēkaba gr. 4:4–5
2. Mozus 3:7–8, 10–12	Mateja 1:21; 2. Nefija 6:17
2. Mozus 12:3, 5–7, 13–14, 46	Jāņa 1:29; 19:14, 31–36; 1. Pētera 1:18–19
2. Mozus 16:14–15, 18	Jāņa 6:5–10, 48–51
3. Mozus 8:15, 30; 17:11	Ebrejiem 9:22; 13:12
3. Mozus 16:2–6, 17	Ebrejiem 9:6–12; 10:11–12
3. Mozus 22:19–22	Ebrejiem 9:14; Mācības un Derību 20:22
4. Mozus 21:4–9	Jāņa 3:14–15; Helamana 8:13–15
Jonas 1:17; 2:10	Mateja 12:38–40

